СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 26 ТРАВНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 21 VOL. CXII FRIDAY, MAY 26, 2006 No. 21

Сьогодні на Союзівці почала працю 36-та Конвенція УНСоюзу

Головний корпус Союзівки у 1980-их роках *Фото: архів „Свободи"*

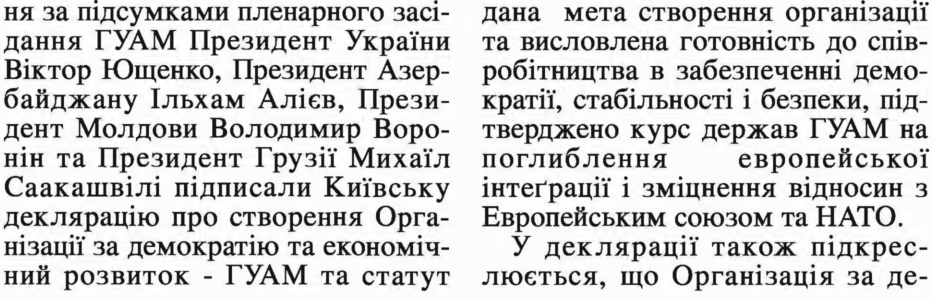
З цією важливою подією в житті громади – 36-ою Конвенцією УНСоюзу – „Свобода" вітає не лише делеґатів і гостей, але також усіх наших читачів і всіх прихильників нашої газети. Бо якщо понад 112-річна історія Українського Народного Союзу віддзеркалює історію всієї української громади Америки, то історія конвенцій так само повно відображає всі періоди діяльности нашої організації, всі її злети, досягнення, а також скрутні часі, котрі не раз випадали на нашому довгому шляху. Не можна сказати, що й теперішні часи дуже легенькі. Кожній людині і кожній установі доводиться щось переборювати, щось змінювати заради певности в майбутньому. На таку певність сподіваємося нині й ми, союзовці всіх наших поколінь, очікуючи якнайкращої відповіді на запитання: як нам далі бути, яким шляхом іти? Тому ми ще і ще раз бажаємо делеґатам і їхнім родинам доброго здоров'я, продуктивної праці, мудрих рішень і доброї волі до їх здійснення!

Редакція „Свободи"

Створення Організації за демократію та економічний розвиток - ГУАМ є знаменною подією европейського маштабу

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 23 травня за підсумками пленарного засідання ГУАМ Президент України Віктор Ющенко, Президент Азербайджану Ільхам Алієв, Президент Молдови Володимир Воронін та Президент Грузії Михаїл Саакашвілі підписали Київську декларацію про створення Організації за демократію та економічний розвиток - ГУАМ та статут цієї організації. У декларації передана мета створення організації та висловлена готовність до співробітництва в забезпеченні демократії, стабільности і безпеки, підтверджено курс держав ГУАМ на поглиблення европейської інтеґрації і зміцнення відносин з Европейським союзом та НАТО.

У декларації також підкреслюється, що Організація за демократію та економічний розвиток ГУАМ відкрита для вступу інших держав, що поділяють її цілі і принципи.

Президент України Віктор Ющенко і Президент Грузії Михайло Саакашвілі в Києві 23 травня на зустрічі ГУАМ. *Фото УНІАН*

Статут передбачає створення Ради на чотирьох рівнях – провідників держав, міністрів закордонних справ, національних координаторів та постійних представників. Статут також передбачає створення постійного секретаріяту організації. Згідно з проєктом статуту місцем постійного перебування секретаріяту організації є Київ.

Україна, Грузія, Азербайджан і Молдова підписали також протокол про створення зони вільної торгівлі в рамках нової міжнародної організації „За демократію та економічний розвиток - ГУАМ". Президент України Віктор Ющенко сказав на прес-сконференції після завершення зустрічі: „Сьогодні ми маємо можливість заявити, що зону вільної торгівлі між Азербайджаном, Грузією, Молдовою і Україною створено. Таким чином з сьогоднішнього дня ми можемо говорити про формально лібералізовані наші взаємини у сфері руху товарів, послуг, робочої сили і капіталу".

Наступним етапом співпраці стане уніфікація взаємин між країнами ГУАМ у сфері прикордонних і митних служб. Україна і Молдова вже проводять експеримент на одній з митниць, і в перспективі на уніфікований режим роботи мають перейти всі митниці між двома країнами.

Віктор Ющенко вважає, що створення нової реґіональної Організації за демократію і розвиток – ГУАМ є знаменною подією европейського маштабу. Президент зазначив, що від початку співробітництва держав ГУАМ пройдено складний і насичений багатосторонньою діяльністю шлях, вдалося успішно здійснити пріоритетні напрямки співробітництва, визначені Ялтинською хартією. Неформальна організація набула парляментського виміру, коли було створено Парляментську асамблею ГУАМ. Не забарилося і міжнародне визнання ГУАМ у наданні їй статусу спостерігача у Генеральній Асамблеї ООН, у запрошенні до участі в економічних форумах, конференціях з питань безпеки, ґльобалізації, реґіональної інтеґрації, що проводить ОБСЕ.

Президент України високо оцінив консультативну допомогу американських експертів у Рамковій програмі ГУАМ-США за сприяння торгівлі і транспортуванню, забезпеченню прикордонного і митного контролю, боротьби з тероризмом, організованою злочинністю і розповсюдженням наркотиків. Цінується також увага до організації

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

„Наша Україна" підготувала проєкт коаліційної угоди

КИЇВ . - 23 травня пропрезидентський бльок „Наша Україна" завершив роботу над проєктом коаліційної угоди з учасниками Помаранчевої революції і запропонував бльокові Юлії Тимошенко і Соціялістичній партії України остаточно узгодити його текст. Голова ради партії „Наша Україна" Роман Безсмертний пропонує створити спільну робочу групу для узгодження всіх позицій угоди, але не оприлюднювати проєкт до його остаточного узгодження. Посади прем'єр-міністра і голови ВР повинні отримати сили, які набрали найбільше число голосів на виборах.

Подяка Послові США в Україні

КИЇВ. – Прем'єр-міністер України Юрій Єхануров 23 травня на зустрічі з Послом США в Україні Джоном Гербстом, який завершує свою дипломатичну місію, висловив вдячність за конструктивну співпрацю у розбудові українсько-американських взаємин. Прем'єр-міністер наголосив, що останнім часом відбулося чимало позитивних зрушень у взаєминах між двома державами, і в цьому є значна заслуга Посольства США в Україні і особисто його керівника. Ю. Єхануров також привітав Джона Гербста з призначенням на відповідальну посаду у Державному департаменті США.

Створено Раду з питань етнонаціональної політики

КИЇВ. – 23 травня Президент Віктор Ющенко видав указ про створення Ради з питань етнонаціональної політики як консультативно-дорадчого органу при голові держави. Рада створюється з метою всебічного сприяння збереженню громадянської злагоди в суспільстві, гармонізації міжнаціональних відносин, розвитку етнічної, культурної, мовної та духовної самобутности національних меншин України. Головою ради призначено народного депутата Генадія Удовенка. Цим же указом ліквідовано Раду представників громадських організацій національних меншин України.

Україна просить США і ЕС вплинути на Росію

КИЇВ. – 23 травня міністер економіки України Арсеній Яценюк закликав США і Европейський Союз на зустрічі „групи восьми" у Санкт-Петербурзі допомогти Україні й іншим країнам Східньої Европи в забезпеченні їм постачання газу з Росії. Про це він сказав у своєму інтерв'ю британській газеті „Financial Times" на щорічній зустрічі Европейського банку реконструкції і розвитку. А. Яценюк повідомив, що Україна вже відчуває економічний вплив недавної угоди з Росією щодо постачань газу, в результаті чого ціна на це паливо зросла практично вдвічі. А. Яценюк закликав країни Заходу натиснути на Росію і домогтися ратифікації Енерґетичної хартії, що включає в себе зобов'язання лібералізувати доступ до джерел енерґії і трубопроводів.

Пожежа біля АЕС

ЗАПОРІЖЖЯ. – 21 травня у районі Запорізької атомної станції сталася пожежа - вигоріло 1200 кв. метрів лісу. На місце події виїхали рятувальники двох пожежних частин. Вогонь було загашено. Міністерство надзвичайних ситуацій попередило, що масові лісові пожежі на території Іванівського лісництва несуть реальну загрозу системі енерґозабезпечення країни. Навіть через незначне загоряння ліній електропередач відбувається автоматичне розвантаження реакторів Запорізької атомної станції, що спричинює знеструмлення промислових реґіонів України і завдає значної шкоди державі. 21 травня 2-ий енерґоблок ЗАЕС було відключено від енерґосистеми дією автоматики. Запорізька АЕС - найбільша АЕС в Европі з шістьма окремими енерґоблоками загальною потужністю 6000 МВт. Вона виробляє близько п'ятої частини всієї електроенерґії України.

За газ для Росії платитиме Україна

КИЇВ. – З 1 липня ціни на російський газ для споживачів України виростуть з 110 до 130 долярів за тисячу кубометрів (без податку і транспортних витрат), заявив заступник голови „Газпрому" О. Рязанов. Підвищення цін для України пов'язане з новими домовленостями в енерґетичній сфері, досягнутими 20 травня в Сочі між президентом Росії В. Путіним і президентом Казахстану Н. Назарбаєвим. В першу чергу це торкається ціни газу з казахського родовища Курмангази, що надходитиме на Оренбурґський газопереробний завод. Таким чином, при збереженні нинішнього обсягу постачань казахський газ обійдеться Росії дорожче на 700 млн. дол. в рік. Для часткового зменшення витрат на закупівлю природного газу з Казахстану „Газпром" підвищить тарифи для України.

ЕБРР: невтішна прогноза для України

КИЇВ. – Европейський банк реконструкції та розвитку у своєму останньому звіті від 18 травня прогнозує, що економічне зростання в Україні цього року буде найгіршим з поміж усіх 27 країн Центральної та Східньої Европи. У 2006 році цей показник в Україні знизиться до 1.2 відсотка, тоді як минулого року він був у понад двічі більшим. Як на одну з причин цього банк посилається на стрімке зростання ціни на газ. Уповільнення темпів економічного зростання, на думку експертів банку, буде характерним цього року і для економіки Центральної та Східньої Европи загалом. В Росії прогнозоване зростання економіки становитиме 5.5 відсотка, що майже на один відсоток менше, ніж торік.

Шахраї в одностроях

КИЇВ. – 19 травня Департамент державної автомобільної інспекції (ДАІ) Міністерства внутрішніх справ попередив водіїв про шахрайство на дорогах з боку екологічних патрулів, які не є співробітниками органів внутрішніх справ, проте використовують форму, що подібна до міліцейської, і зупиняють транспортні засоби паличкою, схожою на паличку співробітників ДАІ. Екологи змушують водіїв проходити екологічну контролю і навіть накладають кари. Жертвами шахраїв стають також чужоземці, які не знають законодавства й сприймають їх як співробітників міліції. ДАІ роз'яснює, що зупинити транспортний засіб мають право лише співробітники міліції, а зупинка на вимогу екологів не є обов'язковою, проходження екологічної контролі й сплата за це є винятково добровільною справою власників транспорту.

Визнано провину держави перед вкладниками „Еліти-центру"

КИЇВ. – 19 травня Шевченківський районний суд Києва задовольнив позовні вимоги вкладників „Еліти-центру" про визнання неправомірної бездіяльності Державної комісії реґулювання ринків фінансових послуг, яка проявилась в нездійсненні контролі над діяльністю ряду компаній групи „Еліта-центр", через які залучалися кошти інвесторів. Суд також зобов'язав Держфінпослуг створити тимчасову адміністрацію компанії „Еліта-центр" для виконання зобов'язань щодо договорів компанії з інвесторами. В результаті будівельної афери „Еліти-центру" у Києві постраждало понад 1.5 тисячі осіб. Ця компанія укладала з громадянами договори про участь у будівництві житла у різних районах Києва, однак будівництво насправді не велось.

В. Щербань хоче залишитись в Америці

КИЇВ. – Колишній голова Сумської обласної державної адміністрації Володимир Щербань 19 травня попросив американський суд не депортувати його в Україну. В. Щербаня було затримано в США 12 жовтня 2005 року за порушення візового режиму. В Україні його звинувачують у скоєнні ряду тяжких злочинів – таких, як зловживання службовим становищем, перевищення службових повноважень, вимагання, шахрайство з фінансовими ресурсами та інших. На початку року Україна звернулася до США з проханням депортувати В. Щербаня на батьківщину. 21 січня рішенням американського суду його було звільнено під заставу в 2 млн. дол. США.

Скульптора запросили до Посольства України

ТАШКЕНТ. – 23 травня відомий узбецький скульптор, лавреат Державної премії імені Хамзи Леонід Рябцев відзначав своє 70-річчя в Посольстві України в Узбекистані. Автора першого в республіці пам'ятника Т. Шевченкові, запросили на це вшанування і вручили йому квіти і подарунки в день 145-ої річниці перепоховання праху Тараса Шевченка з Санкт-Петербургу на Тарасову гору в Каневі. Пам'ятник Кобзарю встановлено в центрі Ташкента біля школи ім. Т. Шевченка – побратима львівської школи ч. 110, яка також носить ім'я поета. Ташкентська школа - єдина в узбецькій столиці, де створено українську недільну клясу, вчать українську мову і літературу, знайомляться з історією і культурою українського народу діти різних національностей. Етнічному українцеві Леоніду Рябцеву жодного разу не вдалося побувати на історичній батьківщині. Тепер активісти Республіканського культурного центру „Славутич". вручили скульптору путівку на подорож у шевченківські місця України.

Конструкторові українських літаків-велетів – 75 років

КИЇВ. – 23 травня відомий в усьому світі авіоконструктор Петро Балабуєв, який з 1984 р. до травня 2005 р. очолював АНТК ім. Антонова, відзначив своє 75-річчя. П. Балабуєв народився на Луганщині, закінчив Харківський авіаційний інститут, в конструкторському бюро Олега Антонова пройшов шлях від інженера-конструктора до директора Київського механічного заводу - так офіційно називалося в той час ОКБ Антонова. За його участи створено літаки Ан-72 – перший літак марки Ан з турбовентиляторними двигунами, літак-велетень Ан-124 „Руслан" Ан-22 „Антей", Ан-225 „Мрія". Після смерти Олега Антонова в 1984 р. П. Балабуєв очолив конструкторське бюро і організував серійне виробництво „Руслана". За видатний внесок у розвиток міжнародної цивільної авіації П. Балабуєв дістав нагороду імені Едварда Ворнера, що присуджується Міжнародною організацією цивільної авіяції від імені 185 держав, які входять в неї.

Напад на канцелярію комуністів

ЛЬВІВ. – Третій з початку року напад на канцелярію обласного комітету Комуністичної партії України стався в ніч з 20 на 21 травня на вулиці Коновальця. Невідомі побили всі вікна в приміщенні. На думку Львівського обкому КПУ, відвертим викликом з боку влади є те, що робочу групу з ліквідації Монументу слави у Львові і побудови на його місці Пантеону вояків ОУН-УПА очолює голова Львівської обласної державної адміністрації Петро Олійник. Обком КПУ мають намір звернутися з приводу чергового інциденту в органи місцевої та вищої державної влади.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Створення...

(Закінчення зі стор. 1)

з боку Литви, Польщі, Румунії, Болгарії, сказав він.

За словами В. Ющенка, саме відданість єдиним цінностям щодо процесів розширення ЕС і НАТО, розвитку демократії, поглиблення европейської інтеґрації, прискорення економічного розвитку, зміцнення стабільности і безпеки в реґіоні. Новий статус посилить позиції держав-учасниць ГУАМ і створить передумови для її позиціонування як невід'ємної частини міжнародної безпеки.

ГУАМ має зосередити увагу на зміцненні взаємин з Европейським союзом, НАТО, сусідами і партнерами шляхом створення ефективного механізму координації зусиль, наголосив В. Ющенко.

Організація повинна докласти максимум зусиль для того, аби покласти край невреґульованим конфліктам в державах ГУАМ.

Президент Грузії М. Саакашвілі високо оцінив підписаний сьогодні протокол про створення зони вільної торгівлі між Україною, Грузією, Азербайджаном та Молдовою. „Ми погодилися ввести режим вільної торгівлі і це вигідно усім країнам, нашим громадянам, експортерам і імпортерам, і, я думаю, це дасть конкретний позитивний результат", - наголосив він. М. Саакашвілі звернув увагу на те, що у минулому усі чотири країни неодноразово виручали одна одну у складних ситуаціях, і це також їх зближує в рамках нової організації. Він згадав той час, коли Україна, маючи власні газові проблеми, поділилася своїми резервами з Молдовою. Подібна ситуація, за його словами, була і між Грузією та Азербайджаном.

Президент Молдови Володимир Воронін нагадав, що ГУАМ довгий час намагалась діяти і виправдати своє створення, однак виникали різні проблеми, які не сприяли її повноцінному розвитку. Перетворення ГУАМ у повноцінну міжнародну організацію свідчить, що цей процес становлення завершився. В. Воронін назвав нинішнє співробітництво України і Молдови щодо вреґулювання Придністровського конфлікту прикладом того, що з 4 країн-членів ГУАМ три мають територіяльні проблеми, так звані „заморожені конфлікти". „Ми ставимо своїм завданням вирішувати усі питання, з якими нашим країнам доводиться стикатися на шляху свого становлення", - підкреслив Президент Молдови.

Успіх організації залежатиме від рівня взаємодії держав-учасниць як між собою, так і в рамках інших міжнародних організацій. Таке переконання висловив Президент Азербайджану Ільхам Алієв. Він висловив сподівання, що надалі країни ГУАМ у рамках інших міжнародних структур виступатимуть на єдиних позиціях і підтримуватимуть одна одну.

Президент України Віктор Ющенко провів 23 травня зустріч з Президентом Азербайджану Ільхамом Алієвим. Сторони обговорили перспективи співробітництва в реалізації спільних проєктів в районі Одеси, завантаженні терміналу „Південний" і нафтопроводу „Одеса-Броди" та глибокій переробці казахської нафти. Президенти обговорили питання організації мережі автозаправних станцій на території України, де були б представлені інтереси азербайджанських виробників пального.

22-23 травня держави-члени ГУАМ та США мали зустріч у форматі 11-го засідання Ради міністрів закордонних справ ГУАМ. Делеґацію США очолював помічник заступника Державного секретаря у справах Европи і Евразії Дейвид Кремер. США вітають створення Організації за демократію і економічний розвиток - ГУАМ і обіцяють підтримку організації, говориться у спільній заяві ГУАМ-США від 23 травня. Сполучені Штати також привітали Україну з початком її головування в ГУАМ і знову висловили свою підтримку проєктам ГУАМ щодо реґіонального співробітництва і розвитку. Сполучені Штати підтвердили свою підтримку територіяльної цілісности держав ГУАМ в їх міжнародно визнаних кордонах.

Міністри країн ГУАМ висловили свою вдячність урядові США за надання технічної і консультативної допомоги організації. Евроатлантична дорадча група, створена після Кишинівської зустрічі ГУАМ 2005 року й підтримана Сполученими Штатами, довела свою ефективність і корисність у здійсненні Рамкової програми ГУАМ-США. Учасники погодилися провести свою наступну зустріч у Ню-Йорку під час сесії Генеральної Асамблеї ООН у 2006 році.

За матеріялами ЗМІ

Вшанували пам'ять жертв сталінського режиму

КИЇВ. – 21 травня Президент України Віктор Ющенко та низка чільних урядовців взяли участь у церемонії вшанування пам'яті жертв сталінського режиму на території Державного історико-меморіяльного заповідника „Биківнянські могили". У 1937-38 роках у приміському лісі НКВД закопу-вало трупи розстріляних в місті людей. Число жертв налічує 10 тисяч осіб.

Президент оголосив про створення Інституту національної пам'яті, керівником якого призначено академіка Ігоря Юхновського. Раніше, за ініціятивою Президента, уряд ухвалив постанову про створення Державного комітету національної пам'яті, який займатиметься серед іншого координацією вивчення та вшануванням жертв репресій в Україні.

Учасники заходу тримали державні прапори України, а також прапори партії „Народний Союз Наша Україна", Української народної партії, Конґресу українських націоналістів та інші.

УНІАН

На фото: ветерани УПА (на передньому пляні) йдуть жалібною процесією, присвяченою пам'яті жертв тоталітарного режиму, які були масово розстріляні в 1938 р. і поховані в Биківнянському лісі під Києвом. За ними (зліва): посадник Києва Леонід Черновецький, Президент України Віктор Ющенко, його дружина Катерина та прем'єр-міністер України Юрій Єхануров. Серед жертв було розстріляно дуже багато поляків. *Фото УНІАН*

Найбільша гідроелектростанція у світі - китайська

ПЕКІН. – 20 травня Китай оголосив про завершення будівництва велетенської греблі на річці Янцзи. Бетонна гребля завдовжки понад 2 кілометри є головною частиною найбільшої у світі гідроелектростанції, яку плянують закінчити у 2008 році.

Електростанція має виробляти струм для китайської економіки, яка стрімко розвивається, зменшити загрозу частих повеней та покращити річковий транспорт промислових реґіонів південно-західнього Китаю. З території штучного моря виселено понад мільйон людей. Багато з переселенців скаржаться, що гроші, призначені їм на відшкодування, вкрали корумповані посадовці. Критики проєкту кажуть, що греблі загрожуватимуть землетруси і, що поступове накопичення мулу зменшить виробництво електроенергії.

Увага: вас фотографують...

Найчастіше фотографують політиків, особливо коли вони виголошують прмови або сидять на різних сесіях та засіданнях. Спостереження свідчать, що найчастіше політики не знають, куди їм подіти руки. Вміщуємо кілька світлин, зроблених фотожурналістами УНІАН, які це підтверджують. Цю добірку ми пропонуємо до уваги делегатів 36-ої Конвенції УНСоюзу.

Прем'єр-міністер України Юрій Єхануров виступає у сесійній залі Верховної Ради в Києві 14 лютого 2006 р.

Голова виборчого бльоку „Євгеній Марчук - Єдність" Євген Марчук на прес-конференції 11лютого 2006 р.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин веде засідання 9 лютого 2006 р.

АМЕРИКА І СВІТ

США визнали англійську державною мовою

ВАШІНҐТОН. – 19 травня Сенат США проголосував за те, щоб офіційно надати англійській мові статус державної. Цей крок, який одностайно підтримали сенатори-республіканці, ухвалено як одну з поправок до законопроєкту про іміґрацію, що розглядається тепер у Сенаті. Поправка зобов'язує американський уряд захищати і підвищувати ролю англійської мови у житті Сполучених Штатів Америки. Демократи, які становлять меншість в американському Сенаті, назвали поправку расистською і спрямованою проти еспаномовної громади. Вони запропонували власну поправку, у якій проголошують англійську мовою спільного вжитку і об'єднувальним чинником у США.

Довірить до нового іракського уряду

БАГДАД, Ірак. – Британський прем'єр Тоні Блер на спільній конференції з новим прем'єр-міністром Іраку Нурі аль-Малікі заявив, що формування нового іракського уряду - це початок позитивного процесу, коли іракський народ сам береться вирішувати свою долю.Тоні Блер заявив, що коаліційні сили, коли це буде можливо, хочуть вийти з низки провінцій і передати в них контролю іракським силам безпеки. Як кажуть британські посадовці, візита Т. Блера до Багдаду є сиґналом підтримки Британією нової іракської адміністрації. Напередодні новий прем'єр-міністр Іраку Нурі Аль-Малікі заявив, що докладе максимальних зусиль для боротьби з повстанцями. Зустрічаючися у неділю з журналістами після першого засідання нового уряду, Н. Аль-Малікі також запевнив, що нова адміністрація зробить усе необхідне задля національного замирення країни.

„Гамас" обіцяє Ізраїлеві мир, якщо...

ТЕЛЬ-АВІВ. – Палестинський рух „Гамас" готовий укласти довготривалий мир з Ізраїлем, якщо він відійде до кордонів 1967 року. Про це заявив прем'єр-міністр автономії і один із лідерів „Гамас" Ісмаїл Ханія в інтерв'ю газеті „Гаарец", опублікованому в середу, 24 травня. Угода про перемир'я могла б діяти багато років і продовжуватись автоматично. Єгипет запропонував палестинцям ввести свої війська в сектор Газа для запобігання збройним зіткненням між бойовиками палестинських угруповань - ФАТХ і „Гамас". Про це повідомила 24 травня ізраїльська газета "Джерузалем пост" з посиланням на обізнані палестинські джерела.

Чорногорія – вже незалежна держава

ПОДГОРИЦЯ, Чорногорія. – В неділю, 21 травня, громадяни Чорногорії вирішували на референдумі дальшу долю країни – бути їй цілком незалежною державою чи залишитися в союзі з Сербією. Згідно з домовленнями з Евросоюзом, понад 55 відсотків чорногорців повинні проголосувати за незалежність, аби голосування було визнане у Брюселі. Опоненти остерігаються, що незалежність розірве родинні, культурні та економічні зв'язки з Сербією. Проте, керівник кампанії за незалежність прем'єр-міністер Міло Джукановіч впевнений, що незалежність прискорить інтеґрацію Чорногорії в Евросоюз. Отже, в неділю в Чорногорії вирішувалося майбутнє республіки: разом з Сербією чи окремо? Питання на референдумі звучало так: „Чи хочете ви, щоб Республіка Чорногорія стала незалежною державою з повною міжнародною самостійністю?". До 4-ої години по полудні того недільного дня через виборчі дільниці перейшло понад 67 відсотків громадян, тобто активність виборців була високою. Опитування громадської думки напередодні засвідчували, що приблизно однакова кількість виборців підтримує незалежність Чорногорії і державу, спільну з Сербією. Під час референдуму в країні працювало понад 3500 міжнародних спостерігачів. Згідно з остаточними результатами, за державну незалежність Чорногорії висловилося 55.5 відсотка громадян.

Чеченські бойовики закликають до нових терактів

ВАШІНҐТОН. – Неурядова американська організація „Джеймставнський фонд" провела 22 травня черговий семінар на тему: „Кавказький фронт А.Х. Сайдулаєва і перспективи нового Нальчика". За погодженням з Державним департаментом, „Джеймставнський фонд" запросив висловитися російських громадян, які знаходяться в розшуку. Серед запрошених був і Вачагаєв, колишній прес-секретар убитого Аслана Масхадова, який нині представляє інтереси нового провідника чеченських угруповань - Абдули Халіма Сайдулаєва. „Кавказький фронт" був створений улітку минулого року в рамках „реформування системи військово-політичної влади" невизнаної Росією Чеченської республіки Ічкерія. Крім Кавказького фронту, на території Чечні сепаратисти відкрили ще п'ять фронтів - Дагестанський, Східній, Західній, Північний і Грозненський. Ці 6 фронтів, у свою чергу, розбиті на 35 секторів (напрямків). Охарактеризувавши нинішніх терористів, що діють на території Росії, як добре підготовлених у таборах Хаттаба і Басаєва воїнів, дуже дисциплінованих і глибоко віруючих, Вачагаєв запевнив, що у стратегічному пляні моджахеди переходять до масових нальотів на зразок Нальчика. На запитання, де буде наступний теракт, він відповів: „У будь-якій точці Росії – від Находки до Чукотки".

Росія і США підписали меморандум про ліквідацію ядерного озброєння

МОСКВА. – В понеділок, 22 травня, Громадська рада „РосАтому" і американський Фонд гльобального ядерного роззброювання підписали меморандум про спільні дії з реалізації програм у сфері ліквідації наслідків гонки ядерних озброєнь. У рамках меморандуму Росія і США домовилися про спільні дії відповідно до міжнародних двосторонніх і багатосторонніх домовленостей в сфері сприяння Росії у знищенні зброї масового ураження. Як повідомили в „РосАтомі", даний меморандум є першим документом у цій сфері, який підписується між суспільними структурами. Дотепер співробітництво здійснювалося на урядовому рівні.

Претензії до „Коду да Вінчі"

САНКТ-ПЕТЕРБУРҐ. – Петербурзький мистецтвознавець, співробітник відділу історії західньоевропейського мистецтва Ермітажу Михайло Анікін має намір вимагати від письменника Дена Бравна сплатити йому увесь гонорар за книгу „Код да Вінчі", як компенсацію морального збитку, оскільки основою книги Д. Бравна став код да Вінчі, насправді розшифруваний М. Анікіним. Вчений пояснив, що саме він, після тривалих років вивчення, запропонував своє розшифрування картини „Мона Ліза Джоконда". Отже, цей портрет – це взагалі не портрет, а картина – алегорія, складена зі зображень Христа та Мадонни. Тобто картина складена з двох різних частин: права половина вкрай нагадує канонічне зображення Христа, а ліва – Мадонни. А відтак, зауважує М Анікін, ми маємо поєднання у одній особі двох головних канонічних образів, що можна назвати портретною алегорією християнської Церкви. Свій погляд на "Мону Лізу" мистецтвознавець, який більше 20 років вивчає творчість Леонардо да Вінчі, виклав у книжці, що вийшла кілька років тому, творчість Дена Бравна М. Анікін називає не просто плаґіатом, а цинічною крадіжкою.

Молдовське вино ллється в Росії рікою

МОСКВА. – Минулого тижня молдавське вино в російській столиці буквально лилося рікою: тяжкі бульдозери розчавлювали тисячі пляшок, оскільки російські експерти нібито виявили у вині шкідливі для здоров'я речовини - пестициди і важкі метали. Російська сторона зупинила імпорт продукції молдовських виноробів. Президент Молдови Воронін заявив, що ці дії Москви були обумовлені політичними міркуваннями і що „це має стосунок до ситуації у Придністров'ї. Це відповідь Москви на запровадження нами у березні, разом з Україною, нового режиму регулювання експорту з того реґіону, щоб у такий спосіб запобігти перемитництву. Поміж товарів, які нелегально перевозилися, були зброя, наркотики і ліки". Побіжно про політичні підстави у діях Москви свідчить визнання чільного кремлівського посадовця Віктора Хрекова, який в інтерв'ю російському телебаченню сказав, що молдовське вино яке спіткала та ж сама доля, як і грузинське, досі продається в буфетах у Кремлі.

Швеція - абсолютний чемпіон світу з гокею

РИГА, Латвія. – У неділю, 21 травня, в латвійській столиці перемогою збірної Швеції завершився 70-ий чемпіонат світу з гокею. У фінальному матчі гокеїсти „Тре Крунур" розгромили колишніх чемпіонів світу – збірну Чехії з рахунком 4:0. Шведська команда стала першої в історії, який вдалося виграти за один рік і Олімпійські Ігри і чемпіонат світу. Останні шайби світової першости – на рахунку Йеспера Маттсона, Фредріка Емваля, Нікласа Кронваля і Йорґена Юнсона. Для збірної Швеції це восьмий в історії титул чемпіонів світу, правда до перемоги в нинішньому турнірі „Тре Крунур" востаннє вигравали золоті медалі в 1998 році у Швайцарії. До речі, один гравець з того складу шведської команди грав і цього разу - це форвард Йорґен Юнсон, який є рекордсменом збірної Швеції за кількістю зіграних матчів. Що стосується збірної Чехії, то вона вперше у своїй історії стала срібним призером. Наступний чемпіонат світу відбудеться в Росії. Збірна України буде грати в групі „D" разом з сильними командами Фінляндії і Росії, а також з Данією.

Грецька Церкви – про переможців „Евробачення"

АТЕНИ. – Глава Грецької Православної Церкви Архиєпископ Христодулос в неділю, 21 травня, розповів про потрясіння, якого він зазнав, коли у фіналі пісенного конкурсу „Евробачення", з піснею „Гард рок Аллілуйя", перемогла фінська група „Lordi" (Лорді), що грає в стилі „heavy metal". У своїй недільній проповіді Христодулос сказав: „Хто міг чекати, що наша країна й Европа в цілому віддадуть перше місце групі, яка прагне бути подібною монстрів, до дияволів? Хіба це естетика? Хіба це мистецтво? Цей випадок показує, що люди шукають способу заповнити вакуум у своїх душах".У пісні, яку виконала вокальна група „Lordi" на конкурсі, є такі слова, як „святих паралізувало під час цієї ночі грішників" і „на моїй голові роги, мої ікла гострі, а очі - червоні... Вибирайте - приєднуйтеся до нас або котіться прямо до пекла". Проте самі члени групи, які виступають у масках чудовиськ під акомпанемент піротехнічних ефектів, заперечують причетність до сатаністів, стверджуючи, що страшні костюми - всього лише частина дійства.

Знайдено могилу Колюмба

СЕВІЛЬЯ, Еспанія. – У давній суперечці про місце поховання Христофора Колюмба, який помер 20 травня 1506 року в еспанському Вальядоліді, нарешті поставлено крапку. Згідно з опублікованими у понеділок, 22 травня, даними генетичної експертизи, останки, що спочивають у Катедральному соборі еспанського міста Севілья, належать великому мореплавцеві, першовідкривачеві Америки. Такий результат досліджень, проведених з 2002 року групою вчених з лябораторії генетичної експертизи Університету Гранади. Експерти порівняли і відзначили „абсолютну подібність" ДНК останків з могили в Катедральному соборі Севільї з ДНК пороху Дієго Колюмба, брата першовідкривача. На ролю останнього пристановища Христофора Колюмба претендувало також місто Санто-Домінго (Домініканська Республіка), куди останки адмірала були перевезені в середині XVI століття.

За повідомленнями ЗМІ

Д-р Орест Попович - новий голова НТШ в Америці

Нова управа НТШ-А

НЮ-ЙОРК. – 20 травня в будинку Наукового Товариства ім. Шевченка відбулися 18-ті загальні збори, на яких обрано новим головою НТШ-А д-ра Ореста Поповича. Перед початком зборів консул Генерального консульства України в Ню-Йорку Андрій Олефіров офіційно вручив премію Фонду Т. Г. Шевченка, яку присуджено за 2006 рік дотеперішній голові НТШ-А д-рові Ларисі Онишкевич – за багаторічну невтомну подвижницьку працю в українських організаціях діяспори та в наукових і громадських організаціях України, сприяння поверненню на Батьківщину національних культурних цінностей, благодійну культурницьку діяльність.

Відкрила збори голова д-р Лариса Онишкевич. На її пропозицію збори вшанували членів Товариства, померлих за останніх три роки. Було зачитано привіти учасникам зборів від голови Світової Ради НТШ Леоніда Рудницького та голови НТШ в Україні Олега Купчинського, присутній консул Андрій Олефіров також привітав збори НТШ.

Д-р Лариса Онишкевич виголосила свій, голови та Управи, звіт за останні три роки, від 2000 року. На її думку, НТШ в Америці гідно виконало свій обов'язок як наукова інституція поза межами України. Вона представила різноманітні ділянки, в яких НТШ-А та його члени провадили активну діяльність, зокрема участь в підтримці Помаранчевої революції в Україні, наукових конференціях в Америці та в Европі, поширенні інформації про Україну на різноманітних наукових та культурознавчих форумах. Важливою ділянкою в стратегії НТШ-А є допомога українським вченим у формах ґрантів, спонзорування їхніх наукових видань, виділення стипендій для досліджень та наукових пошуків (проєкти „Батурин", „Українська мова", „Европа чи Евразія?" тощо).

Відтак присутні заслухали звіти членів президії уступаючої управи, голів секцій, комісій та бібліотеки та архівів. Звітували перший заступник голови - д-р Роман Андрушків, заступник голови - д-р Орест Попович, голови комісій - Марта Тарнавська, д-р Роман Воронка, д-р Володимир Василакій, за бібліотеку та архіви - Світлана Андрушків, Марта Трофименко, від секцій - д-р Ася Гумецька (Філологічна), Марта Трофименко (Суспільних наук). Було заслухано також звіти тих, хто не зміг бути присутнім на цих зборах.

Після дискусій над звітами збори уділили абсолюторію уступаючій управі. Для вибору нової управи голова Номінаційної комісії д-р Роман Воронка представив список кандидатів на чолі з д-ром Орестом Поповичем. Збори обрали головою д-ра Ореста Поповича за - 70, утримались – 2.

Д-р Орест Попович у своїй промові подякував членам Товариства за високу довіру і накреслив стратегію майбутньої діяльности очолюваного ним Товариства. Зокрема він сказав: „Приймаю цей високий пост голови НТШ-А з почуттям глибокої покори, але теж великого страху і трепету. Покори, бо, обираючи мене, ви виказали мені неабияку пошану і довір'я, а трепету,- бо усвідомлюю собі, яку преважку відповідальність я прийняв на себе...".

Новообраний голова НТШ-А накреслив кілька основних завдань, на яких буде зосереджено майбутню діяльність Управи: питання членства, програми для української громади, програма стипендій, ґрантів для досліджень та наукових програм, видавнича діяльність, бібіліографічно-архівні проєкти, співпраця з краєвими НТШ, урядовими та науковими установами України.

До президії нової управи увійшли: д-р Орест Попович – голова, д-р Роман Андрушків – перший заступник, д-р Роман Процик – заступник, науковий секретар, д-р Дарія Дика – заступник, скарбник, д-р Святослав Трофименко – вільний член, ред. Ольга Кузьмович та д-р Сергій Левків – протоколярні секретарі, головами Комісій стали: Видавничої – проф. Василь Махно, Стипендійної – д-р Олекса Біланюк, Преси – проф. Василь Лопух, Правничої – д-р Андрій Шуль, Статутової – проф. Марта Трофименко, Зв'язків з науковими установами – д-р Мирослава Знаєнко, Комп'ютерної – д-р Володимир Василакій, Контрольної – д-р Лариса Онишкевич.

Д-р Орест Попович

А. Олефіров і д-р Л. Онишкевич

Пресова група НТШ-А

Посол Олег Шамшур виступив перед Конгресовим інститутом

ВАШІНҐТОН. – Посол України в США Олег Шамшур названий в Конґресовому інституті економічного провідництва („CELI") як Посол місяця. У зв'язку з цим 18 травня Олег Шамшур виступив в будинку Капітолія на „круглому столі" Конґресового інституту економічного провідництва („CELI"). Під час відвертої дискусії він поділився своїм поглядом на розвиток України після Помаранчевої революції, а також на проблеми і перспективи українсько-американських взаємин. На думку Посла, на сучасному етапі вже забезпечені всі передумови для їх переведення у стратегічну площину. Вирішальний поштовх у цьому пляні надасть також наступна візита в Україну Президента США Дж. Буша.

Посол Олег Шамшур зустрівся з Вашінгтонською групою та вашінґтонським відділенням УККА, де виступив 18 травня з промовою, яку присвятив сучасному стану та перспективам українсько-американських взаємин. Він скористався можливістю, щоб подякувати вашінґтонській українській громаді за її важливий внесок у справу скасування поправки Джексона-Веніка, якого вдалося досягти у березні. За словами Посла, „сьогодні Україна більше ніж будь-коли потребує підтримки української громади Сполучених Штатів". Посол наголосив, що широка мережа економічних проєктів та неурядових контактів між двома країнами, створення якої він вважає одним з пріоритетів на даному етапі, стане реальністю, в тому числі – завдяки активному внескові американського українства. Він закликав допомогти відкрити справжнє обличчя Америки для української молоді, підтримати започаткування нових проектів студентського та наукового обміну, стратегічно важливих для освіти нового покоління державних службовців в Україні.

Посольство України в США

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 360-го Відділу УНС

З днем 17-го березня 2006 року обов'язки секретаря 360 Відділу перебрала нова секретарка

ДЖУДИТ ГАВРИЛЮК

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі на адресу:

Mrs. Judith Hawryluk
79 Southridge Dr.
West Seneca, NY 14224
Tel.: (716) 674-5185

До відома делеґатів і секретарів

Дорогі делеґати 36-ої Конвенції і секретаті Відділів!

Протягом останніх кількох тижнів багато з вас отримали листи, самочинно, без жодного уповноваження, написані Волтером Прохоренком, якого УНС звільнило з посади 12 травня 2006 р.

Порушивши правила нашої установи, він протизаконно використав такі засоби як поштові марки, фірмові бланки, конверти, службовий час робітників установи і т. п., щоб вислати особисті матеріяли, що суворо заборонено. Крім цього, В. Прохоренко використав інформації подані в членських списках, що є значним порушенням довіри.

Погляди, представлені п. Прохоренком, не віддзеркалюють позиції УНСоюзу, ані членів Екзекутивного Комітету.

Нам дуже прикро, що ви зазнали певного збентеження, викликаного цим вчинком В. Прохоренка.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

„Ви нам лишили готову ниву“

Сьогодні на Союзівці відкривається 36-та Конвенція Українського Народного Союзу – найстаршої і наймасовішої організації українців в Америці, і мова на ній, як і на кожній попередній, буде йти про все, з чого складається життя української людини на американській землі – про забезпечення-страхування, про виховання наших дітей, про різні культурно-освітні, мистецькі та спортивні програми, про заохочення молоді до вищої освіти, і про відпочинок на славній Союзівці.

Нема історії американського українства поза УНСоюзом: від кінця XIX сторіччя, коли на землю Вашінгтона ступили перші сотні і тисячі емігрантів з Галичини, Волині і Підкарпатської Русі – несмілі, бідні, переважно неграмотні наші прадіди і прапрадіди – і до кінця XX сторіччя, до історичного постання незалежної Української держави, в ім'я якої жили і працювали, в тисячу різних способів, об'єднані в УНСоюзі українці, – весь цей великий період належить до нашої загальнонаціональної історії і тісно пов'язується з діяльністю УНСоюзу. Без перебільшення можна стверджувати: хто належав до нього, той творив історію, творив майбутню Україну.

Довгий шлях, початки його вже губляться в сивій далині, та принаймні він зміряний: 112 років. Але як і чим зміряти людські надії і людську працю, як осягнути всі зусилля і духовні вершини, здобуті нашими попередниками буквально в усіх ділянках американського буття – в науці й освіті, в техніці і підприємництві, в художній літературі, в образотворчому, вокальному і музичному мистецтві, в кінематографії і спорті? Як і чим зміряти почуття любови до рідної землі, яке, мов найдорожчий скарб, передавалося – і все ще передається! – від покоління до покоління, разом з релігійними і народними традиціями та звичаями?

Вивчати історію – наш спільний обов'язок, але він легкий і приємний, бо кожен ступлений в минуле крок викликає все більшу цікавість, все більше захоплює – починаючи з того, що ледь не кожен новий прибулець знаходить в аналах УНСоюзу своє прізвище або прізвища з його села чи міста, й геть з усієї України: на „енко“ і “ко“, на „ський“ і „цький“, на „ук“ і „юк, на „ай“, „ак“і „як“, „шак“ і „щак“, на „евич“ і „ович“. Тут є повно праці і для розуму, і для почуття, і для уяви, бо, на превеликий жаль, обставини і подробиці українського життя в Америці останньої чверті XIX сторіччя реконструювати вже нелегко – ніхто їх не документував, не вів докладних записів, тому чимало цікавого фактичного матеріялу вже, мабуть, назавжди втрачено, і втрачено було б ще більше, якби незабутній головний редактор „Свободи“ Лука Мишуга не кинувся будити пам'ять людей з „першої хвилі“ й у висліді його багаторічної праці не постала в 1934 році знаменита „Пропамятна книга“, котра сьогодні читається не з меншим захватом, ніж гостросюжетний роман, і варта – ой як же варта! – щоб її читала незалежна Україна!

Від 1893 і 1894 років, від заснування „Свободи“ і УНС, український світ в Америці, як і людський світ в цілому, пішов далеко вперед, проте щоб оцінити пройдений шлях, всі його скрути, всі муки та жертви на ньому і всі досягнення, обернімося очима нашого серця до життя і праці минулих поколінь американського українства, по-братськи вірно і надійно об'єднаного в УНСоюзі.

Ви нам лишили готову ниву;
На тую ниву всі ми ідемо.
Союз Народний – це ваше жниво,
Під його стяг ми дітей ведемо,

– зворушено писав 65 років тому Степан Мусійчук – не поет, але один з тисяч і тисяч свідомих членів нашої громади.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про вшанування ще однієї „круглої” річниці

Як читаємо в повідомленнях нашої преси, плянується особливе вшанування 115-річчя від народження Євгена Коновальця у Львові, де він прожив більшість свого короткого життя, і де (на щастя) залишився справді національним героєм. Коли читаю оці повідомлення, мимоволі стає якось легше на серці, що принаймні цієї „круглої” річниці не призабули у нас, а навпаки – плянують її особливо величаво та (сподіваємося) багатолюдно.

Отож як про це інформує начальник Головного управління сім'ї та молоді Львівської ОДА Андрій Кондрат, плянується піший похід історичними вулицями Львова, військова парада, спортова естафета зі Львова до Зашкова (родинного місця полковника Є. Коновальця) і похід молодіжних організацій до музею-садиби Є. Коновальця, у цій його родинній місцевості.

Там, у Зашкові, українська молодь плянує розбити на три дні шатрове містечко і відсвяткує різними способами пропам'ятну річницю. Усе це, як сьогодні, у плянах, але читаємо ці задуми з тихим та „побожним” бажанням, щоб усі ці пляни перейшли успішно в життя та залишили помітний відгук в серцях людей.

Бо, на жаль, трапляється тепер доволі часто, що „великі пляни” різних святкувань не проходять так успішно, як і взагалі успішно (що було у пляні), а то їх прямо забувається.

Особливо відповідне згадання наших визначних постатей з історії є сьогодні незвичайно важливе, і з кожним роком важливіше, коли візьмемо до уваги, що молодше, а зокрема зовсім молоде покоління українського роду тут, на Заході, щораз менше знає, а то і не хоче знати про своє походження та про історію свого народу.

Як дуже нерідко трапляється тепер, що коли згадати у розмові з членами нашого молодого українського покоління ім'я Є. Коновальця, почуєте у відповідь: „Who is he?”. Розуміється, у тому мусимо звинувачувати ми, старші члени української спільноти, в першу чергу себе та недостатність відповідних інформацій і пояснень.

Тому саме пишу про це у своїй рубриці, що появиться в переддень пропам'ятної річниці, з тихою надією, що „може, однак, про неї тим разом не забудуть?”. А якщо справді забудуть – тоді слід нам „вдарити на сполох” та зробити все можливе, щоб таке більше не повторювалося не лише у відношенні до цієї річниці, але також до інших пропам'ятних дат з нашої історії, що щораз частіше „відходять у забуття”.

Дж. Сантаяна колись сказав, що хто не знає своєї історії, змушений її повторювати, і це можна паки та паки стверджувати як „істину”. Але хто взагалі дбає, щоб наші „молодші покоління” цю історію принаймні частинно знали та її собі „присвоїли”?

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

— SVOBODA —

Головний редактор – Ірина Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата на рік $55,00 [illegible] – $55,00. Для членів УНСоюзу
$45,00 річно, [illegible] – $80,00. За зміну адреси – $1,00.
[illegible] „Svoboda".
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 доод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 доод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 доод. 3042

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

До 140-ліття від народження Михайла Грушевського

У 2006 році українська громадськість відзначає 140-ліття від дня народження найвидатнішого українського історика, видатного політика та громадського діяча Михайла Грушевського (вересень 1866 - листопад 1934). Він відомий як унікальний організатор українського наукового життя, голова НТШ у Львові, голова Українського наукового товариства в Києві, засновник і голова Українського соціологічного інституту в Празі, а згодом академік і голова Історичної секції Всеукраїнської Академії Наук у Києві, редактор наукових українознавчих видань.

Як громадський і політичний діяч 22 січня 1918 року він проголосив Четвертий Універсал Української Центральної Ради, а в квітні 1918 року затвердив Конституцію Української Народної Республіки. Ці два документи є головними конституційними актами першої української незалежної держави XX століття.

Українське історичне товариство (УІТ) у співпраці з українськими науковими установами в Україні та діяспорі плянує провести низку наукових конференцій, присвячених вивченню життя, діяльности і творчости Михайла Грушевського. Президія УІТ закликає українську громадськість гідно відзначити 140-ліття народження великого сина українського народу, який усе своє життя присвятив праці і боротьбі за краще майбутнє України й української нації.

За президію УІТ: **д-р Любомир Винар, Олександер Домбровський, д-р Аркадій Жуковський,д-р Андрій Сороковський, д-р Ярослав Ісаєвич, д-р Леонід Зашкільняк, д-р Алла Атаманенко, д-р Стефан Козак, д-р Богдан Клід, д-р Юрій Макар, д-р Юрій Мицик, д-р Леонід Тимошенко**

Діяспора продовжує допомагати

2 березня в львівській газеті „Молода Галичина" було вміщено статтю Юлії Біди, яка починається так: „У вересні 2003 року плачевним станом відділення зацікавилася організація „Американці в обороні людських прав в Україні" („AHRU") і, зокрема її голова Божена Ольшанівська, яка написала статтю до газети „Свобода" й відкрила рахунок, на який почали надходити кошти від американців українського походження, – розповідає завідувач денного дитячого стаціонару 5-ої міської клінічної поліклініки Леся Гладун. – Перші гроші ми отримали у жовтні того ж року й одразу розпочали ремонт приміщення, утеплили вікна".

Збірка грошей на дитячий шпиталик продовжується. За відносно малі гроші велике число бідних дітей у Львові дістає медичну опіку і повертається до здоров'я. Просимо допомогти дітям і продовжувати жертвувати гроші на шпиталик. Чеки треба посилати до „Lviv Clinic, AHRU" на адресу: 43 Midland Place, Newark, NJ 07106. Пожертви на AHRU звільнені від податку.

Божена Ольшанівська,
Нюарк, Н. Дж.

Віддам „Свободу" просвітянам

Щиро дякую за поміщування моїх статтей. Отримав також декілька телефонів від друзів, які читали у Вашому, найбільш почитному часописі, мої статті. 25 травня ц.р. виїжджаю до Перемишля і повертаюся аж під кінець жовтня. Радо будуть читати „Свободу" у Перемишлі, окремі примірники беру з собою, щоб там дати до Народного дому, в якому міститься „Просвіта".

Ярослав Стех,
Канада

Якою бути українській телепрограмі?

Чи може Нюйоркська метрополія мати Українську телевізійну програму? Думаю, що може. Українська громада Ню-Йорку та околиці вже довгі роки тужить за такою програмою.

По інших місцевостях в Америці, де є більші скупчення українського населення, такі програми існують, і навіть дуже популярні. Коли йдеться про таку програму, то, в першу чергу, вона не може бути приватною власністю, щоб випрошувала доляри. Для такої програми треба підібрати мистецьку групу, котра зуміла б укладати та провадити такою програмою. Саме головне, щоб така група була цілковито невтральною і тим самим представила загальну українську громаду, тоді програма буде успішною.

Програма має бути двомовною. Пів години – англійською, пів години – українською мовою. Такою програмою напевно зацікавляться різні спонзори. Головне, щоб мати сталих спонзорів. Це стосується як українських, так і не українських підприємницьких установ, кредитівок, усіх громадських організацій та усієї громади, котра так щедро фінансує наші внутрішні потреби. І це є дуже похвальне, адже з такою програмою ми вийдемо на зовнішній світ з українською культурою, мистецтвом. Тим більше, що світ добре поінформований про Україну. Тепер мало хто називає її Росією. Головне й те, що телевізійні програми мають мільйони глядачів. На цьому будуть мати велику користь усі ті, що підтримають таку програму.

Мистецька група, котра буде провадити програмою, один раз в рік буде мати зустріч з громадою для повної інформації: запити, відповіді та побажання, ну і звичайно – контроля. Було б цікаво почути інші думки з цього приводу.

Стефан Палилик,
Глен-Спей, Н. Й.

У 80-ліття смерти Симона Петлюри

25 травня 1926 року в Парижі ворожа куля обірвала життя борця за незалежність України, бо ворог надіявся, що, знищивши Петлюру, буде знищено і націю в очах цілого світу. Проте цього не сталося. У страшні й бурхливі роки він зіркою з'явився на революційному небі України.

До останніх днів свого життя Симон Васильович думав про відродження соборної і незалежної України. За пів місяця до дня трагедії він ще переконував світ, що Україна як держава таки відродиться. І це сталося на наших очах. Перебуваючи на еміграції, в тяжких умовах, він беззастережно вірив у свій народ: „У мене немає розчарування ні в нашому народі, бо він є таким, яким його зробили обставини, часом сильніші від нього, ні в його здатності до самостійного життя, бо ця здатність буде розвиватися і зміцняти його. Ситуація, в якій він опинився сьогодні, не є вічною, ні безнадійною".

За совєтського режиму в Україні не можна було навіть вголос вимовляти його імені. Проте часи змінилися, і його ім'я повертається в Україну, хоч тіло покищо залишається на чужині. Київський вчений проф. Д. Степовик пише: „Проникливі публіцисти слушно закликають нинішню владну піраміду України не відвертатися від Петлюри, а вивчити його досвід політичного керівництва і вивести з нього належну науку, також піднести його ім'я до найвищого щабля слави як національного героя. Або ж, якщо тягар недавньої пропаганди проти Петлюри не дозволяє їм цього зробити, то, принаймні, прирівняти славу Петлюри до слави Михайла Грушевського і увічнити його пам'ять в назвах вулиць і в пам'ятниках!". І Україна вже активно відгукнулася на заходи вшанування його пам'яті. Перший пам'ятник Симона Петлюри поставлено в Рівному. Це сталося завдяки старанню голови Обласної державної адміністрації, депутата Верховної Ради чотирьох скликань Василя Червонія. Він перший на історичній Волині очолив ще в 1989 році боротьбу за незалежність України. А тепер бореться за вшанування її великих синів, життя яких обірвала ворожа рука.

Біля пам'ятника Симонові Петлюрі (зліва): історик-архівіст Володимир Рожко, голова Рівненської обласної державної адміністрації Василь Червоній і ректор Духовної семінарії о. Ігор Швець.

Бронзове погруддя Симона Петлюри, встановлене на гранітному постаменті пам'ятника в центрі міста Рівне, нагадує людям про героїчну боротьбу українського народу за свою незалежну державу. Чин посвячення пам'ятника звершив Святіший Патріярх Філарет в присутності духовенства, урядових осіб та 20 тисяч народу.

Володимир Рожко,
Луцьк

„Свобода": від Конвенції до Конвенції (2002 - 2006 рр.)

За добрим звичаєм з нагоди початку 36-ої Конвенції УНСоюзу редактори „Свободи" підготували добірку світлин та коротких повідомлень про деякі з головних подій, що сталися у світі, в Україні, в житті УНСоюзу та закордонних українців від 2002 до 2006 року, між двома конвенціями. Звісно, за браком місця не можна відтворити геть усі події цього періоду, але навіть ця добірка засвідчує багатство і розмаїття нашого життя.

2002-ий рік

24 травня

ЧИКАҐО. – 35-та Конвенція Українського Народного Союзу відкрилася 24 травня в Чикаґо, в приміщенні „O'Hare Marriot Hotel", з привітом предсідника УНСоюзу Уляни Дячук. Борис Базилевський, Генеральний консул України в Чикаґо, привітав присутніх від імені Президента України Леоніда Кучми і подякував УНСоюзові за провідну ролю в українській громаді і за її внесок у розбудову незалежної України, особливо в перші роки життя молодої держави. В Конвенції брали участь 122 делеґати.

Члени Екзекутиви УНСоюзу, обраної на 35-ій Конвенції, (зліва) Евген Іванців, Альберт Качковський, Стефан Качарай, Рома Лісович, Марта Лиско, Христина Козак.

27 липня

ЛЬВІВ. – 27 липня, о 12 год. 45 хвилин дня, на військовому летовищі у Скнилові біля Львова, під час показових летів з нагоди 60-річчя 14-го авіяційного корпусу Військово-повітряних сил України, літак Су-27УБ, виконуючи фіґури так званого „вищого пілотажу", впав просто на глядачів, які спостерігали за цими показовими летами. Загинуло 83 особи, серед них – 19 дітей, у лікарнях Львова перебуває 71 особа, в тому числі 26 дітей.

Під час показових летів у Львові літак Су-27УБ впав на глядачів.
Фото: AP Worldwide

19 грудня

НЮ-ЙОРК. – В ООН відбувся День України як частина Різдвяно-новорічних свят: вперше цілий день був присвячений українській культурі. Група дітей з Філядельфії представила Різдвяний вертеп під супровід жіночого квартету „Голубка". Увечорі хор „Думка" з Ню-Йорку виступив у головній залі ООН з концертом колядок і щедрівок. У програмі свята взяли участь мистці Алла Куцевич, Галина Ціхоцька, дуети – сестер Лідочки і Габрієли Оросів, Юліянни й Івана-Юліяна Слуцьких і Наді та Наталі Павлишиних.

Василь Лопух

16 вересня

Гасло „Вимагаємо змін!" найбільше відповідало настроям учасників акції.
Фото: Фелікс Хмельковський

КИЇВ. – Каталізатором політичної ситуації в Україні виявився хлопець з Хоружівки, що на Сумщині, з тернопільською вищою освітою і майже трирічним політичним стажем: Віктор Ющенко. 16 вересня почався громадський протест „Повстань, Україно!", який організували вибрав бльок Юлії Тимошенко і Соціялістична партія, яку очолює Олександер Мороз.

Це друга річниця убивства Георгія Ґонґадзе – і друга річниця нездатности правоохоронних органів України знайти вбивців чи замовників злочину.

Ціллю протесту було повторити торішню акцію „Україна без Кучми". Багатолюдні віча відбулися в більшості міст і сіл України. Зокрема у Львові вийшли на вулиці 12 тисяч осіб, у Харкові – 5 тисяч, у Києві – 20 тисяч, у Чернівцях, Житомирі, Дніпропетровську – по 3 тисячі, в Луцьку, Донецьку, Кіровограді – по 2 тисячі, в Одесі – 1.5 тисячі. Кілька тисяч людей демонстрували в Черкасах, де 16 вересня зроблено цю світлину.

Р. Л. Хомяк

27 вересня

Аналіза, проведена експертами Департаменту юстиції США, підтвердила, що записи розмови, в котрій Президент Л. Кучма схвалив продаж радіольокаційної станції Іракові, всупереч санкціям ООН, були автентичні і не зазнали монтажу.

В своєму коментарі Р. Бавчер сказав, між іншим: „Повідомлення про продаж системи раннього попередження з України до Іраку циркулювали вже протягом певного часу. Новим є те, що ми нещодавно завершили аналізу авдіозапису від липня 2000 року, наданого колишнім охоронцем українського президента Миколою Мельниченком. В одному з фраґментів чути, як Президент України Леонід Кучма схвалює таємний продаж Іраку радарної системи раннього попередження „Кольчуга", і ми вважаємо, що запис автентичний".

12 жовтня

КИЇВ. – На Европейській площі столиці проходив „народний трибунал" над Президентом України Леонідом Кучмою, який організували комуністи, соціялісти і Бльок Ю. Тимошенко. На площі, за підрахунком міліції, було 10 тисяч осіб. Учасники акції бльокували рух транспорту, як безпосередньо на площі, так і на вулицях, якими просувалися до місця проведення заходу. „Народний трибунал" ухвалив рішення піддати Л. Кучму загальнонародному осудові та звернутись до правоохоронних органів, аби засудити його до довічного ув'язнення. Суддя київського міського апеляційного суду Юрій Василенко повідомив, що він порушив кримінальну справу проти Президента України Леоніда Кучми, прийнявши у провадження позов групи депутатів Верховної Ради. Суддя Ю. Василенко доручив прокуратурі розслідувати звинувачення, що їх опозиція висуває на адресу Президента.

Вічна пам'ять!

Від Конвенції до Конвенції (2002 – 2006 рр.) відійшли у вічність:

Головний предсідник УНСоюзу **Йосип Лисогір** (січень 2006 р.),

члени Екзекутивного комітету:

заступник головного предсідника **Евген Іванців** (лютий 2006 р.),

заступниця головного предсідника **Ґеновефа Жеребняк** (лютий 2006 р.);

члени Контрольної Комісії: **Василь Дідюк** (вересень 2003 р.),

Василь Пастушок (липень 2004 р.);

члени Головного Уряду: **Анна Гарас** (березень 2003 р.),

Гелен Олек Скот (липень 2004 р.),

Варка Бачинська (травень 2005 р.),

Текля Мороз (грудень 2005 р.).

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Відкритий лист до високих посадовців України

Антиукраїнська епідемія упослідження української мови в Україні, яка знайшла свій вияв у спробах деяких кіл надати російській мові статусу реґіональної мови в українських містах, інакше як спробою уневажнити Конституцію України назвати годі.

На чому базуються ці антиконституційні забіги? Основним документом, на який посилаються ревізіоністи Конституції України, є Европейська Хартія Регіональних Мов та Мов Національних Меншин (далі - *Хартія*). Приєднання до цієї Хартії Верховною Радою України відбулося за президентства Л. Кучми не без тиску останнього. Закони, які ухвалила Верховна Рада (далі - ВР) за цей період, сприяли корупції та пограбуванню України окремими мафіозними кланами. Ю. Тимошенко, будучи прем'єр-міністром України, скасувала сотні актів у підприємницькій сфері, встановлених на підставі законів, ухвалених цією прокучмівською ВР. Очевидно, що приєднання до Хартії так само належить бути скасованим або видозміненим. Чому?

Хартію Реґіональних Мов та Мов Нацменшин укладено европейцями, які не можуть собі навіть уявити дикого лінґвоциду, який Російська імперія стосувала до української мови. Жодну мову національних меншин не переслідувано у Франції, Німеччині, Австрії, Англії та інших европейських країнах. Навпаки европейські країни, наприклад, Австрія, надавали національним меншинам найбільших можливостей для розвитку. Тому, укладачі Хартії спиралися у своїх накресленнях на европейський досвід, не враховуючи досвіду колоній Росії, де під впливом нетерпимости з боку окупаційної влади до мов „інородців" ці мови поставлено у становище упосліджених та призначених на зникнення мов. Наслідком варварської антименшинної політики імперії стало те, що мови нацменшин практично зникали. Русифіковано школи усіх рівнів. Національно свідомих представників нацменшин фізично знищувано. Стійкі відносно рідної мови місцевості піддавано голодоморам. Відбулася повна чи часткова русифікація меншинних міст, зокрема українських. Отже, розглядати російську мову як регіональну мову в европейському розумінні – значить закривати очі на той факт, що ця мова була штучно накинутим знаряддям національного пригнічення колоніяльних народів. Ясна річ, що мова в цьому не винна. Винні ті державні лідери, які зробили російську мову знаряддям гноблення і дискримінації неросійських народів. Саме цього факту не враховує Хартія. Надання колишній мові окупантів прав рівних з раніше упослідженою, а тепер державною мовою значить задеклярувати повернення колоніяльних порядків у незалежній українській державі. А це те саме, що скасувати незалежність України і право українського народу на національне відродження, право, засвідчене самим фактом Помаранчевої революції. Це спроба ворогів революції упослідити українську націю. Інакше кажучи - це ніж у спину незалежности України. Тому я звертаюсь до високих посадовців України: до Президента, Прем'єр-міністра, голови ВР та до членів Ради Національної Безпеки та Оборони України з просьбою вжити таких заходів:

1. Затим, що попередня ВР не була вільна від процедурних порушень під час ухвалення законів, створити компетентну комісію під особистим наглядом президента для встановлення леґітимности рішення ВР про приєднання до Европейської Хартії Регіональних Мов та Мов Нацменшин.

2. Звернутися до Конституційного суду України з клопотанням про встановлення відповідности Европейської Хартії Регіональних Мов та Мов Нацменшин як до Конституції України, так і до історичних реалій, що склалися в Україні, зокрема встановити, чи можна мову окупантів, насильницьки накинуту населенню колонії, вважати регіональною мовою?

3. Звернутися до Верховної Ради з клопотанням переглянути рішення про приєднання України до Европейської Хартії Регіональних Мов, додавши до ухвали про приєднання окремий параграф, в якому зазначити, що застосування Хартії не може загрожувати незалежності держави. У випадку такої загрози дія Хартії зупиняється.

4. Звернутися до Европейського Парляменту з клопотанням зробити поправки до Хартії з урахуванням реалій дикого етноциду та лінгвоциду в державах, що перебували під тоталітарним гнітом.

5. Накласти мораторій на дію Европейської Хартії Регіональних Мов та Мов Нацменшин на території України до виконання усіх наведених угорі пунктів.

Святослав Караванський.
колишній політв'язень СССР

Вшановуйте ще за життя

Щойно скінчив читати „Альманах Українського Народного Союзу" на 2006 рік. Хочу похвалити вас за чудові в ньому статті. Признаюсь, дещо з них і я навчився. А дещо пригадалось... Це є найбільший доказ того, що газета „Свобода" виконує своє завдання правильно. Ви не лише подаєте правдиві інформації, а й повчаєте, пояснюєте і виховуєте читачів в українському національному дусі. Правдою є також те, що українське суспільство, і в діяспорі і в Україні, вшановує своїх велетнів аж тоді, як вони відійдуть туди, „де вже немає ні журби, ні зітхання" (це стосовно І. Франка та інших). А треба було б вшановувати їх ще за життя і дати їм змогу відчути, що вони потрібні.

Микола Латишко,
Канада

Село – журба України

„Село на нашій Україні неначе писанка"... Ми є свідками того, як поволі зникає з української землі наше село. А воно було колись колискою українства, де жила наша мова, народні звичаї та вірування, українська пісня. Село – це була душа України, чиста, правдива, нелукава. Не диво, що оця твердиня нашого буття стала завадою тим, хто хотів стерти існування української нації з історії східньої Европи.

Почався наступ на село. Треба було ворогові за всяку ціну фізично й морально його знищити, щоб загинула велика частина української культури, яка колола очі наїзникові. Був час, коли село наше процвітало. Україна була століттями хлібодавцем Европи. Найбільш працьовиті в наших селах мали найкращі господарства. Це була остоя й хребет села. Совєтська влада називала їх „куркулями" і в першу чергу знищила розстрілами та вивезенням в далекі сибірські та колимські краї. Остаточна розправа здесяткувала наше село нечуваним у світі Голодомором, професійно організованим владою Кремля. Мільйони невинних працьовитих селян, молодих і старих, жінок і дітей, вкрили трупом Україну. А тих, що пережили, загнали в колгоспи. Колгосп став українським селом, з новими порядками, новими законами та партійним наглядом. Поволі приходив новий побут, нові звичаї, чужі порядки, чужа мова. Проте цілковито вирвати коріння, з якого росло й жило наше село від віків, загарбникові не вдалося. Десь із сховищ нашої селянської душі верталася рідна мова, українська пісня і все, чим колись жило село.

Коли розпався СССР і на його руїнах воскресла українська держава, настало немало проблем національного та економічного характеру. Велика частина народу України щораз частіше почала домагатись ліквідації колгоспів, які всім нагадували зненавиджену систему комунізму. Західній світ теж бачив у колгоспах господарчу невидайність на протилежність до аґрарної системи Заходу, тому дораджував колгоспи ліквідувати. Остаточно в 2001 році уряд України почав акцію приватизації колгоспів. Спершу була надія, що цей крок пожвавить і збільшить аґрарну продукцію. Велику частину колгоспних земель розділено між селянами, які там працювали. Ділянки були різної величини, але не малі. Зараз же виявилось, що людям бракує рільничого знаряддя, необхідного для обробітку землі. Селяни надіялись, що уряд дасть їм довготермінові позики на придбання хліборобського устаткування. Здавалося, що все буде гаразд, і лани та поля знову зазеленіють і зацвітуть, а харківська індустрія стане виробником потрібної фармерської техніки, так що не треба буде купувати її за кордоном.

Саме в той час стався т. зв. „касетний скандал". Політики та уряд забули про потреби села, почали боротьбу за владу, впливи та теплі місця. Політика забрала всю енергію та всі фонди. Уряд і опозиція воювали. Ця війна руйнувала майже цілих чотири роки державу. Ні уряд, ні опозиція не звертали уваги на вмираюче українське село. Воно залишилось забутим.

Хлібороби лопатами й граблями могли обробити лише малі частини тієї землі, що їм приділено. Тисячі гектарів урожайних ґрунтів стояли облогом. Люди почали здавати свою землю в оренду за малу заплату, але і на це не було багато охочих. Селянин не мав з чого жити, покидав село й ішов у місто шукати праці, або їхав за заробітком у чужі краї. Земля далі лежала незорана й незасіяна, а Україна, як траплялася нестача зерна, купувала його за кордоном.

Така ситуація й сьогодні. Правда, Президент України назвав цей рік роком села. Надіймося, що наші державні мужі, після березневих виборів, замисляться, як воскресити наше село з такого болючого занепаду. Родюча українська земля століттями годувала своїх і чужих, її чорнозем – найбільше багатство України, а село – колиска нашої історії. Президенти й уряди мінятимуться, верховні ради приходитимуть й відходитимуть, з'являтимуться нові люди, а земля, „наша всеплодющая мати", буде вічною годувальницею сучасних та прийдешніх поколінь. Не виростити хліба на морях, скелях, каміннях, пісках і пустинях, а без нього гине життя, найцінніше божественне творіння світу. І не врятує його ні олива, ні газ, ні атом, ні комп'ютер.

Леонід Мостович,
Понте Ведра, Фла.

Допоможіть збудувати церкву

Віруючі селяни Української греко-католицької Церкви села Батьків, що на Львівщині, звертаються з проханням по допомогу для викінчення нашої святині.

Про це написали до нас члени будівельного комітету на чолі з о. парохом Ярославом Бордюгою та головою комітету Ярославою Дитюк. Після відновлення Української держави не вдалося повернути УГКЦ відібраний Російською Православною Церквою храм, то люди на пропозицію пароха взялися за будову нової церкви. Вже три роки вони працюють над її викінченням, але в селян забракло грошей.

За порадою про те, як зробити пожертву, можна звернутися на адресу: Dmytro Woch, 41 Grant Ave., East Hanover, NJ 07936.

Дмитро Вох,
Іван Дитюк
Іст-Гановер, Н. Дж.

Вшанували 20-річчя Чорнобильської трагедії

Конференція привернула увагу вчених усього світу

КИЇВ. – 24 квітня, в приміщенні Національного оперного театру, Президент України Віктор Ющенко урочисто відкрив пленарну сесію наукового та гуманітарного міжнародного Форуму, присвяченого 20-ій річниці трагедії на Чорнобильській атомній станції. Президент В. Ющенко сказав про необхідність дотримання норм безпеки під час будування атомних електростанцій, і запевнив: „Ми є відповідальними перед живими, померлими та ще ненародженими, щоб подібна катастрофа більш ніколи не сталася в Україні".

На пленарну сесію зібралися гості з усього світу, в тому числі з Японії, Сполучених Штатів Америки, Великобританії, Канади, Ізраїлю, Італії, Еспанії, Польщі, Білорусі, Росії, Бразилії та Міжнародного Агенства атомної енерґетики (МАГАТЕ).

Серед головних доповідачів був президент та засновник Фонду Допомоги та Розвитку Дітям Чорнобиля д-р Зенон Матківський, який своєю доповіддю кинув виклик доповіді Чорнобильського Форуму 2005 року, проведеного МАГАТЕ та ООН, закликаючи міжнародну спільноту розглянути неґативні наслідки аварії на ЧАЕС, які заперечували ООН і МАГАТЕ. Д-р З. Матківський назвав найвизначніші наукові праці про вплив Чорнобильської аварії на здоров'я людей, які були висвітлені у міжнародній пресі. Проводячи паралелю з Голодомором 1933 року, д-р З. Матківський нагадав авдиторії, що навіть Нобелівська премія чи нагорода Пулітцера не зможе захистити журналістів та наукових дослідників у сфері охорони здоров'я від ганьби внаслідок фальсифікації фактів трагедії. „Так чи інакше, правда про трагедію в Чорнобилі стане відомою всьому світові", – зазначив д-р З. Матківський.

24 квітня увечорі ФДРДЧ також організував пам'ятний ґала-концерт, на якому виступили найбільш відомі українські зірки опери, балету, театру і кіно.

– Метою цієї конференції було дослідити деякі з довготривалих наслідків Чорнобильської катастрофи для здоров'я людей і усвідомити уроки, які людство винесло з цієї трагедії, – сказав Олександер Кузьма, виконавчий директор ФДРДЧ, який головував під час програми спільно з Андрієм Мирошниченком, виконавчим директором фонду „Україна–3000". З-поміж інших доповідачів виступали Катерина Ющенко, дружина Президента Польщі Марія Качинська, відомий бразилійський письменник Пауло Коельйо, Посол США в Україні Джон Гербст, Посол Великобританії Джеймс Брінклі, віце-президент Еропейського банку реконструкції і розвитку Фабріціо Сакомані.

На пленарній сесії також відбулося представлення президента міжнародної федерації „Червоний Хрест", професора Хуана Мануеля Суарез дель Торо Ріверо, генерального директора ЮНЕСКО Коїчіро Матсуура і д-ра Хіроші Накаджима, генерального директора Всесвітньої організації охорони здоров'я у 1988-1998 роках.

Під час денної програми обговорено проблеми наслідків Чорнобиля, включаючи потребу готовности до надзвичайних ситуацій, відновлення навколишнього середовища і збереження унікальної поліської культури серед людей, які були евакуйовані з Чорнобильської зони.

Найпопулярнішою і найбільш відвідуваною була секція, на якій обговорювали наслідки Чорнобильської та інших гуманітарних катастроф, які пролили світло на медичні потреби зараженого населення. Декілька гідних уваги презентацій провели провідні науковці д-р Стівен Ліпшульц, голова відділення педіятрії у Медичному центрі Університету Мілера в Маямі і д-р Володимир Вертелецький, голова відділення генетики в Університеті Південної Алабами. Д-р С. Ліпшульц попередив, що на додаток до епідемії раку щитовидної залози і зростання кількости онкологічних захворювань, світ мусить залишатися пильним до серцевих захворювань, тому що серед дітей, що пройшли хеміотерапію і тести на опромінення, спостерігається 8-кратне збільшення захворювань на кардіоміопатію (захворювання серцевого м'яза) і такі діти є більш нараженими на несподівану смерть від серцевого нападу та інших серцевих хвороб.

Д-р В. Вертелецький доповів про результати досліджень, які проводила Українсько-американська асоціяція для запобігання вродженим вадам. Вона досліджувала стан здоров'я понад 104 тис. новонароджених у Рівненській і Волинській областях, які отримали значне опромінення після Чорнобиля. Асоціяція підтвердила чотирикратне збільшення випадків розщеплення хребта, особливо в північних районах Рівненської области, де рівень захворювання був у 9 разів вищий нормального. Інші рідкісні вроджені вади було зафіксовано в цьому реґіоні, включно з зростанням сіамських близнюків і деформаціями обличчя.

У сесії брали участь декілька провідних українських лікарів, чиї наукові праці суттєво відрізнялись від доповіді Чорнобильського форуму, виданої у 2005 році, і чиї погляди були навмисно вилучені з публікації Міжнародного агенства з атомної енерґетики та ООН. Серед них був д-р Микола Омелянець, демограф з Національного інституту радіяційної медицини, який був свідком смерти ліквідаторів Чорнобильської АЕС. Згідно з його працею, 10 відс. або 34,400 з 344,000 працівників, зайнятих у сфері особливого призначення, померли між 1987 та 2004 роками. Рівень смертности серед них у 2.7 разів вищий, ніж серед інших верств населення в Україні, а смертність від захворювань на рак також в 2.7 разів вища за норму. Д-р М. Омелянець зробив наголос на тому, що серед чоловіків, які під час аварії перебували у віці від 20 до 30 років, 25 відс. померли від раку, беручи до уваги, що рівень смертності серед чоловіків від раку в Україні складає 9.8 відс.

Інші представники конференції – проф. Едуард Пазукін з Московського атомного інституту ім. Курчатова, д-р Ангеліна Нягу, президент Міжнародної асоціяції „Лікарі Чорнобиля", колишній міністер охорони здоров'я України – д-р Андрій Сердюк, доктор Ольга Тимченко з Інституту охорони навколишнього середовища та Доктор Анатолій Чебан, провідний ендокринолог Інституту радіяційної медицини. Доктор Чебан нагадав авдиторії, що епідемія захворюваности на рак щитовидної залози в Україні та Білорусії – це тільки верхівка „айсберґу", якщо брати до уваги, що одна треть всіх дітей та підлітків у цих країнах страждає від ендокринних дисфункцій, внаслідок потрапляння у повітря радіоактивного іодіну, а 9 000 дітей вже мають діягнозу – передраковий стан щитовидної залози. Д-р Тимченко і д-р Людмила Порохняк свідчили про руйнівний вплив радіяції на репродуктивну систему жінок.

Джеремі Хартлі, національний

(Закінчення на стор. 11)

З промови президента і засновника ФДРДЧ д-ра Зенона Матківського

Промовляє д-р Зенон Матківський

Національна Академія Наук у своєму рапорті про біологічні ефекти іонізуючої радіяції констатує, що немає безпечної дози радіяції. Навіть невеличка частинка плутонію, яка потрапила у легені, може спричинити пізніше рак. Кількість радіяції, яка була викинута після Чорнобиля, аж ніяк не була малою – понад 185 мільйонів кюрі на території України, Білорусі і більшої частини Східньої і Північної Европи. За деякими порівняннями, це було рівнозначно 270-ти бомбам Гірошіми. Перші рапорти про підвищений рівень радіяції прийшли зі Швеції, розташованій за 2000 км від зони лиха. Навіть у таких віддалених районах, як Ірландія і Велс зріс рівень раку і урядовці, відповідальні за охорону здоров'я, змушені були ввести обмеження на молочні продукти, гриби, ягоди і інші продукти, які містили високі дози радіяції аж до 1998 року.

Сьогодні усі погоджуються з фактом, що викиди йодину 131 призвели до епідемії раку щитовидної залози у дітей і дорослих. Нам відомо про 9000 дітей в Україні, у яких виявлено передраковий стан щитовидної залози.

Ось ще один доказ того, що Чорнобиль став винуватцем багатьох хвороб і вроджених вад.

Ми очікуємо гіршого і докладаємо всіх зусиль, щоб відбудувати українську медичну інфраструктуру, яка була жахливо запущена у радянські часи. За останні 16 років ФДРДЧ доставив медичних засобів і сучасного обладнання на суму понад 55 млн. долярів до наших партнерських лікарень в Україні. На початку 90-их років ми відкрили першу в Україні дитячу спеціялізовану лікарню з онкологічних захворювань, а також сучасну ляброраторію, яка була визнана однією з найкращих в Европі. Ця львівська лікарня досягла високих показників ремісії, які можна порівняти з найкращими у західніх лікарнях.

Після впровадження нових технологій і навчання лікарів багато лікарень досягли відчутного зниження дитячої смертности, навіть при збільшенні кількості пацієнтів, а також змогли лікувати набагато складніші патології.

Ми сподіваємось, що вплив Чорнобиля буде менш відчутний, ніж ми очікуємо. Ми рішуче хочемо шукати правду і продовжувати рятувати життя українським дітям. Ми запрошуємо усіх зацікавлених приєднатися до нас і підтримати нас, тому що наша мета є варта кожної краплі енерґії, яку ми в неї вкладаємо.

Посадові особи підчас відкриття коференції в Національній філармонії в Києві Зліва: д-р Коїчіро Мацуура – генеральний директор ЮНЕСКО, дружина Президента України Катерина Ющенко, дружина Президента Польщі Марія Качинська, голова парляменту Естонії д-р Ене Ергма, віце-президент Европейського банку реконструкції та розвитку Фабріціо Сакомані, письменник Паоло Коельйо.

Вшанували 20-річчя Чорнобильської трагедії

БУЕНОС АЙРЕС, Арґентина

Двадцята річниця вибуху реактора у Чорнобилі викликала, як ніколи досі, живе зацікавлення серед засобів масової інформації. Преса, радіо і телебачення присвятили цій річниці багато часу й місця. Головні щоденники Буенос Айресу „Клярін" і „Ля Націон" вже від неділі 23 квітня почали вміщувати коментарі з цієї теми, а „Клярін" вислав в Україну свого кореспондента, Тельму Люцані в тій справі. Також відвідав чорнобильську електростанцію кореспондент популярного „13-го каналу", який продовж 26 квітня передавав репортаж кілька разів. Також передавав фільмовий репортаж про Чорнобиль 7-ий, додаючи до нього коментарі українців, що тепер проживають у Буенос Айресі, між ними колишнього голови УЦР д-ра М. Василика

Тельма Люцані, у своєму репортажі „20 років після Чорнобиля, який ще й сьогодні є живою раною на душі України" пише: „У чужинця побут на Чорнобильській електростанції викликає бурю емоцій, від сумних до страху, від недовір'я до можливих несподіванок. Здалеку електро-станція виглядає сумно, як залишена збанкрутована фабрика, але зблизька четвертий реактор і його „саркофаг" стають раптом символікою і навівають страх. Чорнобиль являє собою гріх „всемогучости", у який потрапляє людство, думаючи, що може контролювати свої винаходи. Однією з головних причин катастрофи 26 квітня була саме абсолютна певність, що неможливо,аби щось сталося, тому й не було передбачено належного забезпечення. А коли виявилися дійсні розміри катастрофи, виникло легковаження наслідків та всякі спекуляції, намагання затаїти жах лиха. Влада вдалася до обману, щоб уникнути оскарження. В Чорнобилі виявилося, що правляча еліта готова заставити народ платити найвищу ціну за її помилки".

Один з нових іміґрантів – Олександер Боровнов, якого у 1986 р. послали з Норильська разом з групою 19 осіб „чистити" чорнобильську станцію, розповів журналістці: „Нас абсолютно не попередили, як нам треба поводитися, скільки часу там перебуватимемо, якою буде наша платня. Тому, що ми приїхали з холодних околиць і не знали нічого про радіяцію, то стали опалюватись на сонці. Через пару годин у багатьох з нас появились рани на шкірі. Лікарка, що нас оглянула, трохи не збожеволіла. Щойно на другий день, коли пішли до електорівні, одержали деякі інструкції: „Не виходити на вулицю без маски чи темних окулярів, не їсти нічого поза їдальнею" та інше. Того року був прекрасний урожай яблук і груш, але ті, що їх їли, скоро повмирали. Нам врятував життя інженер Віктор Бондаренко, який звелів не робити нічого без його дозволу. Приїхало кілька ґенералів, які вимагали, щоб ми йшли працювати на дворі, а коли ми відмовлялись, то вони кричали: „Порозстрілюємо вас!" Але ми під опікою В. Бондаренка відмовились їх слухати".

В українській громаді трагедію відзначили Греко-Католицька Церква і Посольство України, які разом з університетом Бельґрано влаштуваи 26 квітня семинар з цієї теми, а Єпископ УГКЦ Михаїл відправив Панахиду за померлих у катастрофі при участі Пласту і СУМу, а потім відбувся панель на тему Чорнобиля, з участю Посла д-ра Никоненка і проф. Ірини Шиян, яка зробила огляд наслідків чорнобильської аварії. Промовляли нові іміґранти з України, котрі мали пряме відношення до аварії.

Якраз в ті дні відбувся у Буенос Айресі книжковий ярмарок, на якому Фундація Т.Шевченка має український стенд. Відвідувачам стенду вручали бюлетень про Україну, у якому була також інформація про аварію на електростанції у Чорнобилі.

М. Василик

Конференція...

(Закінчення зі стор. 10)

директор ЮНІСЕФ в Україні, подав поради авдиторії та українському урядові з приводу застосування необхідних заходів – таких, як вживання йодованої солі з метою запобігання раку щитовидної залози і затримки розумової діяльности у дітей та школярів. Д-р В. Вертелецький повідомив про необхідність вживання фолієвої кислоти у борошні для зниження ризику розщіплення хребта та нервових розладів у новонароджених. Д-р Едвард Ліман зі Спілки вчених свідчив про великий потенціял оновлених джерел енергії, який міг би знизити залежність від чужоземного палива та газу та запобігти розповсюдженню ядерних відходів від атомних станцій.

Під час заключної частини конференції ведучі секцій представили гуманітарний маніфест і заключні резолюції, які будуть надані українському урядові та урядовим структурам.

П. Найленд з Київського „Лаєнс Клюбу" передає чек д-рові Зенону Матківському і голові ради директрів Київського ФДРДЧ Олені Нижникевич під час зустрічі у залі Національної філярмонії після конференції для відзначення 20-их роковин Чорнобиля.

Організатори конференції влаштували невеликий концерт за участю хлоп'ячого хору „Дзвіночок" та юного лавреата і переможця міжнародних конкурсів – тенора Дмитра Попова.

Засновниця ФДРДЧ Надія Матківська урочисто вручила Катерині Ющенко кришталь як символ подяки від всіх українських дітей.

ФДРДЧ висловив щиру подяку корпорації „Філіп Моріс Україна", її виконавчому директору Рамановi Беренту, партнерській компанії – „Алтріа Груп", а також відділу з корпоративних зв'язків під керівництвом Олени Хоменко, спеціялістові з урядових зв'язків – Олесі Оленицькій за їх плідну співпрацю у спонзорстві конференції та меморіяльного концерту, який відбувся 24 квітня в Національному оперному театрі. Окрім спонзорування цієї видатної події, корпорація „Філіп Моріс Україна" цього року надала Фондові додаткові 170 тис. долярів США на розвиток та впровадження програми боротьби з лейкемією у Харківській, Житомирській та Рівненській лікарнях.

Серед інших спонзорів Форуму були компанії „Coca-Cola International", „Holtec International", „Otis Elevator" та юридичні фірми „Salans" і „Baker & MacKenzie".

Євгенія Медведенко,
Марта Стецик

Віра Фарміґа, акторка Голивуду, на зустрічі з Президентом В. Ющенком та його дружиною перед початком концерту. Вона вигологила українською мовою широковідому поезію І. Драча „Чорнобильська мадонна".

Оксана Кровицька, зірка Міської Опери Ню-Йорку, вітає дружину Президента України Катерину Ющенко перед початком ювілейного концерту в Національному театрі опери і балету ім. Т. Шевченка в Києві. Після довгих років її успішних виступів у Північній Америці та Західній Европі це був перший її концерт у Київській Опері.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулась товарська зустріч американських українців з євреями

НЮ-ЙОРК. – 21 березня відбулася зустріч, при спільному обіді, у ресторані Українського народного дому, членів Українсько-єврейського товариства з євреями з України, які проживають на Брайтоні. Учасниками з єврейської сторони були: Бела Губенко – поетеса, член Спілки письменників України, Зоя Пелазіна – концертмайстер, Наум Боклер – редактор, Володимир Ганеров – Заслужений діяч культури України, Борис Рабінер – журналіст, Анатолій Ясеник – редактор газети „Форвертс".

З української сторони були: Микола Кириченко – Генеральний консул України в Ню-Йорку, Ірина Куровицька – голова СУА, Євген Стахів – голова Українсько-Єврейського Товариства, Андрій Ластовецький – голова Українського Народного дому, Ірина Чабан – редактор жіночого журналу „Наше Життя", Іван Гірний з дружиною, який був шофером Андрея Шептицького і возив єврейських дітей до монастирів для збереження їх життя, Василь Махно з НТШ, Олександер Редько – член дирекції Українського народного дому, і Микола Галів - журналіст.

Це справді була дружня зустріч, хоч і збез особливої програми. Андрій Ластовецький привітав гостей. Василь Махно прочитав свої поезії з єврейської тематики. Євген Стахів розповів дещо з історії Українсько-єврейського товариства, Ірина Куровицька – про Союз Українок Америки.

Анатолій Ясеник підкреслив, що євреї і українці довгі роки проживали на тій самій землі під тиском совєтського режиму і зазнали чимало труднощів. Борис Рабінер зачитав свої поезії, пов'язані з Україною. Володимир Ганеров розповів про музично-хорові концерти в Україні, а Зоя Пелязіна – про щойно проведені концерти в Україні. Бела Губенко теж пригадала життя в Україні. Генеральний консул Микола Кириченко говорив, що в Україні немає хвилі антисемітизму, як дехто думає. Йдеться про т.зв. інститут Міжреґіональної академії управління персоналом (МАУП), де є невелика група людей, які мають свої цілі і роблять антисемітські вискоки. Від проголошення української незалежности еврейська етнічна спільнота в Україні відродила єврейські товариства й інституції, відкрились нові синагоги, старі єврейські поховання і, в загальному, відроджується і вільно розвивається єврейська культура. Євреї в Україні беруть активну участь у політичному і державному житті.

Микола Галів

У Лондонській школі економіки засновано Українське Товариство

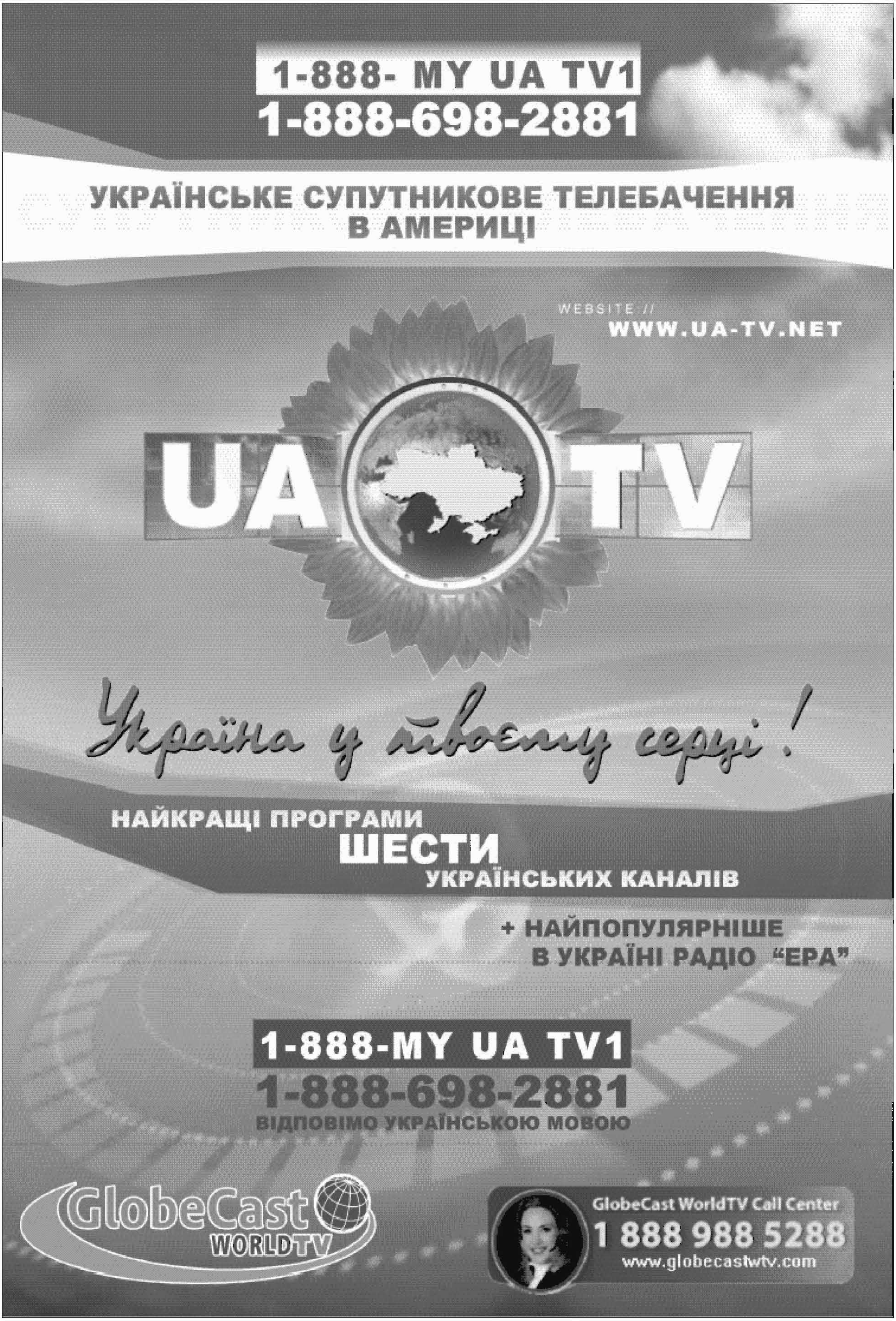
ЛОНДОН. – Перші офіційні збори Українського Товариства відбулися у Лондонській школі економіки (LSE) у п'ятницю, 28 квітня .Об'єднання має намір поглиблювати зацікавлення Україною серед студентів та викладачів одного з провідних навчальних закладів Великої Британії. Воно також стане своєрідним форумом, де кожен зацікавлений – українець, чи інший представник багатонаціональної спільноти LSE – зможе отримати відповіді на свої запитання про минуле, теперішнє та майбутнє України, досліджувати або просто дискутувати на актуальні теми українського сьогодення. Іншим важливим завданням Товариства є об'єднання всіх українців, що будь-коли навчалися у LSE. На кінець 2006 року громада українських випускників нараховуватиме понад сто професіоналів, працевлаштованих у приватному та державному секторах в усьому світі.

Українське Товариство було засноване двома українськими студентами LSE: Василем Мирошниченком та Айтеком Малхозовим. Айтек Малхозов, докторант фінансового факультету, заявив, що брак українських студентських заходів і, відповідно, низький інтерес до України в LSE стали основними причинами появи цієї ініціятиви. Ще одним мотивом було бажання створити гідну конкуренцію – у кращих традиціях клясичної економічної думки – Російському та Східньоєвропейським товариствам, що останнім часом проводили багато заходів, пов'язаних з проблематикою розвитку пострадянського простору.

Засновники Товариства вважають, що настав час для вироблення та поширення українського погляду на такі теми. „Українське Товариство LSE повинно стати плятформою для об'єднання усіх українців, що навчалися у цій школі. Це чудова можливість використати знання та досвід українських випускників LSE на користь сучасної України", - вважає Василь Мирошниченко, студент маґістерської програми міжнародної політекономіки та стипендіят програми Чівнінґ.

Союз Українців у Великій Британії (СУВБ) і Джон Гроган, депутат Лейбористської партії та активний член українського парляментського комітету, привітали заснування Українського Товариства в LSE. У листі Володимира

(Закінчення на стор. 23)

1-888- MY UA TV1
1-888-698-2881
УКРАЇНСЬКЕ СУПУТНИКОВЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ В АМЕРИЦІ
WEBSITE //
WWW.UA-TV.NET
UA TV
Україна у твоєму серці!
НАЙКРАЩІ ПРОГРАМИ
ШЕСТИ
УКРАЇНСЬКИХ КАНАЛІВ
+ НАЙПОПУЛЯРНІШЕ В УКРАЇНІ РАДІО "ЕРА"
1-888-MY UA TV1
1-888-698-2881
ВІДПОВІМО УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ
GlobeCast WORLDTV
GlobeCast WorldTV Call Center
1 888 988 5288
www.globecastwtv.com

„Свобода“: від Конвенції до Конвенції (2002 - 2006 рр.)

2003-ий рік

1 березня

КИЇВ. – Відбувся надзвичайний з'їзд опозиції, об'єднаної в рамках руху „Повстань, Україно!“. У з'їзді взяло участь понад 1400 депутатів усіх рівнів від Комуністичної і Соціялістичної партій, бльоку Юлії Тимошенко, були також присутні представники бльоку „Наша Україна“ на чолі з Віктором Ющенком. На з'їзді пролунали заклики до зміни системи влади, однак про єдиного кандидата на пост президента України від опозиції мова не йшла.

Провідники „Нашої України” Віктор Ющенко і БЮТ Юлія Тимошенко на Всеукраїнському надзвичайному з'їзду депутатів усіх рівнів від об'єднаної опозиції „Повстань, Україно!“ у Києві 2 березня.

17 березня

Президент США Джордж Буш, виступаючи на телебаченні перед країною, заявив: виходячи з того, що ООН не готова здійснити своє зобов'язання перед світом і змусити Садама Гусейна віддати смертельно небезпечну для людства хемічну і бактеріологічну зброю, США прийняли рішення надати Гусейнові 48 годин, протягом яких він повинен добровільно залишити Ірак, і якщо він відмовиться від цього мирного способу розв'язання конфлікту, то його буде розв'язано збройним шляхом. 18 березня С. Гусейн відмовився покинути Ірак. 19 березня уряд 30 країн світу відверто висловилися на підтримку США, а 15 урядів – „таємно“. Головні союзники – Велика Британія, Еспанія, Австралія, Японія, Італія і десять країн Центральної та Східньої Европи. Франція, Китай і Росія виступили проти війни з Іраком і не підримують дій Америки, уряд Німеччини, як і уряд України, не виявили свого наставлення.

10 листопада

НЮ-ЙОРК. – Зі зверненням, щоб світ визнав і вшанував пам'ять жертв Голодомору 1932-33 року в Україні, в понеділок, 10 листопада, Постійний представник України при Організації Об'єднаних Націй Посол Валерій Кучинський представив текст спільної заяви на засіданні 58-ої сесії Генеральної асамблеї ООН. Цю заяву підписали 26 країн, включно з США, Росією та Канадою, і після оприлюднення підтримали делеґації Італії (від імені Европейського союзу та асоційованих країн) та Австралії.

Посол В. Кучинський підкреслив: „Підвищення громадського усвідомлення про права людини і основні свободи є однією з головних завдань, які стоять перед нами сьогодні. Всього рік тому, у своєму першому і останньому звіті як Вищого комісара ООН з людських прав, Серджіо Віера де Мело (він став жертвою терору в Іраку), правильно підкреслив, що всі держави мають право знати правду про події минулого. Повне і ефективне використання цього права знати правду є необхідне для уникнення повторень подібних насильств в майбутньому... На жаль, у 33-му році міжнародне суспільство вірило в цинічну пропаґанду Радянського Союзу... Але як ясно було висловлено в нашій спільній декларації, ми не хочемо робити порахунки з минулим, ми просто бажаємо, щоб якомога більше людей знало про нашу трагедію, оскільки це знання допоможе всім іншим уникнути подібних катастроф“.

Під час виступу 10 листопада на конференції в Колюмбійському університеті, присвяченій 70-річчю Великого голоду в Україні, Посол В. Кучинський наголосив: „Ця заява є унікальною, бо це перший в рамках ООН публічний осуд на адресу СССР за знищення мільйонів невинних людей“.

10-15 листопада в Ню-Йорку було урочисто вшановано 70-річчя Великого голоду в Україні 1932-33 років. Тисячі людей пройшли жалібною ходою вулицями Мангетена.

18 - 21 вересня

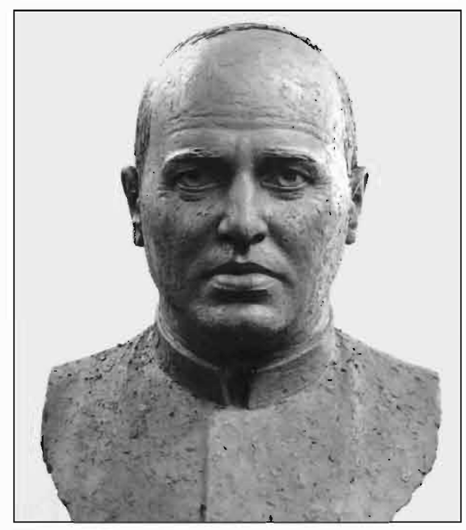
На Союзівці відбувся з'їзд колишніх учнів Української гімназії в Зальцбурзі, Австрія. Звеличав цей 18-ий з черги з'їзд своєю присутністю Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Любомир кардинал Гузар, теж колишній учень тієї гімназії.

„В колишньому СССР мільйони чоловіків, жінок і дітей стали жертвами жорстоких дій тоталітарного режиму. Великий голод 1932–33 років в Україні забрав життя від 7 до 10 мільйонів ні в чому не винних людей і став національною трагедією для українського народу. Віддзначаючи сімдесяту роковину української трагедії, ми також віддаємо данину пам'яті мільйонам росіян, казахів і представників інших національностей, які вмерли від голоду в Поволжі, на Північному Кавказі, в Казахстані й інших районах колишнього СССР внаслідок громадянської війни та примусової колективізації, що залишило глибокі невигойні рани у свідомості наступних поколінь. Ми закликаємо всі держави–члени, ООН і її спеціялізовані установи вшанувати пам'ять тих, хто загинув у цей трагічний період історії“.

З спільної заяви 26 країн на засіданні 58-ої сесії Генеральної асамблеї ООН

15 вересня

„Свободі“ виповнилося 110 років. 15 вересня 1893 року о. Григорій Грушка видав перше число „Свободи”.

Погруддя о. Грушки, яке стоїть на оселі УНСоюзу Союзівка.

„Свобода“: від Конвенції до Конвенції (2002 - 2006 рр.)

2004-ий рік

22 лютого

УНСоюзові виповилося 110 років. 22 лютого 1894 року, 110 літ тому, об'єднались 10 братств, які нараховували 439 членів та володіли майном вартістю 229 дол. Від тих скромних та важких початків УНСоюз доклав величезних зусиль з метою полегшити життя українського іміґранта та загальну долю братів і сестер в Україні, віддано працюючи для всієї української спільноти в межах свого братства.

У висліді тих спільних і послідовних зусиль організація розвинулася до тієї міри, що сьогодні УНСоюз налічує 50,000 членів і має 64 млн. дол в активах.

15 травня

КИЇВ. – Щорічний конкурс Евробачення виграла українська співачка Руслана. Перше місце їй принесла пісня „Дикі танці“. Україна вперше стала призером конкурсу.

8 травня

НЮ-ЙОРК. – Понад 250 гостей зібралися в парадній залі „Low Memorial Library“ Колюмбійського університету, на благодійний бенкет на користь програми українознавства в цьому університеті. Імпрезу організував Комітет прихильників програми Українських студій – „Friends of Columbia University Ukrainian Studies (FOCUUS)“, який заснувала Українсько-американська асоціяція професіоналістів і підприємців Ню-Йорку і Ню-Джерзі. На бенкеті зібрано понад мільйон долярів для Українських студій в Колюмбійському університеті. Серед гостей були Постійний представник України в ООН посол Валерій Кучинський з дружиною Аллою; президент УНСоюзу Стефан Качарай і касир Рома Лісович, члени організаційного комітету; відомі науковці, підприємці, лікарі, правники, діячі мистецтва і літератури, служителі Церкви, журналісти.

Левко Хмельковський

26 червня

ВАШІНҐТОН, Д. К. – Урочиста церемонія перед пам'ятником Т. Шевченкові, що відбулася 26 червня, стала кульмінацією святкових подій з нагоди 40-річчя Шевченківського монументу. В цей день на площі перед пам'ятником звучали вітання від керівників держав і урочисті промови, слова молитов і гимнів, а також чарівні й хвилюючі рядки Тарасових віршів, з якими всі ми зросли і які носимо у серці.

Святкову церемонію, на яку прийшли близько 500 осіб, відкрила голова підготовчого комітету з святкування 40-ої річниці Шевченківського меморіялу Богдана Урбанович. Після виконання українського національного гимну до пам'ятника рушила процесія для покладення квітів, яку очолили Генеральний секретар Світового Конґресу Українців Віктор Педенко, президент УККА Михайло Савків та президент УНСоюзу Стефан Качарай. Квіти поклали також представники Посольства України у США на чолі з послом Михайлом Резніком.

Петро Войцеховський

1 грудня

КИЇВ. – Верховна Рада проголосила недовіру урядові В. Януковича, яка, означає його звільнення з посади прем'єра. Сотні тисяч демонстрантів залишаються в Києві. Віктор Ющенко зі своїми прихильниками вийшли на Майдан Незалежности.

Під час „Помаранчевої революції“
Фото: Фелікс Хмельковський

24 вересня

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – XIX Конґрес Українців Америки – найвищий керівний орган УККА – почав своє триденне засідання в готелі „Кравн Плаза“. Вперше УНСоюз брав участь у цьому форумі відтоді, як жовтня 1980 року представники 20 громадських організацій вийшли з останньої сесії того конґресу. Але УНСоюз прийняв рішення повернутися до складу УККА. УНСоюз на цьому конґресі представляли президент Стефан Качарай і скарбник Рома Лісович, а також Почесний член Головного уряду Мирон Куропась та голова 176-го Відділу УНС в Чикаґо Стефко Куропась.

Ірена Яросевич

Президент УНСоюзу Стефан Качарай виступає на відкритті XIX Конґресу Українців Америки 24 вересня. Зліва – Митрополит УПВЦ в США Всеволод.
Фото: Р. Гадзевич

„Свобода": від Конвенції до Конвенції (2002 - 2006 рр.)

2005-ий рік

ВАШІНҐТОН. – Щоб вислухати промову Віктора Ющенка у Конґресі вранці 6 квітня, віце-президент Ричард Чейні прийшов туди у помаранчевій краватці. Під час промови українського Президента американські законодавці неодноразово з оплесками вставали з місць. Американська та міжнародна преса назвала цю візиту В. Ющенка до США „тріюмфальною". Мабуть, найголовніший її результат – це утвердження у свідомості людей всього світу нового образу України - „помаранчевої", волелюбної, яка прагне демократії та приєднання до західньої спільноти. Офіційні розмови в Америці мали зовсім нову для української делеґації тональність - теплу, відверту, зі взаємною повагою. Так зазначили українські міністри, що супроводжували В. Ющенка, у своїх домашніх інтерв'ю після повернення.

В. Ющенко виступає у Конґресі США

В. Ющенко у Вашінґтоні

21 серпня

КИЇВ. – Від 21 серпня 2005 року духовний і адміністративний центр Української Греко-Католицької Церкви – в Києві. З леґендарної Святоюрської гори резиденція Верховного Архиєпископа УГКЦ Любомира кардинала Гузара переноситься на київське Лівобережжя, де наразі у риштованнях постав обрис храму Воскресіння Христового.

Саме тут, у підніжжі величного собору, відбулася Літургія – урочисте Богослужіння, спільна молитва священиків і мирян, яка завершилася Святою Євхаристією.

Вахтанг Кіпіані

Під час Літургії з нагоди перенесення катедри УГКЦ зі Львова до Києва поблизу будівельного майданчика, де споруджують патріярший собор Воскресіння Христового в Києві у неділю, 21 серпня 2005 р.

14-16 вересня

Відбулась 60-та сесія Генеральної Асамблеї ООН, в якій взяли участь провідники 170 держав і урядів. У сесії взяла участь офіційна делеґація України на чолі з Президентом В. Ющенком, який 15 вересня виступив на сесії.

Віктор Ющенко виступає на ювілейній 60-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН у Ню-Йорку 15 вересня 2005 р.

10 листопада

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Патріярх УПЦ Київського патріярхату Філарет приїхав до США 4 листопада на відзначення 6 листопада 80-ліття парафії Св. Вознесіння в Кліфтоні, Н. Дж.

Патріярша делеґація 7 листопада відвідала НТШ А в Ню-Йорку, а також Український Музей і парафію Української католицької церкви св. Юра. 10 листопада Патріярх Філарет і професор Дмитро Степовик відвідали Головну канцелярію Українського Народного Союзу, де при вході до будинку їх вітали хлібом і сіллю президент Стефан Качарай, перший заступник президента Марта Лиско, скарбник УНСоюзу Рома Лісович, працівники відділів.

Патріярха Філарета вітають перед будинком Головної канцелярії УНСоюзу

16 жовтня

НЮ-ЙОРК. – Парафіяни Української католицької церкви св. Юра відзначили 100-річчя існування парафії. Служба Божа зібрала численну кількість вірних.

До престолу стала також велика кількість священиків з Єпископом Стемфордської єпархії УКЦ Василем Лостеном і парохом УКЦ св. Юра о. Вернардом Панчуком на чолі. Усі присутні на цій Богослужбі мали нагоду подивляти духовно-театралізовану виставу за Євангелією від Луки і Матея молодих артистів Української драматичної студії під керівництвом Івана Бернацького. Опісля відбувся концерт, в якому взяли участь відомі наші солісти – сопрано Анна Бачинська і скрипаль Маріян Підвірний, як також гурток молоді „Барвінок" з Асторії.

„Свобода": від Конвенції до Конвенції (2002 - 2006 рр.)

2006-ий рік

16 лютого

ВАШІНҐТОН. – Міністерство торгівлі США (Department of Commerce) визнало ринковий статус економіки України. Прийняте міністерством неупереджене рішення свідчить про визнання урядом США зусиль нової влади України з впровадження незворотних демократичних та економічних реформ.

Перегляд неринкового статусу України був розпочатий міністерством в квітні 2005 року. Протягом майже року міністерство торгівлі США ретельно аналізувало надану міністерством економіки України інформацію про кардинальні зміни в політичному та економічному житті України. Всі зацікавлені сторони мали можливість надати арґументи щодо визнання України країною з ринковою економікою.

17 лютого відбулася зустріч міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка з першим заступником міністра торгівлі США Дейвидом Семпсоном. Під час зустрічі Д. Семпсон офіційно повідомив про рішення американської сторони щодо надання Україні статусу країни з ринковою економікою. Від імені Президента та уряду України Б. Тарасюк подякував міністерству торгівлі США за позитивне вирішення зазначеного питання.

8 березня

Палата Представників США 8 березня більшістю голосів висловилася за резолюцію HR-1053, якою скасовується поправка Джексона–Веніка щодо України. 6 січня США і Україна підписали двосторонню угоду про умови приєднання України до Світової організації торгівлі (СОТ). Урочиста церемонія скріплення документу підписами відбулася у понеділок, 6 березня, у Вашінґтоні.

26 березня

КИЇВ. – Відбулися вибори до Верховної Ради. За повідомленням Центральної виборчої комісії, 29 березня станом на 10-ту годину вечора за київським часом було опрацьовано 99.1 відс. протоколів дільничних виборчих комісій. За Партію Реґіонів проголосували 32.02 відс. виборців, БЮТ – 22.27 відс., „Нашу Україну" – 14.01 відс., СПУ – 5.7 відс., КПУ – 3.65 відс. Бльок Наталі Вітренко „Народна опозиція" наближався до 3-відсоткового бар'єру і набрав 2.9 відс. За Народний бльок Литвина проголосували 2.44 відс. виборців, Український народний бльок Костенка і Плюща – 1.88, партію „Віче" – 1.74, Громадянський бльок „Пора"-ПРП – 1.47, Партію „Відродження" – 0.97 відс., Опозиційний блок „Не Так!" – 1.0.

Вміщена на сторінці ЦВК документація є інформативною і її не можна використовувати як офіційний документ.

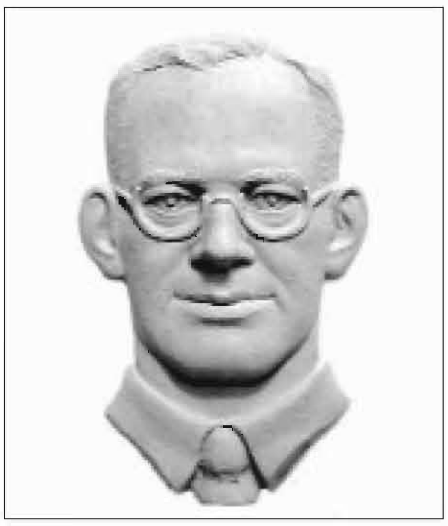
Посол В. Кучинський б'є у дзвін біля ООН

28 квітня

НЮ-ЙОРК. – З ініціятиви України, відбулася спеціяльна пам'ятна сесія Генеральної Асамблеї ООН, присвячена 20-ій річниці Чорнобильської трагедії *(26 квітня 1986 р.)*. Відкриваючи зібрання, адміністратор програми розвитку ООН, координатор міжнародного Чорнобильського співробітництва Кемаль Дервіш висловив певність у тому, що ООН готова продовжувати маштабну підтримку постраждалих країн на всіх напрямках. Посли держав Евросоюзу, США, Японії, Швайцарії, інших країн-донорів підтвердили власні зобов'язання щодо участи у спільних зусиллях з мінімізації наслідків катастрофи та довготривалого розвитку постраждалих територій. Хвилиною мовчання Генеральна Асамблея ООН вшанувала пам'ять жертв трагедії – ліквідаторів, переселенців, мільйонів „чорнобильців", в серцях яких досі не загоїлася рана трагедії.

12 травня

Напередодні відзначення 70-ліття Великого Голоду наша громада була ознайомлена з молодим чоловіком Ніджел Коулі і д-ром Марґарет Коулі, його тетою, жителями Англії, але походженням з країни Вейлс. Обоє були родичами-спадкоємцями журналіста

Ґарет Джонс
Барельєф Олега Лесюка

Ґарета Джонса, який в 1930-их роках не раз відвідував сталінський Радянський Союз. Обоє Коулі, які виступали на різних конференціях і відзначеннях в 2002 і 2003 роках, розповідали про Ґарета Джонса, а головне – про його нещодавно знайдені щоденники, в яких він писав про те, що бачив в Україні в 1933 році – про Голодомор. В 1930-их роках деякі його статті були надруковані, але не отримали такого розголосу як статті про Голодомор Малкома Маґреджа. Проте в щоденнику, який Марґарет Коулі знайшла в закритій скрині, що стояла в сімейній хаті понад 65 років, докладно описано все, що бачив Ґарет Джонс, коли він поїхав до Харкова. До Ґарета Джонса і його статтей і виступів проти брехні Вільяма Дуранте, що друкувалося в „New York Times" Сталін ставився неґативно. Ґарету Джонсу був заборонений в'їзд в СССР. На честь діяльности цього журналіста українці з Англії і Канади 2 травня відкрили меморіяльну дошку в країні народження Ґарета Джонса – Вейлсі.

Учасники зустрічі в Парсипані, Н. Дж

16 травня

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – На запрошення Президента УНСоюзу Стефана Качарая, Посол України в США Олег Шамшур, прес-аташе посольства Володимир Самофалов і кореспондент „Укрінформу" в США Натала Буквич відвідали Головну канцелярію УНСоюзу, де зустрілися з провідниками УНСоюзу, познайомилися з діяльністю установи, працівниками Головної канцелярії і редакцій обох видань. Одночасно, на прохання Посольства, відбулась зустріч Посла Олега Шамшура з головними редакторами українсько-американських засобів масової інформації в чотирьох штатах східнього узбережжя країни.

Посол Олег Шамшур поінформував їх про діяльність посольства і висловив побажання щодо зміцнення його зв'язків і з українськими ЗМІ в Америці.

Українське слово у безкрайому казахському степу

Тільки вітер і жодної деревини...

Я проїхав своїм мікроавтобусом вже сотні миль безкраїм степом Казахстану. Раніше мені видавалося, що вираз „безкраї степи" є просто поетичним перебільшенням, але тепер я переконався, що є у світі місця, де бензостанції віддалені на відстані у сотні миль.

Зрідка на узбіччі шляху з'являлися покажчики з назвами поселень – Новоніжинка, Новочернігівка, Київка... Я подумки посміхався до них – усе ж українці живуть і в казахських степах... Одних виселила сюди сваволя жорстокого режиму, інших звабила байкою про щасливе життя на розораних цілинних землях.

Як і більшість совєтських проєктів, цілина стала катастрофою: ледве було зорано тонкий родючий шар незайманого степу, як вітри винесли його у безвість і земля втратила скупу родючість. Села збідніли, посіріли, деякі взагалі спорожніли. Хоча назви у них – українські, але мешканці говорять переважно російською мовою, тому що казахської не засвоїли, а спілкуватися з місцевим світом треба. Мені спершу видавалося, що вже ніколи не почую тут українського слова...

А втім, ні. В дорозі це сталося... І так запам'яталося, що болить ще й досі, хоче вже минуло кілька тижнів відтоді, як я повернувся з цієї службової подорожі в рідну Україну.

Десь попереду було місто Кустанай, але де? Жодних інформаційних покажчиків тут немає. Доріг теж. Люди їдуть звичною колією. Мабуть, буде колись шлях, бо поблизу скупчилися жовті трактори з блискучими лемешами плугів. Є й нуждена хатинка, біля якої бовванить людська постать. Це, мабуть, сховище для тих, хто чекає на міжміський автобус. Я зупинив авто, щоб запитати про напрям. Старенька жінка в потертому пальті підійшла до авта і стояла десь внизу, намагаючись зазирнути у високе вікно. Наші запитання пролунали одночасно. Я запитав:

– Де тут шлях на Кустанай?

Бабуся промовила:

– Дитино, немає щось попоїсти?

Мовлене українською мовою запитання було для мене шокуючою несподіванкою серед порожнього степу.

– Ви українка? – запитав я через хвилю.

– Так, сину.

– Господи, що ж Ви тут робите?

– Ой, сину, та ми тут здавна. Дід мій помер, хату завалили... Одна я залишилася...

– Та де ж Ви живете?

– Отут і живу, в цій будці серед степу.

Я віддав їй усі харчі, які мав з собою - хліб, шматок смаженого м'яса... Гроші поділив навпіл, бо мав залишити щось на бензину... Дісталося їй казахськими тенге щось близько десяти долярів. Потім розшукав у авті барвисту пачку картопляних пластівців „Pringles" і віддав їй. Бабуся здивувалася: „А що це?" Я пояснив, що це теж можна їсти і навіть смакувати. Тоді вона запитала: „ Ви теж з України?" І не чекаючи на відповідь, заплакала, ковтаючи слова подяки.

Я дивився в її обличчя, порізане зморшками, як цілинна земля - борознами. Солоні, як казахські ріки, сльози текли по тих зморшках і я відчував, що ось-ось теж заплачу разом з бабусею над її самотністю серед безкрайого степу, над її голодною долею. Я не знав, чим ще можу їй допомогти. А вона вже відійшла, усе дякуючи і хрестячи мене і авто, як людина, яка вже дістала хліб свій насущний і більше не має наміру сьогодні просити. Мені видалося, що вона намагалася швидше відійти, щоб не перекладати своє горе на іншого. Пішла до будки, яка була для інших автобусною зупинкою, а для неї - довічною вже оселею. За будкою жовтіли нерухомі, без людей, трактори... А далі – безкрайій, рівний, аж до обрію сірий степ. Тільки вітер і жодної деревини... Чи сниться їй садок вишневий коло хати?

Я їхав далі, ковтаючи сльози. Хотілося повернутися. І що далі? Що я можу для неї зробити? Куди завезти? До кого? І чим далі я від'їздив від старої степовички, тим більше гірко ти відчував в душі.

Дід помер... Хату завалили... Самотність...

У наступному році я обов'язково знову доїду до цього місця біля Кустанаю. Можливо, через рік дорогу побудують, автобусну будку зруйнують, а стару жінку, яка не говорить ні російською, ні казахською мовами, а знає лише українську, якої інші не розуміють, проженуть геть... Залишиться тільки у пам'яті:

– Дитино, чи немає щось попоїсти?

Фелікс Хмельковський

Від редакції. Ми познайомили з цими дорожніми нотатками голову РОДУ УККА Івана Буртика, який сказав, що при відвідінні Казахстану зустрічав багатьох українців старшого віку, які доживають у злиднях. Прикро, що за часів комуністичного режиму туди висилали з України найбільш активних і свідомих українців – цвіт нації. Щоб допомогти їм, можна вислати пожертву на адресу Івана Буртика: 185 Pershing Rd., Clifton, NJ 07013.

Зустрічі в казахському степу

МОВА ПРО МОВУ

„Ми тепер кладемо підвалини…“

До 140-річчя від народження Модеста Левицького

Відкрий, читачу, „Ецикпопедію українознавства“ В. Кубійовича на літеру **Л** і дійди до прізвища *„Левицький“* – знайдеш довгу їх низку: сорок сім чи сорок вісім. І всі чимось славні, всі варті доброї пам'яті і доброго слова.

Один з них – Модест Левицький, громадський діяч часів української Народної Республіки, лікар, дипломат, вельми цікавий письменник і, що нас сьогодні на мовній сторінці цікавить особливо, – філолог, автор української граматики. Цікавить зокрема тому, що народився він, як і письменник Іван Левицький, на загальновідоме псевдо „Нечуй“, на Східній, зросійщеній Україні, але на Західну Україну, на особливості її мови дивився цілком іншими очима, ніж автор „Миколи Джері“, „Кайдашевої сім'ї“, „Баби Параски і баби Палажки“ та багатьох історичних повістей.

Два роки тому ми писали про дещо загонисту Нечуєву працю 1907 року „Сьогочасна часописна мова на Україні“, яка викликала бурхливу полеміку по обидва боки Збруча. І. Нечуй-Левицький просто з порога відкидав геть усі досягнення в процесі розвитку української літературної мови в Галичині, картаючи галичан за „польонізацію“ і зверхньо повчаючи їх, що треба писати не *„мешкання“*, а *„квартира“*, не *„від“*, а *„од“*, не *„письменник“*, а *„пісьменник“*, не *„мені“*, а *„міні“* і так далі – сотні і сотні виправлень „неправильного“ на „правильне“. І. Нечуй-Левицький писав, що йому „задалегідь жаль стає дітвори“, яка у школі може навчитися цих „неправильних“ галицьких слів: *біля, навколо, сей, одяг, мерщій, хутчій, сім'я...* І знову десятки прикладів...

Популярний письменник дістав тоді чимало гідних, у вищій мірі обґрунтованих відповідей-відсічей, в тому числі й від Івана Франка. Вже в наші часи вклад Галичини в розвиток української літературної мови досліджували професор Юрій Шевельов і словникар Святослав Караванський – про їхні висновки ми також писали в нашій рубриці „Мова про мову“.

Стаття Модеста Левицького „Дещо до справи про вкраїнську письменницьку мову“ у „Літературно-Науковому Вісникові“, число за липень-серпень 1909 року, – одна з кількарічного потоку відгуків на працю І. Нечуя Левицького, тільки звернена не на захист лексики, що все активніше приходила в загальноукраїнську літературну мову з Галичини, а проти засмічування нашої мови москалізмами, котрі „...прикро вражають вухо правобережного читача, бо нагадують мову тих перевертнів-селян, що встидаються своєї власної мови і намагаються говорити 'по-русскі' “.

І тут треба скинути капелюха перед усіма авторами, відомими і невідомими, котрі ще за царської Росії, тобто в кепські для українства час, так щиро дбали про чистоту рідного слова, бо крапля за краплею довбала камінь, й сьогодні таки щезло з ужитку багато словесного кукілю, що його виполювали такі тверді українці, як Модест Левицький. Наприклад, він вибрав з журналів „Рада“ і „Рідний край“ російські слова, котрі вже почали закорінюватися в наш слововжиток, – *бочонок, умниця, топливо, вірьовка, жемчуг, клад, втеряти, потухнути, льод, шляпка, опит, впять, твердити* та ін. – наша мова всіх їх позбулася, хібащо слово *„твердити“* все ще іноді вживається в діяспорній пресі (замість – *впевняти, стверджувати*).

М. Левицький далі говорить про „наші слова, уживані в чужому для нас значенні й формах“, зокрема про слово *„зараз“*, з яким, правду кажучи, маємо клопіт донині. Річ у тім, що *„зараз“* нерідко вживається неправильно – в значенні *„тепер“*. Автор порівнює це слово в російській і нашій мові: по-російськи *„ей сейчас лєт 40“* – це цілком правильно, але сказати по-нашому *„їй зараз років 40“* – „буде дуже незугарно“ – треба: **тепер.**

> ***„...ми тепер і зараз (у сей час і у сю годину та хвилину) мусимо цупко взатись до об'єднання письменницької мови, щоб вона була одна для цілої Вкраїни і по сей, і по той бік Дніпра, і по сей, і по той бік кордону“.***

Наступне застереження: не слід вживати слово *„чоловіків“* замість **„осіб“, „людей“**, а цим і тепер грішать в новинах інформаційні агентства з України. М. Левицький подає приклад: *„ 'Не застав ні одного живого чоловіка' (живої душі, людини? Бо можна думати, що там чоловіка не було, а жінки або дівчата були)“.*

Автор такої думки, що у вислові *„спасли наш край“* – аж два москалізми: треба не *спасли*, а *врятували*, тим часом *„край“* частіше вживається в розумінні кінця, границі (*„от і край!“, „моя хата з краю“, „край берега у затишку“*), а в розумінні країни – тільки тоді, коли при ньому стоїть прикметник *„рідний“*.

Замість москалізму *„помішати“* („Щось помішало йому прийти“ треба вживати – *перешкодило*, бо „помішати можна борщ ложкою“. Замість російського *„заставляти“* слід вживати *змушувати*, замість *„затопив піч“* – *розпалив у печі*; зграя грабіжників не *„увірвалася“* і не *„вломилася“* в двері, а *„вдерлася“*. Помилкою буде сказати: „Зараз у Думі *розглядається* питання“, оскільки „питання не може розглядатися, бо очей не має“. Помилка – *„вчити мову“*, бо *„вчити можна дитину, а мови (не мову!) можна вчитися.* Так само часто кажуть: *писати на рідній мові*, і се також москалізм, бо по-вкраїнському треба казати: *писати рідною мовою“.* Додамо, що в діяспорній пресі замість цього москалізму вживають англійську форму: *в українській мові,* хоч правильно – *українською мовою.*

Ще цитата: „Часто вживають наших провінціялізмів, мало не москалізмів, нехтуючи наші рідні слова, відомі по всій Україні. Наприклад, майже не вживають слів: *„господар, господиня“*, а беруть напівмосковське лівобережне *„хазяїн, хазяйка“*. Шкода буде, коли через те вийде з ужитку наше гарне, стародавнє, щиро народне слово: 'Добрий вечір тобі, пане-господарю' “. Серед провінціялізмів, які відійшли в небуття, автор називає форми дієслів: *просе, носе, баче, говоре* (саме ці форми вживав І. Нечуй-Левицький).

М. Левицький залишається актуальний і в пораді уникати пасивної форми в синтаксі, а ця форма прямо таки запанувала і в нашій пресі, і в Україні. *Урядом прийнято рішення, вченим прочитано доповідь, Управою влаштовано виставку* і т. д. і т. п. А треба: *уряд прийняв рішення, вчений прочитав доповідь, управа влаштувала виставку.*

А ось міркування М. Левицького з приводу слова *„добродій“*: „...В нашій мові воно має значення великої пошани до людини, і вживати його скрізь для перекладу російського „ґосподін“ не слід. Я радив би краще вживати слово *„пан“*, бо хоч воно й перейшло до нас від поляків, але наш народ мусів споконвіку звикнути до нього (*„панщина“*), а надто

Модест Левицький

„ґосподін“-пан може бути й не добродій, а добродій не завжди буває з панів-„ґоспод“. Іноді навіть і слово „пан“ не годилося б уживати, а вже „добродія“ і по тому. Описує людина якусь експропріяцію, грабіж і каже: „Ті добродії ввійшли у машкарах, зв'язали господаря і господиню і почали розбивати скрині“. Хоч би в лапках був поставив таких добродіїв, коли вони просто злодії, а то ж ні! А вже як звикнемо ми всі, за нашими газетами, що і Пуришкевич – добродій, і Савенко – добродій, то може згодом усяка чемна людина буде ображатися, коли їй скажуть: 'добродію!' “ (*Пуришкевич і Савенко – члени Державної думи царської Росії, шовіністи-чорносотенці й українажери* – **Ред.**).

Закінчується ця цікава і повчальна стаття думкою, що донині зберегла все своє значення: „...Ми тепер кладемо підвалини вкраїнської письменницької мови, і коли покладемо їх недбало, то весь будинок може вийти кривобокий, і за таку роботу не подякують онуки, бо не зможуть вони поправити те, що у свій час було зроблено незугарно. Опріч того, ми тепер і зараз (у сей час і у сю годину та хвилину) мусимо цупко взатись до об'єднання письменницької мови, щоб вона була одна для цілої Вкраїни і по сей, і по той бік Дніпра, і по сей, і по той бік кордону“.

Петро Часто

Розділ „Мова про мову“ веде редактор „Свободи“ Петро Часто

Порівняйте і запам'ятайте

З попереднього числа продовжуємо мовні поради, подаючи паралельно сучасну літературну форму слова (правий стовпчик) і його хибний варіянт (зліва):

годитися (з кимось) – погоджуватися
готов (щось зробити) – ладен
голосувати (закон) – голосувати за закон
даровий (квиток) – дармовий
днем було тепло – вдень
десять літ пізніше – через десять років
дефінітивно – напевно, з певністю
ділати – діяти
дітище – дитя, виплід, плід
дрижати – тремтіти
довірочна особа – довірена
до заплачення довгу – до сплати боргу
доповняючий – додатковий
достоїнство – гідність
доосновно – ґрунтовно
досмертний – довічний
завести (українську мову) – запровадити
зависть – заздрість
заграничний – закордонний
заключити (договір) – укласти
заключення – висновки
зарубіжний – закордонний
здвигнути (пам'ятник) – спорудити, поставити
задержати (молодь в громаді) – затримати, втримати
заступити погляд – висловити
застрашаючий – страхітливий, жахливий
зайшли зміни – сталися
залягають з передплатою – винні за передплату, зволікають з розрахунком за передплату
заосмотрено – забезпечено
запізнатися – познайомитися
запобігти кривди – запобігти кривді
листа – список
монашество – чернецтво
міроприємства – заходи
міродайний – авторитетний
наглити – підганяти
на таборі, на університеті – в таборі, в університеті
напиток – напій
нараджуватися – радитися
невдачний – невдалий
негодування – обурення
незносний – нестерпний
обезпечення – забезпечення,
обширний – докладний
обняти (посаду) – зайняти
ограничений – обмежений
одобрити – схвалити
одушевлення – захоплення, захват, піднесення
одверто – відверто
оживлення – пожвавлення
около – близько
ограничувати – обмежувати
опрокидувати – заперечувати, спростовувати
останньо – останнім часом
отворити (підприємство) – відкрити
отягатися – зволікати
перенимати – переймати,
принимати – приймати

(Закінчення на стор. 21)

МОВА ПРО МОВУ

Поможіть своїй дитині мати сильний розум

Кожен батько і кожна мати від усієї душі бажають, щоб їхні діти виросли мудрими, здобули вищу освіту, стали висококлясними професіоналами, вільно володіли декількома мовами.

І тут виникає логічне запитання: чи можуть тато з мамою допомогти дитині розвинути сильний розум? Адже відомо, що діти успадковують гени від батьків, дідів та прадідів. Одначе також добре знаємо, що кожну вроджену здібність чи талант можна величезною мірою розвинути, поглибити.

Тут я передусім маю на увазі родинне виховання дітей і прищеплення їм дво- чи й тримовности. Доведено, що дво- чи тримовні діти мають сильніший розум, бо мусять більше думати вже на самих початках свого життя.

Привчити дитину більше думати, вивчаючи другу мову, – означає сприяти її розвиткові, засвоєнню шкільних, а згодом й університетських знань.

Яких правил варто дотримуватися, коли батьки хочуть, щоб другою мовою їхніх дітей, після англійської, була українська? На мою думку, ось вони:

– говорити до дитини українською мовою від першого ж дня її життя;

– у присутності дитини обоє родичів повинні вживати українську мову;

– хвалити дитину за кожне добре вимовлене нею українське слово;

– не критикувати українців у присутності дитини, не називати їх „дурними“, бо насправді вони не дурні, і дитина, коли виросте, даремне не схоче мати з ними до діла;

– намагайтеся навчати дитину української мови в певній „лекційній“ системі, в цьому випадку й самі матимете користь з цього;

– співайте дитині найкращих українських народних пісень;

– залучайте дітей до приготування в родинному колі Різдвяних і Великодніх свят;

– вчасно запишіть дитину до передшкілля в Школі українознавства;

– у шкільні роки пов'яжіть своїх дітей з Пластом чи СУМ.

Коли дитина виросте і вільно розмовлятиме двома чи трьома мовами, тоді ви зрозумієте, що ваші багаторічні зусилля не були марними.

Дотримуючись поданих вище правил, моя дочка навчає своїх доньок, Катрусю і Калину, трьох мов. Восьмирічна Катруся вже належить до Пласту і співає у „Промені“, а Калина, якій тепер три і пів рочку, розмовляє українською, німецькою і вже трохи англійською.

Василь Сосяк,
Форест Гілс, Ню-Йорк

Від редакції:

Подаємо ці випробувані в конкретній родині правила, як досвід, котрий може виявитися цікавим і корисним для інших батьків та матерів, однак, охоче припускаємо, що поради і правила можуть бути різними – це залежить від самих родичів і їхнього розуміння справи. Доцільно більше читати педагогічної літератури, щоб уникнути помилок, які потім дуже тяжко виправити. Багатомовність – психологічно складна і навіть небезпечна річ, якщо пов'язана хоч би з найменшим тиском на дитину. З огляду на це, хочемо нагадати нашим читачам, що великий український мовознавець і психолог, лінгвіст світового рівня Олександер Потебня якраз застерігав, що багатомовність в дитячому віці може виявитися шкідливою. Зацитуємо характерний уривочок з праці Костянтина Чеховича „Олександер Потебня – український мислитель-лінгвіст“: „Як на підтвердження загального правила про шкідливість багатомовности в дитячому віці, вказує Потебня на велику кількість тупоумних серед дворянських дітей, що їх вже змалку приневолювали вчитися кількох мов... Потебня докладно розглядає шкідливі наслідки чужомовної школи для розвитку розумових здібностей школярів і цілої нації, маючи на увазі передусім болючі відносини на українських землях, де українські діти не мали змоги розвивати свої здібностей на природній основі рідної мови...“. Тут ідеться про конкретні історичні обставини в Україні, про тяжкий національний гніт, якого нема в демократичному світі. І все ж в галузі дитячої багатомовности слід бути дуже обачними.

Порівняйте...

(Закінчення зі стор. 20)

переписка – листування
перевести (збори) – провести
пересада – перебільшення
підчеркнути – підкреслити
підчинити – підпорядкувати
постигнула (доля) – спіткала
познакомити – познайомити
предсідник – голова
приклонник – прихильник
прибіжище – притулок, пристановисько
передсказувати – провіщувати, передбачати
примінення – застосування
приналежність – належність
примір – приклад
при участі – за участи, з участю
приют – притулок
побут – перебування
позволення – дозвіл
погребення – похорон
попертя – підтримка
пописалися (в концерті) – виступили
получений (сполучений) – поєднаний, пов'язаний
приявність – присутність
сподіюся – сподіваюся
розговірний – розмовний
рішити – вирішити
студіююча (молодь) – шкільна
стояти проти себе – один проти одного
становище (щодо когось) – ставлення (до когось).

Редактор

Іван Франко – про двомовність

Колись професор Юрій Шевельов висловив мудру думку з приводу значення постаті Великого Кобзаря: мовляв, це значення таке незмірне, що в нас кожний рік має бути роком Тараса Шевченка. Ці ж слова можна з повним правом застосувати і до Великого Каменяра, до його непроминального значення для нашої національної культури та історії.

На це літо припало аж двоє Франкових роковин – тепер, у травні, двадцять сьомого дня, – 90-річчя від дня його смерти, і 28 серпня - 150-річчя від дня народження. Віддаючи найглибшу шану цьому видатному майстрові слова і несхитному борцеві за волю рідного народу, ми ніколи не перестанемо відкривати для себе все нові й нові перли його думки і духу, не перестанемо щиро дивуватися і захоплюватися його пророчим даром. В якій мірі Іван Франко актуальний сьогодні, коли чорні сили намагаються унеможливити українське відродження, назавжди позбавити українську культуру і нашу мову життєвої перспективи, підступними вимогами узаконити російську як „офіційну“ чи „другу державну“ в Україні, яскраво засвідчує уривочок зі статті І. Франка „Двоязичність і дволичність“, що побачила світ у ХХХ томі „Літературно-наукового вісника“ у Львові 1905 року.

Аналізуючи, з дозволу сказати, поетичну творчість о. Наумовича, Іван Франко передбачає, що москвофіли не видадуть не те що обіцяних сто Наумовичевих томів, але жодного – просто тому, що таке видання переконало б читачів у цілковитій бездарності їхнього автора. Далі за Франком:

„...Як се пояснити? На мою думку, тут лежить глибока психологічна проблема, коріння якої сягають малодосліджених досі тайників – зв'язку людської психіки з тими нібито конвенціональними, а проте так дивно органічними системами звуків, що називаємо рідною мовою. Здається, що таке рідна мова? Чим вона ліпша для мене від усякої іншої і що мені вадить при нагоді заміняти її на всяку іншу? Практик, утилітарист, не задумуючись ані хвилини, скаже: пусте питання! Мова – спосіб комунікації людей з людьми, і маючи до вибору, я беру ту, яка дає мені можливість комунікувати з більшим числом людей. А тим часом якась таємна сила в людській природі каже: „Радо ти своєї душі не можеш покинути, так як не можеш замінятися з ким іншим своєю шкірою“. І чим вища, тонша, субтельніша організація чоловіка, тим тяжче дається і страшніше карається йому така переміна. Візьміть для прикладу двох геніяльних українців – Гоголя і Шевченка. Як безмірно корисніші були обставини, серед яких писав Гоголь, у порівнянні до тих, серед яких пройшло бурлацьке життя Шевченка! А в їх духовній діяльності що бачимо? У Гоголя прудкий хід на недосяжні височини артизму, та на тих височинах заворот голови, внутрішнє роздвоєння, чорні сумніви і упадок у дебрі містицизму, а у Шевченка – рівну, ясну дорогу вгору та вгору, все на вищі, світліші височини, до таких гармонійних акордів гуманної євангелії, як „Марія“.

Які були причини такого кінця Гоголевої кар'єри, різні різно пояснюють, та все таки серед тих причин важне місце займає відчуження геніяльного Українця від рідної мови, та його болюча внутрішня трагедія, якої відкриття завдячуємо пані Ефименковій.

Отсе внутрішнє роздвоєння було також, можна сказати, трагедією нашого галицького москвофільства. Люди, що могли б були зробитися пожиточними діячами на рідній ниві, люди талановиті і працьовиті, перейнявшися нещасною манією – міняти свою рідну мову на чужу, раптом робилися мов духовно почасти спаралізовані, тратили живе чуття до живих потреб рідного народу і вимог сучасности, забивалися в мертву і навіть науково безплодну старовину, як Петрушевич, або кидали рідний край і йшли туди, де їх внутрішнє роздвоєння хоч почасти могло бути коли не усунене, то заглушене (Головацький і многі інші ренегати, останній Ю. Яворський)...

Дбаймо про кожне слово!

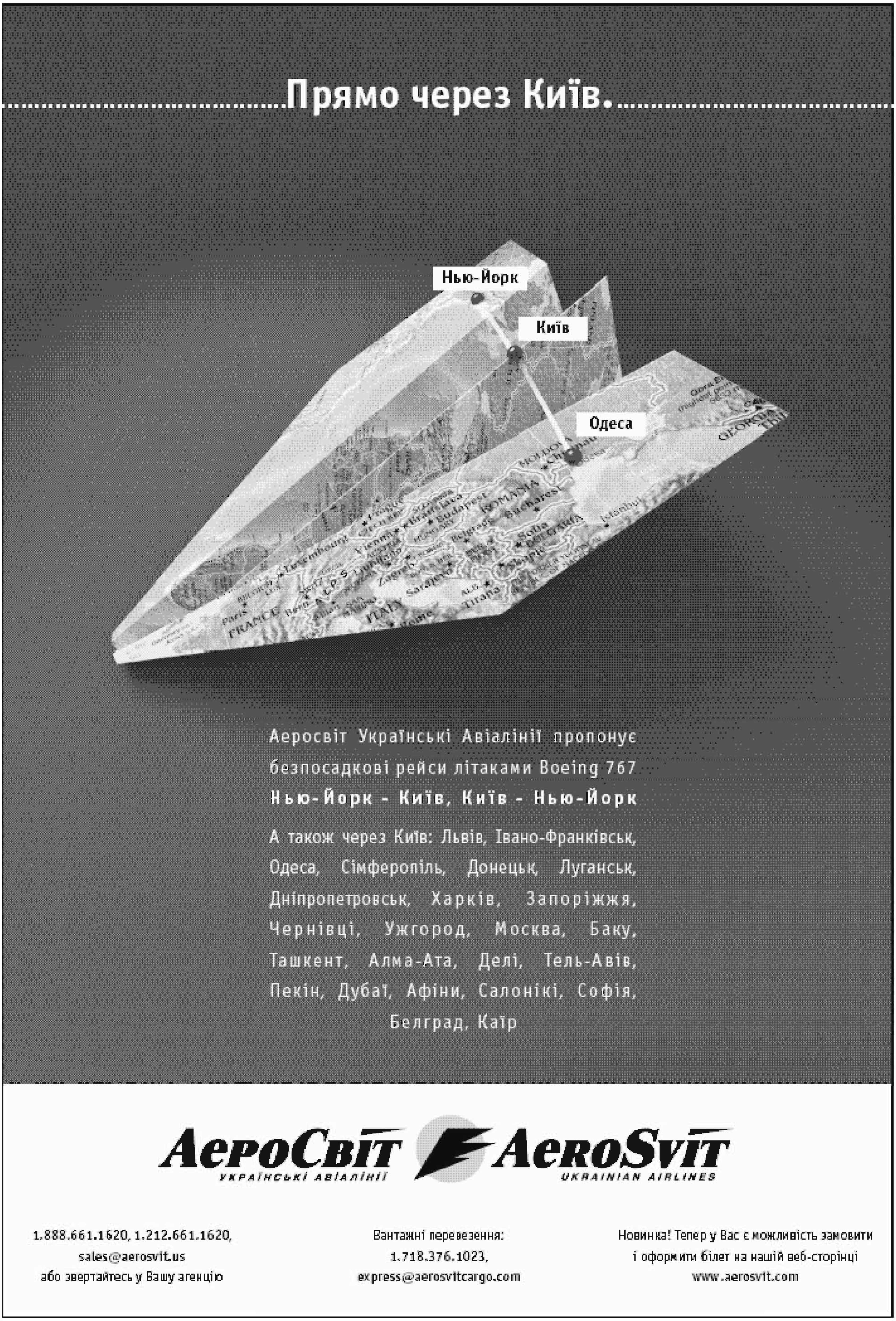
„Свобода“ з 22 квітня, ч. 17, на сторінці 11-ій вмістила повідомлення, що „Аеросвіт“ допоможе хлопцеві, „який постраждав від електричного опіку в Україні“. Хлопець постраждав від попечення, не від „опіку“, йому тепер треба медичної опіки, а „Свободі“ – граматичної...

Лев Іваськів,
Філядельфія

Від редакції:

Що комусь не подобається якесь слово – річ природна. Це так само, як і кожна страва не всім припадає до смаку. Однак у цих індивідуальних особливостях ні граматика (в даному випадку – лексика, ортографія), ні куховарство не винні. „Опік“, „опіки“ – в повній мірі літературне слово. А „попечення“ - ні. Читаємо в „Останній шаблі“ Миколи Руденка: „Той, хто вперше пішов назустріч лісовій пожежі, щоб добути для людства вогонь, певне, зазнав тяжких опіків“. Або у „Вирі“ Григорія Тютюнника: „Часто він чув на своїх грудях і руках опіки від її мовчазних сліз“. Як і в кожній мові, в українській також знаходимо цілі низки слів, котрі подібно звучать чи пишуться, однак, різні за семантикою. Наприклад: „Зелене поле ***за рікою“ і „Стрічкою сріблястою – шлях удалину. Біля нього дівчина*** поле ***ярину“ (з вірша Дмитра Павличка). Або ось з „Читанки“: мука' і му'ка, луки (давня зброя) і луки (тобто поля, сіножаті)***

Але ми все одно дякуємо Л. Іваськову за „граматичну опіку“ – як і кожному нашому читачеві, котрий дбає про чистоту і вишуканість нашої рідної мови.

Прямо через Київ.
Нью-Йорк
Київ
Одеса
Аеросвіт Українські Авіалінії пропонує безпосадкові рейси літаками Boeing 767
Нью-Йорк - Київ, Київ - Нью-Йорк
А також через Київ: Львів, Івано-Франківськ, Одеса, Сімферопіль, Донецьк, Луганськ, Дніпропетровськ, Харків, Запоріжжя, Чернівці, Ужгород, Москва, Баку, Ташкент, Алма-Ата, Делі, Тель-Авів, Пекін, Дубаї, Афіни, Салоніки, Софія, Белград, Каїр
АероСвіт
Українські Авіалінії
AeroSvit
Ukrainian Airlines
1.888.661.1620, 1.212.661.1620,
sales@aerosvit.us
або звертайтесь у Вашу агенцію
Вантажні перевезення:
1.718.376.1023,
express@aerosvitcargo.com
Новинка! Тепер у Вас є можливість замовити і оформити білет на нашій веб-сторінці
www.aerosvit.com

„Літопис УПА" стає 60-томовим виданням

ТОРОНТО, Канада. – 6 травня відбулося 30-те пленарне засідання видавництва „Літопис УПА", на якому відповідальний редактор проф. Петро Й. Потічний підкреслив, що в стані підготування до друку знаходяться 9 наступних томів та що, ймовірно, вже цього 2006 року „Літопис УПА" буде 60-томовим виданням.

Важливою залишається тісна співпраця видавництва в Канаді з товариством „Літопис УПА" у Львові, яке очолює д-р Ігор Гомзяк, та Благодійним фондом ім. Володимира Макара, очолюваним Миколою Посівничем.

Видавництво дякує усім фундаторам і жертводавцям, завдяки яким досі появилися на світ 42 томи основної серії, 8 томів нової (київської) серії, 6 томів серії „Бібліотека 'Літопису УПА" та том „Повстанські могили" і просить про подальшу підтримку.

Придбати вищеперелічені видання можна, звертаючись на адресу: „Litopys UPA", P.O. Box 97, Stn. „C", Toronto, ON, M6J 3M7, Canada

Товариство „Літопис УПА"

Учасники пленуму (зліва): Микола Кулик, Лев Футала, проф. Петро Й. Потічний, Михайло Бохно, Микола Кошик, Петро Мицак, Степан Шпак, Юліан Котляр, Богдан Пасічник, Параня Грицай, Осип Жигар, Омелян Цилюпа, Анна Міус, Наталка Солтис, Михайло Міус, Богдан Ковалик, Роман Кулик.

У Лондонській...

(Закінчення зі стор. 13)

Музички, члена правління СУВБ, було зазначено: „Ми дуже раді заснуванню Українського Товариства в LSE. Наш Союз сподівається на довгі роки гармонійної співпраці з Товариством та на об'єднання зусиль у поширенні у Великій Британії інформації про Україну, її культуру, спосіб життя та традиції".

Тепер Товариство налагоджує контакти з організаціями та приватними особами у Великій Британії, що цікавляться Україною, її політикою та культурою, економічними та інвестиційними можливостями. Ми також шукаємо українських партнерів для співробітництва - осіб та організації, які цікавляться Великою Британією та прагнуть розвивати взаємовигідні взємини між нашими країнами.

За докладнішою інформацією звертайтеся за поданими нижче адресами: Василь Мирошниченко, засновник та координатор праці з випускниками, електронна пошта: v.myroshnychenko@lse.ac.uk, тел.: +44 (0) 7905140095; Айтек Малхозов, засновник та президент, електронна пошта: a.malkhozov@lse.ac.uk, тел.: +44 (0) 7920120418; Світлана Субботіна, менеджер по зв'язках з громадськістю, електронна пошта: s.subbotina@lse.ac.uk, тел.: +44 (0) 7886362101.

Управа Товариства

Гості з Тернополя відвідали університет штату Айова

ЕЙМС, Айова. – Роман Гевко, декан факультету сільськогосподарської економіки та управління, та Марія Шимчишин, доцент катедри чужоземних мов Тернопільського державного університету відвідали на початку лютого Університет штату Айова. Дейвид Акер, заступник декана з академічних та ґльобальних програм Коледжу сільського господарства університету Айови подорожував до України в 2004 році і запросив д-ра Р. Гевка та д-ра Марію Шимчишин відвідати університет.

Д-р Р. Гевко розповів, що Тернопільський державний університет нараховує 32 тисячі студентів і подібний до університету Айови. Він пишається, що багато випускників його катедри стали дуже успішними людьми, влючаючи Президента України Віктора Ющенка.

– Ми намагаємося започаткувати співпрацю між двома університетами – обмін студентів та викладачів, нові програми навчання, – сказала Марія Шимчишин. Вона викладала українську мову та культури в університеті Айови два роки тому. Ця програма була частково фінансована Фондом обміну студентами між Україною та Університетом Айови, який започаткували Степан та Катерина Двояки. Початковий внесок цієї родини Двояків складав 350,000 у листопаді 2003 року.

За інформацією про Фонд обміну студентами між Україною та Університетом штату Айова звертайтеся до д-ра Д. Акера телефоном (515) 294-6614 або відвідайте інтернет-сторінку www.ukraine.iastate.edu

Барб МекБрін
Переклад:
Микола Саражинський

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи"

Богдан Винар. „Економічний колоніялізм в Україні" та інші праці. До збірки відомого українського економіста увійшли дослідження, опубліковані в часописах і окремими виданнями в Европі та США. В них розглядаються різні аспекти економічної експлуатації України, розвитку українсько-російських економічних взаємин, подано детальну аналізу досліджень з економіки України, здійснених на еміґрації. Ню-Йорк – Львів – Париж, 2005 рік.

Редакційна колегія. „Верховина". Літературна мозаїка. Орган дружньої ланки прихильників ідейної літератури, ч.36. Вікторія, Кензас, 2006.

Микола Сивіцький. „Історія польсько-українських конфліктів" в трьох томах. Автор у хронологічній послідовності зібрав і упорядкував відомості про історичні події, які сприяли виникненню польсько-українських конфліктів.

У першому томі в частині „Експансія Першої Речі Посполитої" показано польську політику щодо України від подій, описаних у „Повісті минулих літ", до 1910 року. Друга частина, „Репресії Другої Речі Посполитої", охоплює польсько-українські стосунки міжвоєнного 20-річчя.

У другому томі хронологічно зібрано та описано відомості про історичні події від вересня 1939 до серпня 1944 року.

У третьому томі автор хронологічно упорядкував документи про події у Закерзонні у 40-их роках XX ст. Видавництво ім. Олени Теліги, Київ, 2005 рік.

Українське історичне товариство. „Український історик" том XLII журнал історії і українознавства. До 40-річчя Українського історичного товариства (1965 – 2005). Ню-Йорк, Київ, Львів, Острог, Торонто, Париж, 2005 рік.

Дослідний Центр історії іміграції Мінесотського університету. Світова рада Наукового товариства ім Шевченка. „Довідник з української та карпато-русинської американської періодики та календарів-альманахів на мікрофільмах (1886-1976). За фінансовою підтримкою Івана Гинянського та упорядкуванням Галини Миронюк, заст. куратора ДЦІІ, та д-ра Олександра Лужницького. Мінеаполіс, Мін. 2005 рік.

Андрій Д. Сольчаник. „Християнство в Україні – філателістична розвідка", англійською мовою. Автор А. Сольчаник, відомий збирач-філателіст, у своїй докладній праці представив не тільки християнство України на поштових марках і конвертах, але зокрема підкреслив відданість нашого народу християнській вірі та традиціям. Видавництво „Українські філателістичні засоби", Спрінґфілд, Ва., США

Парафіяльний дитячий хор – гордість громади

Дитячий хор співає на святі 30 квітня *Фото: Оля Міґелич*

ПАРМА, Огайо. – На закінчення Великодніх свят парафіяни Української греко-католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці організували 30 квітня гостину, що має назву „Парафіяльне свячене". Парафіяльна заля була заповнена парафіянами і гостями з інших парафій. Для українців не є новиною такі гостини з парафіяльним свяченим, бо вони проводяться після Великодніх свят у всіх українських парафіях. Однак у парафії св. Покрови гостина з парафіяльним свяченим є особливою тим, що тут завжди з концертом виступає дитячий парафіяльний хор, який складається з трьох груп дітей: старшої, середньої і наймолодшої.

Так було і цього разу. Парафіяльний дитячий хор (диригент Оля Чепак) в кількості майже 40 осіб дав чудовий концерт, в якому звучали релігійні, українські народні пісні, вірші про Україну і Великдень. Діти також вели весняні хороводи та великодні гаївки. Дитячий парафіяльний хор св. Покрови – це єдиний дитячий хор серед інших українських парафій, і тому він є гордістю усієї української громади Великого Клівленду і штату Огайо.

Оксана Рабосюк

Загальні збори „Самопомочі"

ДІТРОЙТ. – Загальні збори Української Мишиґенської федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" відбулися 1 квітня у залі церкви св. Йосафата. На порядку денному були звіти голови дирекції Любомира Липецького, скарбника – Богдана Кордуби, Контрольної комісії, яку очолював Василь Колодчин, обговорення звітів та вибори нових членів дирекції.

Любомир Липецький запропонував учасникам зборів звернутися до друкованих звітів, які були вручені при вході кожному для ознайомлення. Якщо заглянути на сторінки цього звіту, то можна побачити, що вже другий рік зряду чистий прихід перевищив суму 1 млн. дол. і це був другий найвищий прихід в історії кредитівки. До свого звіту Л. Липецький додав зображені на екрані порівняння праці кредитівки та інших українських кредитівок США, подав у прозірках цікаві новини з України про минулі вибори до Верховної Ради України.

На першому засіданні дирекції оформлено нову екзекутиву в складі: Богдан Лісовський – голова, Софія Кошів – заступник голови, Любомир Липецький – скарбник, Богдан Кордуба – секретар, члени – Романа Дигдало, д-р Микола Григорчук, д-р Нестор Рихтицький, Зенон Василькевич та Андрій Смик.

Ніна Василькевич

Співав і танцював український фестиваль

НЮ-ЙОРК. – Багато людей зібрав на вулицю ім. Тараса Шевченка біля Української католицької церкви св. Юра 30-ий щорічний український фестиваль, що відбувся 19-21 травня. Його спонзорували Федеральна кредитова кооператива „Самопоміч", компанії „Money Gram", фірма „Міст", телекомпанія „Dish Network" та ін.

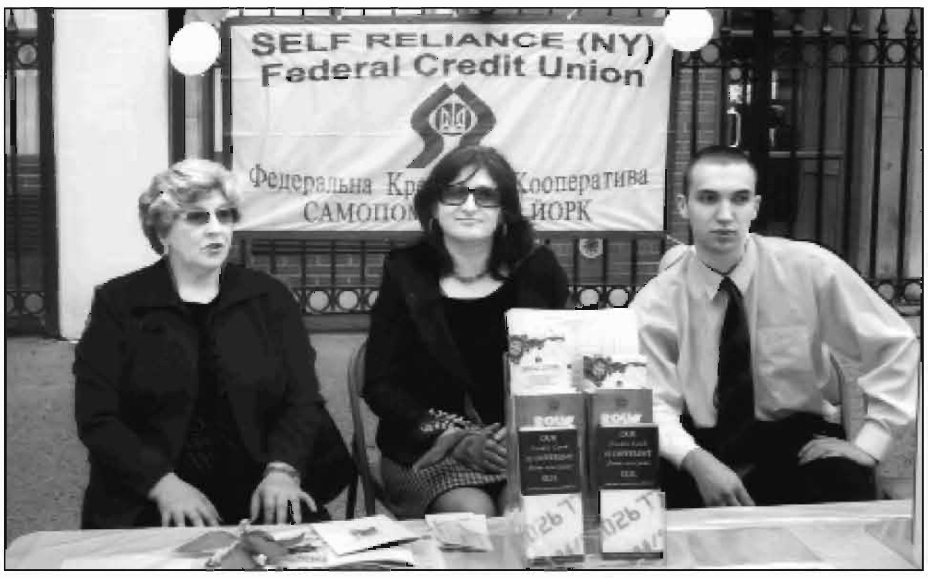
У п'ятницю, 19 травня, відбулось відкриття фестивалю, до програми якого увійшов великий концерт на імпровізованій сцені. В суботу зранку відкрилися численні стенди, на яких можна було придбати українські книжки, музичні записи, твори мистців, страви української кухні. О 2-ій годині по полудні танцювальний ансамбль „Іскра" з Випані, Н. Дж., під керівництвом Андрія Цибика запальним танцем почав концерт, в якому узяли участь численні гурти і солісти. В неділю, 21 травня, фестиваль було продовжено. Зокрема в церкві св. Юра співав хор „Думка" під диригуванням Василя Гречинського.

Прикметними рисами свята стали, передовсім, масова участь у ньому українських дітей і молоді, а також присутність мешканців міста неукраїнського походження. Це засвідчує добре майбутнє фестивалю, а також зростання зацікавлености в Ню-Йорку українською культурою.

Л. Хм.

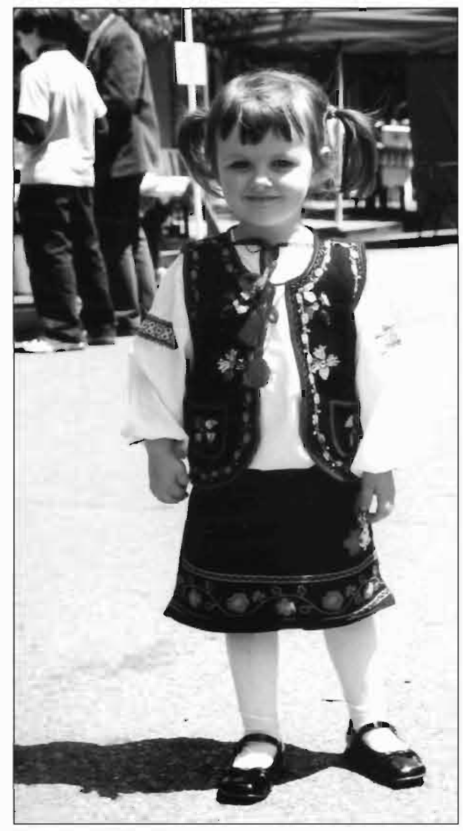
Танцює гурт „Іскра" з Випані, Н. Дж.

Федеральну кредитову кооперативу в Ню-Йорку представляли (зліва): Марія Маслович, Ірина Легун і Андрій Карабиньош.

Співає Марія Кавацюк

Калина Волошин з Ню-Йорку - чи не наймолодша на фестивалі

Покуштувати українського борщу закликає Ірина Зенюк з парафії УКЦ св. Юра...

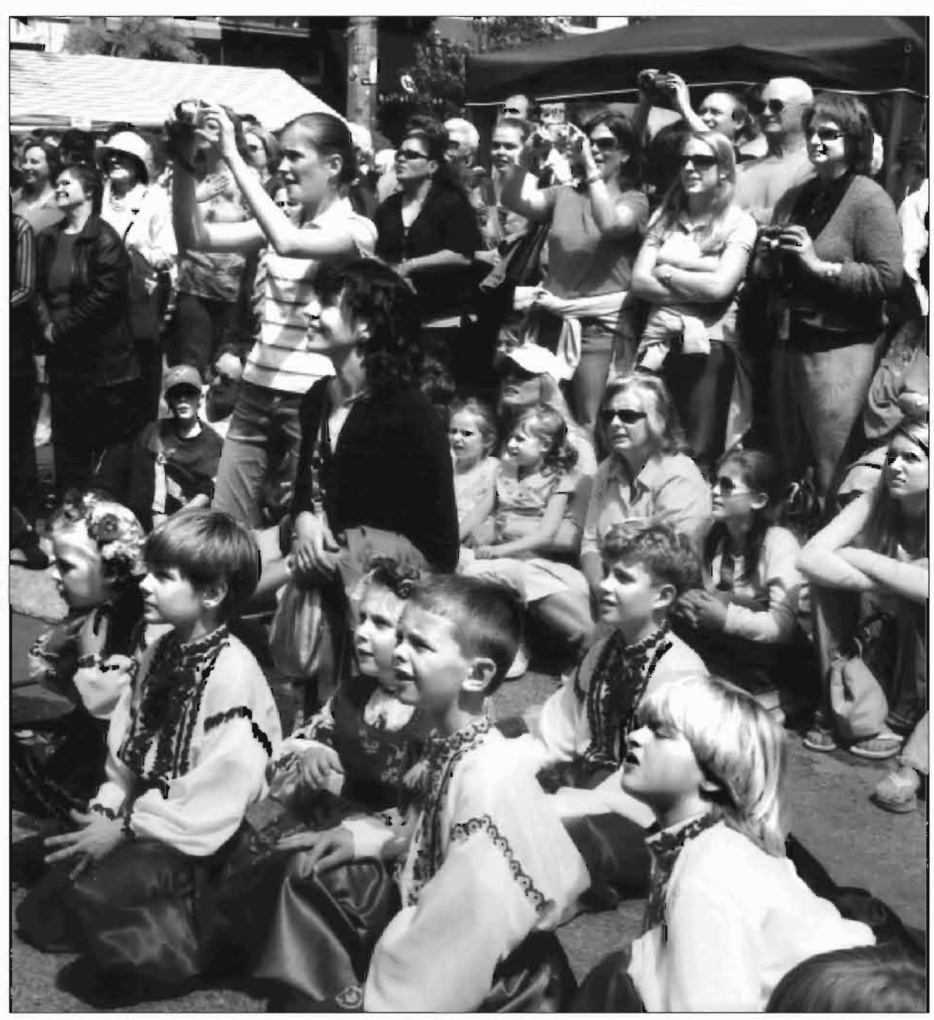
... а Іра Миклащук з фірми „Vintage Art" пропонує петраківський розпис

На свято – з внуком

Вперше на сцені

Багато глядачів було на концерті

УКРАЇНА І СВІТ

Навчалися 78 новообраних посадників

Учасники навчання міських голів

Для 78 новообраних мерів першим навчанням на новій посаді став курс сертифікованої програми „Практичний менеджмент для новообраних міських голів". Протягом 8-15 квітня навчання проходило в Києві, Луганську, Львові, Черкасах та Херсоні.

Цей курс дає важливі знання про ефективне управління та розвиває практичні навички, які є особливо необхідними з перших днів праці на новій посаді. Він розроблений фахівцями Програми партнерства громад та Інституту врядування ім. Карла Вінсона (Атенс, США). Загалом курс прослухали 82 посадовці місцевого самоврядування з 17 регіонів України. Ще плянується навчання для нових посадників з Донецької, Одеської, Сумської, Чернігівської, Харківської областей та Криму. Окрім навчання, новообрані посадники мали нагоду поспілкуватися зі своїми досвідченими колеґами. Під час навчання слухачам також представили „Порадник міському голові", виданий Програмою партнерства громад за підтримки Агентства США з міжнародного розвитку. За 9 років діяльности Українсько-американська програма партнерства громад охопила понад 40 тисяч посадовців з близько 1 600 українських громад. Програму здійснює Фундація „Україна – США" за фінансової підтримки Аґентства США з міжнародного розвитку.

За додатковою інформацією можна звертатися до Анатолія Курти, радника з питань зв'язків з громадськістю або Ірини Стрижак, координатора з питань моніторингу. Тел.: (380-44) 537-62-30, факс (380-44) 537-62-31, електронна пошта: pp@usukraine.kiev.ua

Анатолій Курта

Галас–2006 – свято української душі

ОСТРОГ, Рівненська обл. – В неділю, 14 травня, з ініціятиви студентів та викладачів Національного університету „Острозька академія" та працівників історико-культурного заповідника, відбувся фестиваль етнічної культури „Галас". Місце проведення – територія замку князів Острозьких, – було вибрано не випадково, адже саме Острог був центром розвитку і розквіту самобутньої української культури, історії, архітектури, мистецтва.

„Галас" - це спроба довести чи показати, насамперед молодому поколінню, наскільки неповторними є українські традиції. Особливістю кожного народу є музика, тому не дивно, що саме з неї починався святковий вечір. Крім добре відомих рівненських гуртів, як „Джерело" (фолкльор українського Полісся), „Уна Корда" (акапельний розспів) та „Маракуйя" (з Острозької академії), дует сестер Куришко (автентичний волинсько-подільський спів), був гурт „Гудаки" з села Нижнє Селище Закарпатської области відомий не тільки в Україні, а й далеко за її межами. Приємно здивували хлопці з Київської міської організації бойових мистецтв „Спас", що продемонстрували присутнім справжній козацький бій та дух бойового українського мистецтва.

Дощ та вітер, що зірвався просто перед виступом, не завадили закарпатському гурту „Гудаки" гідно виступити. Незважаючи на молодий вік ансамблю, його спів такий близький українській душі: щирий і мелодійний, сумний і ностальгічний, веселий і життєрадісний. А в цілому – надзвичайно гармонійна атмосфера. „Ми разом як в Україні, так і за кордоном", - каже скрипаль Михайло Шутко. Справді, гурт дуже популярний на пострадянському просторі, і його музику порівнюють з Ґораном Бреґовічом.

Фестиваль проводився в рамках святкування Дня музею, а тому й не обійшлося без презентацій майстрів народних ремесел, зокрема вишивки, плетення, гончарства. Той, хто мав справжню українську вишиванку, міг відвідати Острозький заповідник безкоштовно, і отримати декілька шматочків закарпатського сиру, що зроблений за оригінальною швайцарською технологією з якісного українського молока.

Як вранці сонячне проміння освітлює землю, так і традиційно відбуватиметься „Галас" – щоразу яскраво і незабутньо. Організатори сподіваються, що свято етнічної культури надалі проходитиме не лише в межах України, і участь у ньому братимуть українці з інших країн світу.

Максим Карповець

Нова срібна монета „Близнюки"

КИЇВ. – Національний банк України, продовжуючи серію „Знаки зодіаку", ввів в обіг з 22 травня пам'ятну монету „Близнюки" номіналом 5 гривень, присвячену одному з дванадцяти сузір'їв зодіаку. Монету виготовлено зі срібла, тираж – 10,000 штук.

Виставка ЮНЕСКО в музеї „Духовні скарби України"

КИЇВ. – З 28 квітня до 21 травня у першому в Україні приватному музеї „Духовні скарби України" Департамент культурного і гуманітичного співробітництва МЗС України і Національної комісії України у справах ЮНЕСКО представляють виставку-проєкт Тетяни Біновської з Одеси „Ах, Африка".

28 квітня відбулася презентація проєкту в приміщенні музею. Тепло Південної Африки передане в самобутніх полотнах художниці, директора Морської арт-галереї Тетяни Біновської. На другому поверсі приватного музею, в гармонії затишного приміщення, виставлено твори Т. Біновської і оригінальну африканську скульптуру із приватних колекцій, зокрема шедеври, виконані руками африканських майстрів із дроту та бісеру.

У діяльності і житті талановитій одеситці, випускниці Одеського художнього училища ім. Грекова допомагає чоловік Раду Біновський. У Південній Африці живе донька Рада, яка працює в одній із компаній, а нині спонзорує маму-художницю. Друга донька Сільвія живе в Одесі. Раду Біновський признався, що вся сім'я вже 25 років допомагає Тетяні в її творчості і подякував українському меценатові Ігореві Понамарчуку, який заснував цей чотириповерховий музей.

Тетяна Курінна

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Нова виставка – мозаїка з соломи

ЧИКАҐО. – Український національний музей представляє новий українсько-американський мистецький проєкт у співпраці з відомими мистцями України.

З 12 травня по 12 червня у ґалерії музею триває виставка творів мистецької родини Саєнків – Олександра Саєнка (1899-1995), Ніни Саєнко, Лесі Майданець-Саєнко.

Рід Саєнків – це яскрава сторінка в українському мистецтві. Династія цих славних мистців відтворює в своїх творах неповторне розуміння світу, підґрунтям якому є могутні пласти національної культури.

Знаменитий рід започаткував Народний художник України Олександер Саєнко. Це була справді дивовижна людина, яка всім своїм життям довела, що для справжнього таланту не існує ніяких перешкод. Втративши в дитинстві слух і мову, Олександер Саєнко не втратив головного – віри в добро і в красу. Це й стало рушійною силою його творчости, яка прославила майстра не лише в Україні, а й далеко поза її межами.

Упродовж творчого і життєвого шляху Олександра Саєнка супроводжувала його дочка Ніна – помічниця, учениця і колеґа, спадкоємниця славетних мистецьких традицій батька, його життєдайних настанов. Ніна Саєнко – Заслужений діяч мистецтв України, засновник і педагог Мистецької студії ім. О. Саєнка для глухих дітей, продовжила шлях відомого майстра не лише як художник декоративного мистецтва, а й як мистецтвознавець і куратор маштабних мистецьких акцій. Завдяки її старанням здійснилась мрія батька – у місті Борзна на Чернігівщині було відкрито Художньо-меморіяльний музей „Садиба народного художника України Олександра Саєнка". Гобелени Ніни Саєнко – сучасні за характером образного мислення й традиційні за композиційним рішенням та технологією виконання. Вони вражають гармонією кольору, у багатьох з них відчуваються традиції рідної їй Чернігівщини. Її твори є чистим світлим джерелом для всіх, хто доторкається до них. Ніна Саєнко значну працю веде у ділянці музейної справи як консультант з комплектування музейних колекцій, науково-методичної та експозиційної діяльности. Як завідуюча ґалерією „Аліпій" Палацу мистецтв „Український дім" у Києві, вона здійснює мистецькі форуми і фестивалі, художні презентації.

Експонати з виставки

Наступна гілочка славного роду – мисткиня, педагог, майстер малярства Леся Майданець, дочка Ніни Саєнко. З раннього дитинства Леся навчалась художній майстерності у дідуся, що допомогло їй зберегти своє індивідуальне сприйняття світу, сформувати власний стиль у декоративному мистецтві. Мистецькі студії Леся закінчила у Львівській академії малярства, є членом Спілки художників України. Леся працює у техніці ткацтва та малярства на тканині. Поєднання земного і космічного – двокрилля її світобачення. Твори Лесі Майданець – осмислення нашої історії, здобутків художньої культури, починаючи з трипільської і мезинської, українська пісня, леґенди, фолкльор, морально-етичні і естетичні чинники українського народу. Мистецьке кредо Лесі Майданець – творити світ краси, гармонії і добра.

Творчість родини Саєнків – чудовий приклад неперервности мистецьких традицій, спадкоємности поколінь, гордість національного мистецтва.

Мисткині Ніна Саєнко та Леся Майданець-Саєнко прибули до Чикаґо, щоб показати американській спільноті та українцям, що живуть у місті, унікальне мистецтво України, рідкісні види творчости (мозаїка соломою, килими, гобелени), ознайомлять з мистецькими традиціями родини Саєнків, що переходять з роду в рід.

Мистецтво родини Саєнків захоплено сприймали в Австралії, Канаді, Франції, Німеччині, Польщі, Бельгії, Китаї, Росії.

Марія Климчак

Українські „Скарби під стріхою" – в Америці

Гуцульський танець

Вручення чеку ансамблеві

ПАЛАНТАЙН, Іл. – 14 травня святкування Дня матері організувала Спілка Української Молоді імені Дмитра Вітовського. Танцювальний ансамбль „Іскра", який діє під крилом СУМу, у приміщенні Комунального коледжу дав підсумковий концерт своєї річної діяльности, під назвою „Скарби під стріхою", присвячений Дню Матері. Ансамбль має чудовий педагогічний колектив у складі Калини Васюнець, Адріяни Стрільчук, Ростика Зботанова, Адріяна Гулика, Наталки Міщенко та Михайла Биця. Всі вони у свій час виступали в кращих танцювальних ансамблях Чикаґо та околиць. При танцювальному ансамблі діють чотири групи, в яких навчаються понад 130 дітей різного віку. Опорою молоді завжди була Українсько-американська федеральна кредитова спілка „Самопоміч", яка не лише морально, але, в першу чергу, матеріяльно, допомагала юній зміні виростати національно свідомими українцями. У програмі концерту були танці – жартівливі, з життя Америки та пов'язані зі спогадами про рідний край.

Головному хореографові танцювального гурту та режисеру святкового концерту Калині Васюнець вдалося у програмі органічно поєднати в одне ціле досвід своїх старших вихованців з дитячим запалом наймолодших.

Під час концерту представник „Самопомочі" вручив керівництву танцювального гурту на розвиток колективу 3,000 долярів. Кредитівка фінансово підтримує також Школу українознавства в Палатайні, що бере участь у фінансовій програмі „Наука заощаджування". На потреби школи „Самопоміч" виділила 2,500 долярів. До цієї програми приєдналися й інші Школи українознавства Чикаго та околиць.

Володимир Павелчак
Фото: Володимир Тюн

Групове фото гурту

Вістки з „Чорноморської Січі"

„Чорноморська Січ" – „Джерзі Шор Бока" С.К. – 1:2
„Чорноморська Січ" – „Скоґліт" С.К. – 5:0
„Чорноморська Січ" – „Панамеріка", Ф.К. – 3:1

В неділю, 14 травня, дружина з копаного м'яча „Ч. Січі" провела чергові змагання чемпіонату еліт-дивізії „Ґарден Стейт Ліґи", в яких зазнала поразки вислідом – 1:2. До перерви вислід залишився – 0:0. Після перерви суперники активізували швидкі контратаки і забили два ґолі. В кінцевих хвилинах зустрічі „січовики" перейняли в грі ініціятиву і знизили вислід – 1:2 (забив Карло Вільбур), але більшого успіху не добилися.

В середу, 17 травня, в Гобокені, „Ч. Січ" провела півфінальну зустріч з клюбом „Скоґліті" (минулорічним чемпіоном Ню-Джерзі) за Чашу Ню-Джерзі. Вже на 20-ій хвилині Карло Вільбур здобув для „Ч. Січі" ведення – 1:0, а на 35-ій хвилині з подачі Данила Левицького підніс рахунок до 2:0. Наступні ґолі забили Йосиф Атінґер з подачі Марка Гординського і Михась Ґудзій з подач Андрія Кудрика і Андрія Панаса. У фінальній зустрічі „Ч. Січ" зустрінеться з клюбом „Стяує" з Кренфорду. Дата ще не визначена.

В неділю, 21 травня, „Ч. Січ" провела в Юніоні чергові змагання чемпіонату еліт-дивізії з клюбом „Панамеріка". „Січовики" почали швидким темпом і вже в 2-ій хвилині вели 1:0 (Йосиф Атінґер з подачі Андрія Кудрика). Мали успіх також Марко Витвицький і Данило Левицький з подачі М. Гординського. В кінцевій стадії зустрічі суперники здобули почесного ґоля. Після тієї перемоги „Ч. Січ" закріпилася на третьому місці в табелі ігор 10-ти клюбів „Південної дивізії". Склад „Ч. Січі" в останніх змаганнях: П. Симпепос, М. Витвицький, С. Колодій, А. Панас, М. Гординський, А. Кудрик, Ю. Магер, Д. Левицький, К. Вільбур, М. Ґудзій, Й. Атінґер, Г. Сергіїв, Р. Хомик, Х. Пардо, Р. Головінський, П. Ґленин. Провідник – Микола Гординський, тренери – Андрій Панас і Гриць Сергіїв.

Омелян Твардовський

ТВОРЧІСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Правда завжди свята

В газеті, видаваній у Чернівцях, поміщені вірші молодої поетеси Тетяни Полубко. Крім поезій, вона ще й малює та бере участь у конкурсах. Було б добре ознайомити читачів з творчістю юної буковинки.

Євген Садовський,
Парма, Огайо

Заголовок цієї статті узято з поезії 14-ої дівчинки Тетянки Полубко. Походить Тетянка з давнього й славного українського роду. В ньому жили й боролися за волю України і вояки Першої світової, і січові стрільці, і воїни УПА (це прадідусь Василь, жива історія України, який і досі у віці 88 літ проживає на Тернопільщині).

Особливо патріотично звучав голос юної поетеси в часі Помаранчевої революції, коли з українською твердістю і щирістю боролася вона за утвердження рідної мови в рідній державі, за те, щоб Україна не була під опікою „старшої сестри" – Росії.

Поряд з патріотичними, Тетяна пише ліричні поезії про природу, рідну землю. Останнім часом присвячує свої вірші дітям. Пропонуємо добірку поезій Тетяни Полубко, яка є членом обласної організації Союзу Українок, відмінницею навчання, справжньою українкою, добрим другом і, взагалі, чудовою українською дитиною.

Хай сіється щастя на рідній землі,
Хай правлять на ній патріоти.
Вкраїну нікому не здужати, ні!
Наш вільний народ не зборoти!

* * *

Я буду вірші сонячні мережать,
Щоби вони комусь допомогли,
Щоби вони, як та козацька вежа,
Когось від небезпеки вберегли.

* * *

Я не люблю неправди,
Хай буде й красива вона...
Ні, краще уже те, справжнє,
Хоч серденько й розрива.
Ну, що з того за користь із того
Що буде гарна брехня?
З правдою жити – як з Богом,
Бо правда завжди свята...

Мамі

Матусенько рідна, я тобі на долоні
Подарую сьогодні сльозу,
Щоб частіше споминала про доню,
Рідну кровинку свою.

Висушу сльози на своїм личку,
Щоб люди не бачили їх.
Тебе у тиші вечірній покличу,
Щоб люди не брали на сміх.

Що то за доля така сувора,
Мов холодні осінні вітри...
Мені дорогу з відрами вповні
Хтось не схотів перейти...

Долю свою не проклинаю
І тебе, рідна, ніжно люблю,
Та ... куди очі свої заховаєш,
Як зустрінеш дитину свою?

Тетяна Полубко і Павло Дворський

Українцям пісня – для польоту крила

Пісне моя, пісне, крилата як воля,
Пісне українська, в тобі –
наша доля.
Мелодії річки, і лісу, і лану,
Я ж бо вас любити вік не перестану!
Калинова пісне, пісне барвінкова,
Пісне солов'їна і соняшникова,
Пісне лугу й гаю –
щирого розмаю,
Яка ж бо я рада, що тебе я маю!
Тебе пам'ятаю я ще із колиски,
Пісне колискова, свята,
материнська.
Без тебе збідніла б наша Україна,
А з тобою, рідна, в піднебесся лине!
Славу свого краю несемо до Бога,
У важкі хвилини
щоб дав нам підмогу.
Пісне – наша слава,
і життя, і сила,
Справжнім українцям –
для польоту крила!

Плачуть гори...

Дуже дякую за поміщення мого листа та віршів у 38-му числі „Свободи" за минулий рік. Посилаю нові вірші і, якщо можна, прошу помістити їх на сторінках „Свободи".

Василь Шляхтич,
Вільканово, Польща

Плачуть гори, не чуючи співу.
Плачуть села мовчазні, сумні...
Бува, хочеш відректися гніву,
А щось серцю підсказує: „Ні!"

Думки ведуть тебе у минуле,
Яке щойно пізнав з книжок.
Книжку правди у нутрі десь тулиш.
Це багатства твойого кусок.

На порозі старенької хати
Не віта покищо ніхто.
Бо кому нас сьогодні вітати?
Є вже й наші, яким все одно.

Колись так ся хотіло додому,
Хоч на хвилю до свого гнізда,
Щоб почути як шепчуть по свому.
Все минуле – в руїні, в кущах.

* * *

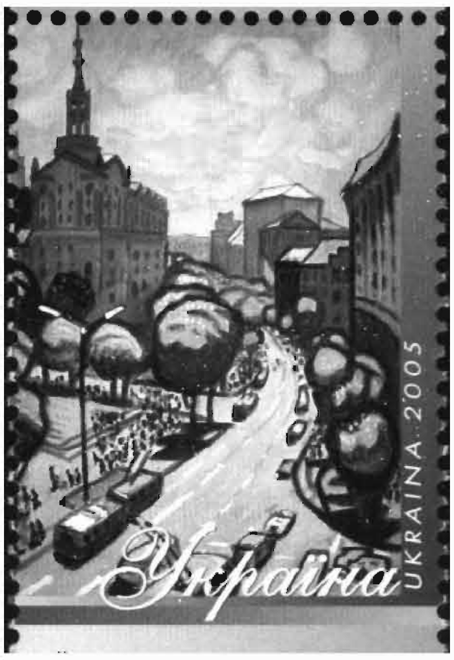
Приїжджайте, браття, додому,
Де є гнізда наших прадідів.
Приїжджайте, співайте по-свому
Щоб світ бачив, народ наш віджив.

Ви колись так хотіли вертати
Щоб хоч очі промити в ріці
Ви думками летіли в Карпати
Щоб почути забуті пісні.

Скажіть, прошу, де той вогник надії,
Що вернемось до себе на своє?
Час, як бачу, роздув ваші мрії
Вже від свого більш любите чуже.

Філателістичний конкурс – не тільки для знавців поштових марок

З нагоди участі України у Світовій філателістичній виставці у Вашінґтоні (27 травня - 3 червня ц. р.) видавництво „Марка України" пропонує читачам „Свободи" взяти участь у конкурсі, який складається з п'яти запитань. До кожного запитання подаються відповіді, з яких тільки одна є правильною. Серед тих, хто надішле правильні відповіді, буде жеребкуванням розіграна нагорода видавництва – художній альбом з поштовими марками 2005 року і докладними розповідями про них. Відповіді (можна повернути цю сторінку) просимо надсилати до „Свободи" протягом наступного місяця (до 19 червня) на адресу: Svoboda, 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.

1. Яке місто зображене на картині художника Юрія Химича, відтвореній на поштовій марці?
   а/ Харків
   б/ Київ
   в/ Одеса

2а. Хто з цих українських мистців був автором зображення тризуба, вміщеного на поштових марках України у 1918 році і повтореного на марці 2004 року?
   а/ В. Кричевський
   б/ Г. Нарбут
   в/ А. Середа

2б. Хто з цих мистців є автором вміщеного на марці твору?2б)

3. Яка з цих марок була випущена першою 1 березня 1992 року після проголошення Незалежности України?

Адреса виставки у Вашінґтоні:
Washington Conventioin Center,
between 7th and 9th St., between Mt. Vernon Place and N Street NW.
Відкриття 27 травня о 10-ій ранку

4. Зазначте, які твори належать кожному з письменників, зображених на марках?

а/ Тарас Шевченко	*а/„Кассандра"*
б/ Леся Українка	*б/ „Катерина"*
в/ Іван Котляревський	*в/ „Захар Беркут"*
г/ Іван Франко	*г/ „Москаль-чарівник"*

а)

б)

в)

5. Розставте подані під стандартними марками назви квітів відповідно до їхніх зображень: а)*мак, б) барвінок, в)чорнобривці*

Успіх української марки

Щороку найкраща марка світу дістає нагороду „Grand Prix l'Exposition WIPA" . Журі, до якого входили директор з питань філателії та інші представники пошти Австрії, представники Австрійської державної друкарні, відомі художники марок та представники філателістичної преси, обрали найкращу марку світу у 2004 році. Перша нагорода – чаша з написом „Grand Prix l'Exposition WIPA" і сертифікат. Марки, які посіли місця від 2 до 9-го отримали сертифікати.

Поштові адміністрації з 84 країн надіслали свої найкращі марки 2004 року. Під час зустрічі у січні 2006 року журі присудило перше місце Росії за аркуш „Знаки зодіяку", який створив художник В. Бєльтюков. Друге місце отримала поштова адміністрація Ліхтенштайну за марку „Святе сімейство". Третє місце рівноправно розділили між собою Фінляндія, Чеська республіка та Україна за бльок „Гетьманські клейноди та особисті речі Богдана Хмельницького", на якому зображено 6 експонатів з різних музеїв Европи.

З приводу придбання поштових марок і конвертів України можна звертатися у видавництво „Марка України" (директор Валентина Худолій) на адресу: Хрещатик 22, Київ, 01001 UKRAINE.Тел.: (380-44) 279-5930. Факс: (380-44) 279-2182. Електронна адреса: stamp@stamp.kiev.ua

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA
International Trade, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пачки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пачки телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пачки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пачки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставу. Існують певні обмеження.

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Паспортні послуги. Обмінюємо старі паспорти на нові українські.

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Доставка $10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний" з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф., гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф., салямі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф., кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна $ 99 за 91 ф.

Додаткова оплата за доставу – $10 – західня Україна; $15 – східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:
1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

• ПРАЦЯ •

Потрібний мужчина до праці. Заробітна платня 700-600 дол. на тиждень.
Телефонувати: **(908) 684-1220**

Потрібна українка для догляду за 2 хлопчиками 6 днів на тиждень.
Тел.: (609) 333-8753

• ДО ВИНАЙМУ •

4 спальні, 2 лазнички, ранч на границі зі заповідником. Mendham-Chester NJ, шкільна дільниця.
Тел.: (908) 456-0755

До винайму половина дому на 2 поверсі в Юніон, Н.Дж. 2 спальні, вітальня, кухня і лазничка. (Огрівання і гаряча вода включені).
Тел.: (908) 686-8487

• РОЗШУКИ •

Свистун Марія Семенівна розшукує брата
ВОЛОДИМИРА СВИСТУНА,
який народився 9 серпня 1922 року в селі Велика Вільшаниця, Золочівського району, Львівської області.
Тел.: (661) 663-0162

• НА ПРОДАЖ •

УМЕБЛЬОВАНИЙ КОДОМІНІЮМ

Норт Порт, Фла. Продається: 1999 р. Помешкання на 1-му поверсі. 2 спальні, 2 лазнички. Пішки легко зайти до парку, басейну і до крамниць. Недалеко церкви і Українського Осередку.

- **$190,000 Рома (Стецьків) Лонг**
- **Пряме число: (941) 321-0655**
- **Century 21 C & L Real Estate**
- **Бюро: (941) 485-9222, (800) 330-1320**

ЙОСИФ КУПЧАК
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ
DNIPRO CO.
• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни • Грошові перекази у всі країни світу • Українські та европейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки • Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA, PA
688 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Тел.: (973) 373-8783	Tel.: (973) 916-1543	Tel.: (215) 728-6040
(888) 336-4776		

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES
1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036
(908) 925-0717
PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ – мінімум 10 фунтів
ЛІТАКОМ – 2-3 тижні, мін. 10 фунтів
ДОЛЯРИ – Пересилка і доставка
ЕЛЕКТРОНІКА – 220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пачки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словакії.
Підбираємо пачки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Tall Free 1-800-965-7262

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209
СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО – директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn/Manager
NJ Lic. No. 3272
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

Oblast Memorials
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net
ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРИТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Ділимося сумною вісткою, що 15 травня 2006 р.
на 90-му році життя помер наш найдорожчий
ТАТО І ВУЙКО

св. п.

ТЕОДОР С. МУЗИЧКА

нар. 26 вересня 1916 р. на Тернопільщині.

Покійний пережив голод 1932-33 рр. і прибув до Америки пароплавом в 1935 р. Проживав у Ню-Йорку, Н.Й., працював кравцем і кухарем в декількох ресторанах. Одружився з Марією Олексів у 1942 р., яка померла 6 лютого 2000 р. Переїхав до Пенсильванії в 1967 р. і працював головним кухарем в Brass Rail Restaurant в Алентавні, Па. на протязі 18-ти років.

Покійний був активним в багатьох українських організаціях, був президентом місцевого відділу ОДВУ, цікавився політичним життям в Україні і в цілому світі.

На пенсію вийшов в 1984 р. Під час своїх пенсійних років був активним парафіянином в українській православній церкві св. Марії в Алентавні, Па.

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА були відправлені 18 і 19 травня 2006р. в Kohut Funeral Home, 950 N. Front St., Allentown, PA.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 19 травня о год. 10-ій ранку в українській православній церкві св. Марії в Алентавні. Тіло поховане на цвинтарі в Whitehall.

Співчуття можна складати на e-mail: www.kohutfuneralhome. com

Залишилися в глибокому смутку:

дочки – ВІРА
– БАРБАРА, Нептун, Н.Дж.
прийнята дочка – МЕРІ ПРОНКІН, Нептун, Н.Дж.
племінниця – НАДІЯ ПАРНЕЛ та сини ДАНІЕЛ і МАЙКЛ
племінник – МАЙКЛ КІЙ.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 21 травня 2006 р.
відійшов у Божу вічність наш найдорожчий
ТАТО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

св. п.

АНДРІЙ АНДРІЮК

нар. 9 жовтня 1916 р. на. Поліссі, Україна.
Належав до СУМ-у, ООЧСУ, був в Управі Народного Дому,
активним членом УККА та довголітнім членом парафіяльного
уряду Української Православної Церкви св. Тройці в Ірвінгтоні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в українській православній церкві св. Андрія Первозванного в С. Баунд Бруку, Н. Дж. в четвер, 25 травня о год. 10:30 ранку, а відтак на церковному цвинтарі.

У глибокому смутку залишилися:

син – ПЕТРО
внуки – ДАЄН, СТЕФАН і МИХАЙЛО
правнуки – РАЄН, ТЕЛЕР, ЕМБЕР, ВАСИЛЬ, КЕЙЛЕБ, ДЖУЛІЯ
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів просимо складати пожертви на музей
ім. Патріярха Мстислава – пам'ятник жертвам голодомору
в С. Баунд Бруку, Н. Дж.
Чеки слати на United Ukrainian Orthodox Sisterhoods
110 E. Cedar St., Livingston, NJ 07039-4016.

Ділимося сумною вісткою, що 20 квітня 2006 р.
упокоївся в Бозі на 92-му році життя

св. п.

мґр ВОЛОДИМИР ОГАРЕНКО

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 26 квітня 2006 р. в українському католицькому соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Іл. Тіло поховано на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

Залишилися у смутку:

дружина – ЛЮБОМИРА
донька – МАРІЯ
син – ІВАН з дружиною НАТАЛКОЮ
внуки – МАР'ЯНКА й РОМЧИК
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді та Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими,
що 17 травня 2006 р. на 86-му році життя відійшов у вічність
найдорожчий ТАТО та незабутній ШВАГЕР і ВУЙКО

св. п.

доктор ветеринарії

БОГДАН КМІЦИКЕВИЧ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 22 травня 2006 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, а опісля на українському цвинтарі.

Залишені у смутку:

донька – БОГДАНА
швагерка – НАТАЛІЯ ВОЗНЯК з родиною
та ближча і дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

АМЕРИКАНЦІ В ОБОРОНІ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ В УКРАЇНІ
повідомляє своїх членів та громаду,
що 22 квітня 2006 р. відійшов з цього світу
на 90-му році життя

св. п.

д-р ЕВГЕН ПЕРЕЙМА

громадський діяч, науковець, журналіст,
редактор „Нашого Голосу", бібліотекар, автор численних статтей,
учитель школи українознавства, член численних організацій: АГРУ,
спортового товариства „Чорноморська Січ", Самопоміч, АНЧЕЙН,
Українсько-Американських Демократів, УАКРади та інших.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА будуть відправлені в церкві
св. Івана Хрестителя, Сенфорд Авеню, Нюарк, Н.Дж.
в четвер, 31 травня 2006 р., о год. 7:45 ранку.

Вічна Йому пам'ять!

Управа АГРУ

Василь Худанич – визначний вчений і громадянин

У виданому Ужгородським національним університетом в 2002 році ювілейному збірнику на пошану проф. Василя Худанича „Проблеми вітчизняної і зарубіжної історії з найдавніших часів до нинішніх днів", його колеги, вважаючи професора одним з найавторитетніших вчених, назвали його одним „із патріярхів не тільки закарпатської, але всеукраїнської історіографії".

Народився Василь Худанич 28 березня 1922 року в закарпатській родині Івана і Ганни Худаничів, в селі Сільце Іршавського округу. Гімназійне навчання почав за Чехословаччини в Берегівській державній гімназії, атестат зрілости здобув у Хустській гімназії в 1942 році. Той атестат дав йому можливість вступити на Історичний факультет Будапештського університету, що, в свою чергу, допомогло уникнути військової служби на східньому фронті.

Від грудня 1944 року В. Худанич вчителював у школі, рівночасно навчався на Історичному факультеті Львівського університету, який закінчив екстерном в 1950 році з відзнакою. В 1962 році отримав ступінь доктора історичних наук.

Від 1975 року він був професором Ужгородського державного університету, де понад 20 літ очолював катедру історії. Його спеціяльністю була історія Центральної і Східньої Европи.

Працював проф. В. Худанич, в основному, в Ужгороді, але з науковими доповідями виступав також в інших наукових центрах України, Словаччини, Угорщини, Румунії. Різні відзначення, які він отримав за роки незалежної України, свідчать про те, що його праця пошанована вдома й за кордоном. Василь Худанич був також дієвим учасником громадського й культурного життя.

Восени 1999 року проф. В. Худанич відвідав Канаду й США, де зустрівся з гуртом друзів, з якими утримував зв'язок і навіть надсилав матеріяли для Інформаційного листка Комісії зв'язку й інформації закарпатських українців в діяспорі. В часі цього перебування виступив з доповідями в Ню-Йорку, Клівленді, Чикаго, Торонто та інших містах.

Останньо В. Худанич вже був професором-пенсіонером, але в ділянках історії й політології ректорат Ужгородського університету не переставав користатися його допомогою при здійсненні різних проєктів.

16 березня 2006 року нагло відійшла з земного життя людина-знавець історії, культури, а рівночасно людина винятково чесна й добросердечна. Тому залишена ним прогалина така велика, а втрата – неповторна.

Василь Маркусь

Відійшов у вічність д-р Олександер Ґудзяк

26 квітня 2006 р. українська громада, що зібралась на Українському цвинтарі у Савт Бавнд Бруку відпровадила на вічний спочинок доктора-стоматолога Олександра Ґудзяка, який після довгої недуги помер 22 квітня.

25 квітня у Сиракузах, Н. Й., Пасхальний канон і Божественну Літургію відслужили 13 священиків: о. ректор Борис Ґудзяк, о. парох д-р Іван Кащак, о. сотрудник Роман Малярчук, оо. диякони Мирон Ткач і Едвард Ґалвина, сослужили, о. мітрат проф. Андрій Чировський, о. Тарас Лончина, о. проф. Петро Ґаладза, о. ректор Кен Новаківський, о. д-р Андрій Онуферко, о. д-р Роман Лобай о. Михайло Лоза і о. Роман Рицар при численній участі мирян. Вдумливу прощальну проповідь виголосив о. Іван Кащак. Під час тризни у Сиракизах прощали покійного друзі дитинства в Україні, студенти з німецьких часів у Мюнхені. Присутніми були члени пластового курення „Хрестоносці", члени Лікарського товариства, Патріярхального мирянського руху, кооперативного руху, у яких покійний був активним членом і мав провідну ролю.

26 квітня на цвинтарі св. Андрея відбувся обряд погребення, який довершив Владика Василь (Лостен) при співслужінні о. ректора УКУ Бориса Ґудзяка, о. Роберта Тафта з Риму, о. Марка Морозовича, о. диякона Юрія Малаховського, о. протодиякона Ігоря Бойка при численній участі родини, близьких друзів і знайомих покійного. Архиєпископ УПЦ Антоній висловив о. Борисові і родині співчуття з приводу смерти батька. Владика Василь сказав слово про життєвий шлях покійного, також над могилою сказав прощальні слова о. Борис Ґудзяк, який зі зворушенням й особливою теплотою накреслив житєвий шлях батька, з яким ще пару тижнів перед його відходом був разом у горах на лещатах.

Олександер Ґудзяк прийшов на світ 19 січня 1926 р. в селі Поморяни, що на Перемишлянщині. Він був десятою дитиною у багатодітній родині.

Після чину погребення відбулись поминки, на які присутніх в імені родини Покійного запросив о. Борис. Під час поминок, які розпочав прощальним словом про батька молодший син Марко, була накреслена постать покійного. Особливо підкреслено, що він належав до дуже працьовитих людей. Перед другим приходом більшовиків на західні українські землі Олександер Ґудзяк долучився до великого виходу з рідних земель і подався у невідоме на Захід. Пройшов нелегкий життєвий шлях. Не гаючи часу, у Мюнхені, вписується на студії медичного факультету Максиміліян-увіверситету, які закінчив в Ню-Йорку з спеціяльністю хірурга-стоматолога. Опісля у Сиракузах відкрив дентистичне бюро.

Олександер Ґудзяк одружився з Ярославою Шипулою. Подружжя Ґудзяків має двох синів, , яким дало родинне і релігійне виховання. Старший Борис є ректором УКУ, Марко здобув докторат з урології.

Олександер Гудзяк віддав належне прибраній батьківщині – США, відбувши військову службу в американській армії. Брав активну участь в українському громадсько-політичному і церковному житті. Покійний був великим жертводавцем на різні українські цілі, а зокрема на Український Католицький Університет у Львові, на Церкву, Український Гарвадський проєкт, Український Музей у Ню-Йорку й інші українські цілі.

На поминках з словом про покійного виступали Ольга Гнатейко від Українського Музею у Ню-Йорку, проф. Франк Сисин – від Канадського Інституту Українських Студій та науковців при Гарвадському університеті, д-р Роман Процик – від Фонду катедри українознавства, о. проф. д-р Роберт Тафт, Володимир Турчиновський – професор УКУ у Львові, прочитав листа від студентів університету, Роман Кизик – від Української освітньої фундації, Оксана Ворох від приятелів, Ігор Шуст – від друзів УКУ у Філядельфії й автор цих рядків – від Патріярхального руху. Отець диякон Юрій Малаховський висловив особливу подяку о. Робертові Тавтові за його участь у похоронних обрядах.

На закінчення о. Борис подякував від мами, брата і родини за теплі слова співчуття, присутнім за участь і молитвою закрив поминки.

Вічна пам'ять Покійному!

Микола Галів

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 22 травня 2006 р.
на 89-му році життя в Норт Порт, Флорида
упокоїлася в Бозі наша найдорожча
МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ, СЕСТРА І ТЕТА

СВ. П.

СТЕФАНІЯ НАТАЛІЯ БАБІЙ

з дому КАЗІЄВИЧ

нар. 26 вересня 1917 р. в Стецеві, Івано-Франківської області
Довголітня й активна членка СУА, вірна дочка своєї
Батьківщини – України.

ПАНАХИДА була відправлена в середу, 24 травня 2006 в Норт Порт, Флорида.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 26 травня о год. 10-ій ранку в церкві св. Андрія в Гемптонбург, Ню-Йорк, а відтак на українськім кладовищі св. Духа в Гемптонбург, Ню-Йорк.

В глибокому смутку залишені:

дочка і зять – ЛІДА й ОРЕСТ БІЛОУС
син – ЯРЕМА БАБІЙ
внуки – ОРЕСТА БІЛОУС-ОЛЕКСІЙ з мужем АНДРЕЙКОМ
– ЛЯРИСА БІЛОУС
– МИХАЇЛ (МИШКО) БІЛОУС
– ТРОЙ БАБІЙ
правнучка – КІРА ВІРА ОЛЕКСІЙ
сестра – ТЕОФІЛЯ КУЛИК
племінники – БОГДАН КАЗІЄВИЧ з родиною
– ОРЕСТ КУЛИК з родиною
– ЛЕВКО СКРИПНИК з родиною
племінниці – ТЕОДОЗІЯ ФЕДАК з родиною
– МАРІЯ ШІНДЛЕР з мужем
– РОМАНІЯ НИЖНИК з родиною
– ВІРА ГОРБИК з родиною
– БОГДАННА ГОРДІЙЧУК з родиною
– НЕОНІЛЯ СКРИПНИК
– НАДІЯ СІЛЕЦЬКА з родиною
родини – КАЗІЄВИЧІВ, СІЛЕЦЬКИХ, ГАВРИЛЮКІВ, СКРИПНИКІВ, КУЛИКІВ, КОСІНСЬКИХ в Україні.

Вічна її пам'ять!

Замість квітів у пам'ять дорогої Покійної родина просить
складати пожертви на:

Sabre Foundation

Sabre-Svitlo-Ukrainian Program
Stefania and Wasyl Babij
Memorial Fund
872 Massachusetts Ave.
Cambridge, MA 02139

St. Mary's Ukrainian Catholic Church
Rectory Bldg. Fund
Stefania Babij Memorial Fund
1078 N. Biscayne Dr.

North Port, FL 34287

Ділимося сумною вісткою, що в середу,
24 травня 2006 р. відійшов у вічність на 87-му році життя
наш найдорожчий ТАТО, ДІДУСЬ, БРАТ

СВ. П.

інж. ДАМ'ЯН ҐЕЧА

нар. 1 лютого 1919 року в селі Торчиновичі, повіт Самбір,
Львівська обл., Україна

ПАНАХИДА відбудеться в п'ятницю, 26 травня о год 7 веч. в Boylan Funeral Home в Ню-Бронзвику, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу 27 травня о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві Різдва Пречистої Діви Марії в Ню-Бронзвику, Н. Дж., а відтак на український цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишив в глибокому смутку:

доньки – МАРІЙКА з чоловіком АЛЕКСОМ ГЕРУСОМ
– ЮЛІЯНА-ДАРІЯ з чоловіком РОБЕРТОМ ПОРКАРО
син – СТЕФАН ҐЕЧА з дружиною ЛИНДОЮ
донька – ОКСАНА з чоловіком ОРЕСТОМ ГОРЕЛЕЧКО
внуки – РОМКО
– МАРКО, СТЕФАНІЯ
– СИНДІ, ТЕС
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на Children of Chornobyl Relief Fund, 272 Old Short Hills Road, Short Hills, NJ 07078 і висилати на адресу: Oksana Gecha, 57 Titus Av. Lawrenceville, NJ 08648.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
ОСЕРЕДОК У ВАШІНГТОНІ, Д.К.
Ділимося сумною вісткою, що 2 травня 2006 р.
помер

св. п.

д-р ветеринарії
СТЕПАН ВАСИЛЬ КУРИЛАС

нар. 6 лютого 1921 р. в Полюхові, Україна,
член Управи нашого Осередку, колишній голова місцевого
Відділу УККА, активний громадський і церковний діяч.

Рідним Покійного висловлюємо глибокі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа і члени Осередку НТШ-А
у Вашінгтоні, Д.К.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ
у глибокому смутку повідомляє, що у вівторок,
2 травня 2006 р. упокоївся в Бозі

св. п.

СТЕПАН ВАСИЛЬ КУРИЛАС

доктор ветеринарної медицини і громадський діяч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 6 травня в Соборі Пресвятої Родини у Вашінгтоні, а відтак на цвинтарі Cedar Hill.

Вічна Йому пам'ять!

Дружині Покійного, його дітям,
внукам і родині в Україні складаємо щире співчуття.

УПРАВА ОУВЛ

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшла
у вічність, 15 травня 2006 р. в Портленді, Орегон, проживши
до глибокої старости наша найдорожча МАМА і БАБУСЯ

св. п.

НАТАЛІЯ ЛУКАШ

нар. у Великій Багачці, на Полтавщині.

У глибокому смутку залишені:

син – ІВАН
доньки – ОЛЕНА
– ВІРА з чоловіком БОГДАНОМ БОДНАРУКОМ
– НІНА
– МАРІЯ
– ОЛЯ
внуки – АНДРІЙ і ПЕТРО
– ЯРА

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з рідними і знайомими,
що з волі Всевишнього на 96-му році життя
відійшов у вічність у вівторок, 16 травня 2006 р.

св. п.

інж. ВОЛОДИМИР ЛЕВИЦЬКИЙ

Довголітній активний громадянин Гантеру, Н.Й.

ПАРАСТАС був відправлений в п'ятницю, 19 травня 2006 р. о 7-ій год. веч. в похоронному заведенні Aston-Basagic, Hunter, NY.

ПОХОРОННА ВІДПРАВА відбудеться в суботу, 20 травня 2006 р. о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя, Hunter, NY, а відтак на цвинтарі в Lexington, NY.

У глибокому смутку:

сестра – ЛЮБА ЛЕВИЦЬКА
племінники – ЮРКО і АННА ПАВЛІЧКО
– МАРІЯ і ІВАН ВОЛИНЕЦЬ
– МАРІАННА і ФРАНС ГРУБЕР із сином ЮЛІЯНОМ
– НАТАЛІЯ і ДЕНЬО ЗАХАРЧЕНКО із сином МОДЕСТОМ
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас 25 березня 2006 р.
наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

св. п.

АННА ЄЙНА (ХАРАМБУРА)

Складаємо сердечну подяку за похоронні відправи, які відбулися в церкві Богоявлення в Рочестері, Н.Й. пароху В. Колопельнику, дякам І. Тимчишину, В. Джурину і В. Бездужу.

ЗА КВІТИ:
Н. Аділетта, Р. Дейлі, М. Харамбура, Т. Вогт, Б. і М. Чолач, М. Сосенко, родина Яніцкий і Ернст, Т. і Б. Губка, А. і Л. Харамбура, „УАСТ" Рочестер.

ЗА СЛУЖБИ БОЖІ:
П. Олійник, Т.Шутер, І. Новосядло, П. і К. Стадник, М. Лозинський, Х. Ковч, Б. і М. Чолач, Р. Ващук, С. і Л. Телега, родина Гошовський, І. і Н. Олексин, С. Матковський, Ш. і Д. Благий, Дж. Андрушко, Ю. і Д. Ганушевський, Г. Стернюк, Р. і О. Костюк, Т. і М. Кажникевич, О. Лобас, „Золоті Струни", СУА від. 47, М. і Дж. Віттерс, А. і Т. Кісіль, Р. і А. Буцерка, П. і М. Лещишин, Х. і П. Дзюба.

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЮ-ЙОРКУ:
по $200 Родина Єйна, А. і Л. Харамбура;
по 100 З. Кужіль, М. Масловський, Л. і А. Галута;
по 50 Л. і А. Бах, В. Пилишенко, М. Приймак, А. Смеречинська, Я. Приймак;
30 М. Крижанівська;
по 25 І. Мартинець, І. Руснак, С. і А. Коба;
по 10 О. і Н. Черевінський, К. й І. Лялюк, М. Сипливий, А. Сожоцька, І. Омецінська.

ДАТКИ НА СИРОТИНЦІ В УКРАЇНІ:
по $ 200 Родина Єйна, А. і Л. Харамбура;
100 З. Масловський;
по 50 Б. і М. Чолач, І. і Н. Олексин, С. Матковський, Д. і З. Елиїв, Т. Вогт, Н. Аділета, хор „Сурма", М. і Т. Бабюк М. і Н. Слободинський, Я. Гнатків, М. Харамбура, Д. Скальний, Р. Гудман й І. Белаїв;
по 40 Х. і С. Ставські, Н. і Р. Санов;
35 Дж. Маркіз;
по 30 І. і С. Ольшанський, Х. Олексин;
по 25 Т. Шутер, А. Кужіль, Ю. і Д. Ганушевський, І. Гафткович, Г. і Б. Снігур, Р. і Н. Трач, Р. Куціль, С. і Ф. Бовкович, М. і У. Бабюк, К. Лялька, М. і Г. Тицький, Е. Кулик, Ф. і Ш. Тротто, Б. і Р. Кісіль;
по 20 М. і К. Свердa, Х. і П. Вагенбляс, М. і З. Литвинець, І. Шурин, Д. Компанієць, М. і Д. Лесів, М. і М. Лилак, В. і Б. Білан, Дж. і М. Костів, І. Адамчук, Г. Клодзінський, Т. Пришляк, К. Кузиляк;
15 Б. і Л. Хомяк;
по 10 М. Сипняк, А. Лучанко, С. і Е. Адамчук, О. і Н. Червінський, К. й І. Лялюк, О. Лобас, Т. Лаба, Т. Гривнак, Л. Рйопка, М. Білозір, Т. Лежновська.

Сердечну подяку складає МИКОЛА ЄЙНА з родиною.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Оціславська 973-292-9800 #3040*

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free: 1-800-253-9862 x3036, Fax 973-292-0900
E-mail: swelhasch@unamember.com

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
5 Stable Lane tel / fax: (908) 782-5451
Flemington, N.J 08822
Email: eugenemaria@patmedia.net

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

Lubko Kulynych's
LK Cinematic Video Inc.
Tel. 1917.848.8437
See Movie Clips at:
www.LKVideo.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, забави, концерти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail oktband@yahoo.com
website: www.fatamorganaband.com

Направляємо!!!
різного роду дахи і „siding".
Tel.: (732) 246-2558

16.9 c/min
CALL УКРАЇНА
Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world
- any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards:
calls to Ukraine from 7.6 c/min.
1-800-449-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей
  Real Estate/Coop Closings
  (fee for Condo/Coop Purch. in Manh. only is $1000)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

Apon Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
МОЖНА НАБУТИ НОВІ VHS і DVD
7805 Великодні гаївки
7807 Святкуємо Новий Рік
2008 В. Ющенко – присяга
2009 Помаранчева Революція
2010 Інавгураційний концерт
2011 14-та Річниця Незалежности
Ціна VHS 25.00 дол. DVD 30.00 дол.

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ — ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"! НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол.

ARKA
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Понад 30,000 читачів тижнево читають рекляму у „СВОБОДІ"
ОГОЛОШУЙТЕСЯ!
Оголошення приймаються від понеділка до п'ятниці
Tel.: (973) 292-9800 ext. 3040 • Fax.: (973) 644-9510
E-Mail: svoboda@att.net
Поштою: SVOBODA
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

KARPATY
Export Import Ltd.
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY

KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: karpatycanada@yahoo.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!